

Giới thiệu Người Anh Yêu Là Em

Chẳng ai có thể cản được trái tim khi đã lỡ yêu rồi..

Gương mặt giống nhau, hình dáng cũng như nhau, thế nhưng tại sao chỉ rung động với người này lại không phải người khác?

Mời các bạn đọc truyện để hiểu hơn về câu chuyện này nhé!

*****

Cảm ơn các bạn đã dành thời gian theo dõi câu chuyện, vui lòng cho mình những ý kiến quý báu nhé!

Sự ủng hộ của các bạn là nguồn động lực vô cùng lớn đối với mình.

Khuyến cáo trước khi đọc truyện:

- Truyện có nhiều chi tiết hư cấu, mong độc giả vui lòng đón nhận.

- Độ tuổi thích hợp: trên 16

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Ngày Valentine

Hôm nay là ngày mười bốn tháng hai, là ngày lễ Thánh Valentine, lễ thánh Tình yêu đó các chị các em ạ.

Vào ngày này thì phải làm sao?

Tò tình!

Lỡ có thương thầm nhớ trộm anh chàng nào đẹp trai, cư tề rồi thì cứ mạnh dạn mà tỏ mà bày thôi, tất nhiên là phải theo cách nào đó đáng yêu nhất có thể, dịu dàng nhất có thể để anh giai đó chú ý, có phải không nào?

Cô nàng Trần Bảo Nhi cũng đang tìm cách bày tỏ tình cảm nào khéo léo nhất đến anh chàng Duy Mạnh đẹp trai nhất cái lớp Quản trị Kinh doanh K58 này đây, nhưng vấn đề ở chỗ là chàng chẳng phải là người trong mộng của cô, thế mới lạ.

Nguyên do là bởi, cô đang đóng giả chị gái sinh đôi giống như hai giọt nước của mình, Trần Bảo Linh.

Bảo Linh đang bị sốt, sốt mấy ngày nay rồi, mặt nổi mẩn hết cả lên, chẳng đi ra ngoài gió được. Mà phải tội, Bảo Linh lại mê lẩn mê lóc anh chàng Duy Mạnh này từ tận ngày đầu tiên nhập học kia, nếu hôm nay không mạnh dạn tỏ bày thì biết đâu có cô nàng nào nhanh tay lại hót mất Duy Mạnh của Linh thì sao?

Bảo Nhi đành chiều chị mà mò đến cái lớp K58 Quản trị Kinh doanh này nhằm duy nhất một mục tiêu: tỏ tình thành công với Duy Mạnh.

Bảo Nhi học tận bên trường Thủy lợi cơ, nên đến cái trường Kinh tế này Nhi cũng ngỡ ngàng lắm, dù cũng có đôi lần Linh từng dẫn Nhi đi tham quan vào mấy ngày cuối tuần vắng vẻ.

Lần mò mãi Nhi cũng tìm đến được đúng lớp, theo cái sơ đồ mà Linh đã phác ra. Vừa trót lọt vào lớp, Nhi thở phào một cái, lớp đông quá ấy, chắc phải hơn trăm người. Nhi đang ngơ ngác chưa biết ngồi chỗ nào, bỗng có bàn tay vỗ vỗ vai Nhi.

- Ê, lão Mạnh kia, bà tính gì chưa?

À, hình như đây là Yến, bạn thân của Linh thì phải, Nhi cũng từng xem trên facebook của Linh nên cũng biết sơ sơ Yến rồi.

Hai chị em Linh và Nhi không thích bị soi mói, bị nhầm lẫn vì hai đứa quá giống nhau nên đã quyết tâm phải tách nhau ra thành hai thế giới riêng biệt từ nhỏ, và hai đứa đã thành công cho đến lúc này.

Nhi nhìn theo hướng Yến chỉ, lão Mạnh yêu dấu của chị Linh kia rồi. Mặt lão lạnh te, đang ngồi nghe nhạc, bỏ mặc sự đời. Liệu hôm nay lão đã được cô nàng nào tỏ tình chưa nhỉ?

- Ủ, tôi biết rồi. Đã có kế hoạch, hehehe.

- Hôm nay bà cười lạ nhỉ?
- À, hìhì.
- Ô, sao hôm nay bà không tô tí son nào vào cho tươi, hôm nay là phải xinh, nghe chưa?
- Ủ, tôi biết rồi, chốc tôi tô.

Nhi ghét trang điểm lắm, chả điệu đà nữ tính được như Linh, nên là lúc chuông reo hết giờ là Nhi đành vào nhà vệ sinh tô chút son mà Linh đưa để xinh được như Linh. Nhi chả biết tô nên hình như son lem cả ra ngoài môi ấy, mà kệ. Ai dè, vừa bước ra, Duy Mạnh cũng từ bên kia bước lại, khuôn mặt vừa rửa lắm tấm nước căng tròn thêm vẻ nam tính quyến rũ chết người. Mà chàng cũng ý thức được độ đẹp trai của mình hay sao ấy, nên là mặt chàng vênh lên song song với trần nhà. Nhìn ghét ghét sao đó, nhưng nhớ đến mấy lời năn nỉ thiết tha của cô chị, cô em là Bảo Nhi đành khẽ thờ dài, theo kế hoạch của Linh, gặp Mạnh ở chỗ vắng người là triển thôi. Ngại quá ấy, nhưng thôi đành, Nhi lên tiếng khe khẽ, mắt chăm chú nhìn vào mắt Mạnh.

- Bạn Mạnh, tớ... thích bạn từ lâu rồi. Bạn đã có bạn gái chưa?
- Son dính vào răng bạn đấy, bạn soi lại gương đi.

Nói rồi Mạnh cứ thế đi, chả thèm nhìn Nhi lấy một cái.

Cái gì? Sao hán vô duyên thế chứ, mà son dính răng thì có liên quan gì đến lời tỏ tình từ sâu thẳm trái tim người con gái chứ, coi thường nhau quá thể đáng. Ô nhưng mà thế là Nhi tỏ tình thất bại rồi à, thế thì Linh sẽ buồn chết mất thôi, phải nghĩ cách nào đi chứ.

- Mạnh ơi, trưa nay tớ mời bạn đi ăn. Minh... thì ăn nhanh đi!
- Mạnh tròn mắt, cô nàng Bảo Linh bẽn lẽn mọi khi hôm nay mời Mạnh ăn trưa, rồi lại còn thách thức ăn nhanh? Mạnh quay lại, nhìn Nhi cười cười.
- Nếu tớ thắng thì sao mà cậu thắng thì sao?
- Ô... ờ... nếu tớ thắng thì cậu làm bạn trai tớ, còn cậu thắng thì cậu sai gì tớ cũng được.

Mạnh mỉm cười gật gù, đi theo Bảo Nhi ra căng tin trường.

Nhi mừng hóm, cơ hội vàng đây rồi. Nhi ăn nhanh lắm, từ trước đến giờ chưa ai thắng được Nhi cả, phen này Mạnh phải là của Linh rồi!

*****

Cơm đến rồi, một, hai, ba, bắt đầu!

Nhồm nhồm, chắc ai nhìn Nhi lúc này đều phát cười lẫn cười bò ra ấy, cơ mà kệ, mục tiêu là quan trọng, thể diện tạm để sau đi. Nhi cố nuốt lấy nuốt để, nuốt đến phát nghẹn. Ai dè, vừa ngẩng mặt lên thì Mạnh đã ăn xong từ đời tám hoánh nào rồi.

Nhi ức, ức đến phát khóc. Tại sao hán lại ăn nhanh hơn Nhi chứ, Nhi đã cố gắng ăn nhanh lắm rồi mà. Thế này thì chị Linh của Nhi sẽ khóc ròng mất thôi!

Với đôi mắt rung rung, khuôn mặt đỏ bừng vì ảm ức và tiếc nuối, Nhi chấp nhận thua cuộc, chấp nhận từ biệt mối tình đầu của Linh, là tại Nhi tất cả mà. Nhi đứng dậy, định ra quầy tính tiền.

- Cậu thua rồi, cậu định bỏ đi đâu?
- Tớ ra quầy tính tiền. Tớ mời cậu mà.
- Cậu định trốn trách nhiệm của kẻ thua cuộc chứ gì?
- Để tớ thanh toán xong đã rồi tớ quay lại.
- Cậu ngồi xuống đã, biết đâu cậu bỏ trốn thì sao.
- Ủ, được rồi, thế cậu sai gì tớ nào?

Mạnh cười, khuôn mặt hơi ửng hồng, rồi Mạnh buông một câu làm Nhi sững sờ.

- Tớ muốn cậu... làm bạn gái tớ!

Á... Nhi tỏ tình thành công rồi, may quá là may, Linh ơi chờ em về báo tin cho Linh mừng nhé, cảm ơn trời đất, cảm ơn thánh Valentine, Nhi rung rung xúc động nhìn Mạnh.

- Cảm... cảm ơn Mạnh nhé!

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Có gì đó sai sai?

Mạnh cười, rồi Mạnh đứng dậy, ra quầy tính tiền. Hắn cũng ga lăng đấy nhỉ, Linh phen này gặp may rồi. Nhi mừng lắm, vội vội vàng vàng muốn về báo tin cho Linh ngay, nên là Nhi đi ra chỗ Mạnh đang chờ thu ngân để từ biệt.

- Hôm nay cảm ơn Mạnh nhiều nhé, tớ về trước đây.

Mạnh hơi ngạc nhiên xen lẫn tiếc nuối, bởi Mạnh đang tính mời Nhi đi uống nước, nhưng cũng đành gật đầu.

*****

- AAAAAA...

Tiếng Linh hét lên vì mừng rỡ. Mạnh đẹp trai học giỏi nhà giàu lạnh lùng chuẩn soái ca ngôn tình giờ là bạn trai của Linh thật rồi sao, Linh cũng không ngờ đây. Bình thường ở lớp Linh toàn lên nhìn trộm Mạnh, mà Mạnh chẳng bao giờ thèm nhìn lại cái nào mà. Sao hôm nay con Nhi này lại may mắn thế nhỉ? Chắc Mạnh cũng thầm thích Linh từ lâu rồi nên Nhi mới dễ “xử” Mạnh thế chứ, Linh đinh ninh là thế.

Mấy ngày dưỡng bệnh đã qua, Linh đã xinh đẹp trở lại, tô điểm một chút cho đẹp cho xinh rồi đến lớp nào. Giờ Linh đã là bạn gái của hot boy Duy Mạnh rồi đấy, mà Linh cũng xứng đôi với chàng ghê lắm, chả có ngại chút nào.

Mạnh kia rồi, Mạnh đến lớp sớm ghê, hôm nay Linh đã đến sớm lắm rồi ấy, lớp hình như chưa có ai cả. Linh ngượng ngùng mở lời chào.

- Chào... chào Mạnh!

- Ủ, chào Linh!

Mạnh cười tươi rói, hình như chưa bao giờ Linh thấy Mạnh cười tươi thế, đã đẹp trai lại càng đẹp trai, làm tim Linh rụng cái bộp mắt rồi. Linh ra chỗ Mạnh ngồi cạnh, giờ Linh là bạn gái Mạnh rồi mà.

- Mấy ngày qua Linh bận gì à? Tớ không liên lạc với Linh được.

- Ủ, tớ bị ốm.

- Sao không cho tớ biết?

- Thôi, tớ ốm xấu xí lắm, không thích ai nhìn.

- Có sao đâu, ai chả có lúc ốm.

Thấy Mạnh quan tâm, Linh vui lắm. Mạnh đưa vở cho Linh xem để Linh không bỏ lỡ bài. Rồi trưa, Mạnh mời Linh đi ăn, cũng ra căng tin trường.

- Tớ không ngờ con gái có thể ăn nhiều và nhanh một lúc như thế.

Tất nhiên quá trình “cưa cẩm” Mạnh thế nào Nhi đều đã tường thuật chi tiết và tỉ mỉ cho Linh biết, thế nên Linh nghe mà ngượng chín mặt, liệu Mạnh có chê Linh xấu nét ăn không nhỉ, Linh phải ăn nhẹ nhàng hơn để gỡ gạc lại thể diện mới được.

- Ủ, hôm ấy tớ đói quá. Mạnh thông cảm cho tớ nhé.

Rồi, Linh ăn nhẹ ăn nhàng như mèo ấy, thì tại ngày thường Linh cũng ăn uống nhỏ nhẹ lắm, cơ mà hôm nay còn nhỏ nhẹ hơn. Rồi, thật mờ Linh không ăn được, nên Linh gạt riêng ra. Mạnh hơi ngạc nhiên một chút, hôm đó có mấy miếng thịt ba chỉ phau phau mỡ mà Linh chén tuốt cơ mà nhỉ?

Vừa ăn, Linh còn vừa ngược mắt cười duyên với Mạnh. Hình như có gì đó sai sai?

Ăn xong, Mạnh ra quầy tính tiền. Linh không quên lôi gương ra, lấy son tô điểm những đường sắc sảo thuần thực trên đôi môi chúm chím. Những chi tiết này cũng không qua được mắt của Mạnh. Hôm đó, Linh còn tô cả son vào răng cơ mà?

- Mạnh ơi, chốc mình đi đâu đó uống nước đi!

- Tớ lại có chút việc với tụi bạn, Linh cứ về trước nhé.

Linh hơi bức, mới yêu nhau mà đã lo là bạn gái rồi, Linh hơi nhấn mặt, nhưng rất nhanh, Linh lại cười duyên dáng với Mạnh.

- Ủ, thế tớ về trước đây. Tối mình nhắn tin nhé.

- Ok, bye Linh.

Mạnh chờ thanh toán tiền mà hơi bồn thần. Rõ ràng là Linh đó, mà sao cảm giác cứ khang khác hôm trước, cả cảm xúc của Mạnh nữa, trôi tuột đi đâu mất tiêu rồi, mà cũng chả có tụi bạn nào cả, chỉ là Mạnh thấy một muốn về đi ngủ thôi.

*****

Chờ mãi chẳng thấy Mạnh nhắn, Linh đành nhắn trước cho Mạnh.

"Mạnh ơi, tớ Linh đây, Mạnh đang làm gì thế?"

"Tớ đang đọc cuốn Bỏ già, hay lắm đấy, Linh đọc chưa?"

"Tớ chưa, thế hôm nào Mạnh cho tớ mượn nhé?"

"Ok."

Chẳng thấy Mạnh nhắn lại nữa, bức ghê ấy, bạn trai kiểu gì thế nhỉ. Linh quăng cái điện thoại ra giường, rồi lấy laptop đọc mấy tin chăm sóc sắc đẹp, bí quyết giữ chàng trên mạng.

Bên phòng Nhi, Nhi đang chơi game. Ui chà, game là nhất, Nhi thích có một anh bạn trai với mục đích duy nhất là có người chơi game cùng mà chưa kiếm được ai, mà kệ thôi, chắc duyên chưa đến. Chị Linh duyên dáng của Nhi giờ có người yêu rồi, nên Nhi chẳng dám rủ, mà rủ thì hầu như là Linh từ chối mà, Nhi chán chẳng buồn rủ ấy.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Sự khác biệt khó giải thích

Suốt mấy ngày sau đó, Mạnh và Linh vẫn chẳng tiến thêm được chút nào. Sáng hai đứa ngồi học cạnh nhau, rồi buổi trưa đi ăn, nói dăm ba câu chuyện. Lúc tán gẫu, Linh cũng chỉ cười duyên thôi chứ cũng chẳng phân bác gì quan điểm của Mạnh nên cũng coi là hợp chuyện. Ăn xong Mạnh toàn thấy một muốn về đi ngủ, tới đến thì Linh nhắn trước cho Mạnh, nhắn được mấy tin là Mạnh lại biến mất dạng.

Linh băn khoăn lắm. Có ai yêu mà lại thế không? Linh chưa từng yêu ai nên cũng chẳng rõ mà.

Rồi, Linh chia sẻ những tâm sự đó với Nhi. Nhi thương Linh lắm, nên là Nhi lại muốn giúp Linh tiến xa hơn với Mạnh. Nhi hiểu mà, Nhi đoán là chị Linh của Nhi rụt rẻ quá, nên Mạnh ngại, cứ để Nhi ra tay cho.

Sáng hôm ấy, Nhi lại đến lớp của Linh. Mạnh vẫn chưa đến, Nhi vào ngồi ở bàn thứ ba theo lời Linh để chờ.

Mạnh đến rồi kìa, Nhi vẫy tay Mạnh.

- Hey, Mạnh, ra đây ngồi với tớ!

Mạnh lại bắt đầu ngạc nhiên, Linh vẫy tay gọi Mạnh?

Mà, hình như son lại dính vào răng của Linh?

- Răng cậu lại dính son này.

- Ồ... ờ...

Nhi đỏ mặt. Mạnh liền lấy tay... lau son cho Nhi, làm Nhi bất ngờ quay mặt đi xấu hổ. Thân mật thế này có lỗi với Linh chết, không được.

- Thôi, để tớ tự lau được.

Nhi lúng túng, cơ mà Nhi không có cầm gương, có bao giờ Nhi cầm gương đâu cơ chứ, có cái son Linh dúi cho Nhi là tốt lắm rồi. Thế nên, Nhi đành

chạy ra nhà vệ sinh để lau son.

Chẳng hiểu sao, vừa bước ra khỏi nhà vệ sinh, Mạnh đã đứng đó chờ. Mặt Mạnh đỏ như gấc chín, rồi Mạnh đẩy Nhi sát vào tường.

Mạnh... hôn Nhi?

Nhưng, Nhi đâu muốn thế, Mạnh vừa chạm nhẹ vào môi Nhi là Nhi đã đẩy Mạnh ra rồi.

Mạnh lúng túng, hơi bức nữa.

- Tớ hôn bạn gái của tớ thì có gì sai sao?

- À... ờ... mình mới yêu nhau thôi mà, tớ chưa quen cho lắm, Mạnh cho tớ thêm thời gian nhé!

- Ủ, thôi mình vào lớp đi.

*****

Tình hình rất có lợi nên chỉ một lúc sau, Nhi đã ra khỏi lớp, bước ra ngoài cổng trường đợi cho Linh đi vào. Hai đứa rất cẩn thận nên khẩu trang kín mít, chẳng ai biết có hai khuôn mặt giống nhau như phô tô cốp py đang được giấu kín trong đó, lại còn trong bộ đồ giống hệt nhau.

Vừa thấy Mạnh, Linh lại ngượng ngùng, bẽn lẽn đi vào ngồi cạnh. Son trên môi Linh lại sắc nét rồi, Mạnh hơi nhũn mày. Thực sự quá là khó hiểu?

- Mạnh ơi, trưa nay mình đi ăn chỗ khác nhé!

- Ủ, cậu thích ăn ở đâu?

- Mình ra quán ven hồ đi, ngồi cho yên tĩnh.

- Ok.

*****

Linh ra quán com tấm ven hồ trước đợi Mạnh. Hai đứa đi hai xe máy bởi Mạnh chưa ngó ý đưa đón Linh.

Một lúc, Mạnh cũng vào quán. Linh gọi hai suất com tấm sườn non rồi chờ phục vụ bung ra.

- Cậu không ăn được thịt mỡ à?

- Ủ, tớ sợ thịt mỡ lắm.

- Thế sao hôm trước cậu ăn được thịt ba chỉ?

- À... à... tại hôm ý tớ đói quá mà.

Mạnh không nói nữa, chỉ nhìn ra hồ nước lấp lánh dưới ánh mặt trời.

Nắng tháng hai tươi thắm lại se se lạnh như mời gọi các đôi bạn trẻ dạo bước trước hồ. Linh ngó ý muốn đi dạo hồ cho tiêu com. Mạnh đồng ý, thanh toán tiền ăn rồi bước ra ngoài trước Linh. Linh còn nán lại tô son, nhàn nhà cất gương một lúc rồi mới ra ngoài.

Linh ngồi xuống một chiếc ghế đá, Mạnh cũng ngồi xuống cạnh Linh. Xung quanh hai đứa cũng vắng người bởi đang trưa, nhưng đây đó quanh hồ cũng có vài đôi đang tình tứ.

Có phải họ cũng như đôi tình nhân Mạnh và Linh? Nhưng hình như không phải.

Thấy Mạnh ngồi cách xa mình, Linh không vui chút nào, Linh khề gọi ý.

- Trưa rồi mà vẫn hơi lạnh Mạnh nhỉ?

Mạnh hơi giật mình, bởi Mạnh mãi nghĩ về Linh... lúc này. Tại sao sau khi đi ra khỏi lớp một lát, Linh lại khang khác, khác thế nào thì Mạnh không thể giải thích nổi, làm sao có thể như thế được chứ?

- Ờ... ờ, Linh lạnh à, tớ lại thấy hơi nóng, hay Linh mặc thêm áo tớ nhé!

Nói rồi Mạnh cởi áo khoác ra đưa cho Linh. Linh bức lắm, Linh chỉ muốn Mạnh ôm Linh thôi mà. Linh nhào vào lòng Mạnh.

- Thế này mới ấm được!

Mạnh thấy không thích, chẳng hiểu sao lại thế, rõ ràng không phải cảm giác này, Mạnh không thấy tim đập mạnh như lúc này mà chỉ thấy bức bối sao đó. Mạnh chỉ cảm thấy như mình bị con gái theo đuổi mà bao lần phải từ chối, chỉ là lần này khó có thể từ chối bởi cô gái này đã là bạn gái của Mạnh.

Rồi, Mạnh đứng dậy, mặc cho Linh ngỡ ngàng vì bị hất ra.

- Tớ có việc phải về trước. Linh về sau nhé!

Linh sốc lắm, Mạnh lại trốn tránh Linh rồi. Tại sao Nhi thì được mà Linh thì không, rõ ràng là Linh còn duyên dáng hơn Nhi mà? Có lẽ nào Mạnh yêu Nhi mà không yêu Linh?

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Có phải song sinh?

Linh lại giải bày tâm can với Nhi. Nhi nghe thế bức tên Mạnh này lắm, gặp Nhi thì hấn cứ lồng lộn lên, còn gặp Linh thì hấn lại lạnh lùng. Nhưng Linh duyên dáng đáng yêu hơn Nhi mà, chắc không thể nào hấn thích Nhi được đâu, Nhi an ủi Linh thế và cũng tin chắc là thế. Rồi, Nhi lại hứa giúp Linh, nhất định Nhi phải cura kéo thêm cho hấn thích Linh thật sự, chắc phải khẩn trương hơn, ví dụ lúc hấn định hôn Nhi thì Linh thế chỗ ngay mới được, rồi hấn sẽ cảm thấy Linh chính là người hấn cần.

Tối hôm ấy, chị em Linh Nhi nhắn tin cho Mạnh.

“Mạnh ơi, tối mai mình đi uống cà phê đi.”

“Ừ, Linh thích ra đâu thì mình ra đó.”

“Thế mình ra quán Tỏ chim nhé!”

“Ok.”

Xong xuôi rồi đấy, quán đó ngồi bệt, tình tứ lãng mạn lắm ấy, lại còn yên tĩnh trong tiếng nhạc du dương, các bàn cũng cách xa nhau trong ánh đèn vàng lãng mạn, lại được ngăn cách một chút bởi các kệ sách nữa. Đúng là một không gian hẹn hò tuyệt vời cho các cặp đôi đang yêu.

Mạnh ngờ ý muốn đến đón Linh, nhưng mà đương nhiên hai chị em từ chối, hai đứa còn phải hợp tác “chiến đấu” mà.

*****

Nhi bước vào quán thì Mạnh đã đến rồi. Mạnh hôm nay mặc chiếc áo sơ mi kẻ sọc, quần kaki trắng trẻ trung rất hợp với gương mặt thanh tú điển trai. Vừa thấy cô bạn gái với môi son không trợn, tim Mạnh bỗng reo vui.

- Linh uống gì?

- Tớ cóc cà phê nâu đá nhé!

- Uống cà phê đêm sẽ mất ngủ đó.

- Hehe, càng tốt, tớ toàn thức khuya chơi game mà.

Chết, Nhi lơ lờ mất rồi. Nhi ngượng ngùng, phải đá qua Linh mới được.

- À... à... thi thoảng tớ cũng thích chơi game một chút, còn đâu tớ cũng ngủ sớm lắm, phải giữ da đẹp chứ.

- Thế uống cà phê không tốt cho da đâu, Linh chọn sinh tố đi nhé.

- Ủa, thế cũng được, cho tớ sinh tố chanh leo vậy.

- Ok.

Tại là Nhi chợt nhớ ra Linh thích sinh tố chanh leo mà, phải theo Linh chứ, haizz, Nhi cứ hay bị quên ấy. Phải khen Mạnh một cái mới được để lấy không khí tình cảm lãng mạn.

- Hôm nay Mạnh đẹp trai lắm!

Mạnh mặt đỏ lên, lúng túng mới chết. Mạnh thì vốn toàn nghe khen đến chán cả tai rồi mà sao hôm nay Mạnh lại ngượng nhỉ?

- Cảm ơn Linh, tối nay Linh cũng xinh lắm.

- Ừ.

Rồi hai đứa ngượng ngùng chả biết nói gì nữa. Bỗng, Mạnh quay sang nhìn Nhi chăm chú.

- Răng Linh lại dính son.

- Đâu, tớ chắc chắn là không mà. – Nhi quả quyết, bởi là Nhi đã soi rất kỹ để không bị xấu hổ và đặc biệt là để giống Linh mà.

- Thật, để tớ lau cho.

Mạnh tiến sát mặt vào Nhi. Cơ hội đây rồi, nhưng mà tự dưng bỏ đi thế có sao không nhỉ, mà không được, làm sao mà hôn Mạnh được chứ, nên là Nhi đứng bật dậy.

- Tớ vào nhà vệ sinh một lát, chốc nữa mình... tiếp tục nhé.

Nói xong mặt Nhi đỏ bừng, rồi Nhi bỏ vào nhà vệ sinh, nơi Linh đã đứng sẵn đó chờ.

Nhi búng tay một cái ra hiệu cho Linh là đã thành công, Mạnh đang trong trạng thái sẵn sàng hôn Linh. Linh há hức lắm, Linh sắp được hôn Mạnh rồi mà. Linh lại tô điểm thêm chút son, dặm thêm chút phấn cho xinh thật là xinh mới được.

Một lúc sau, Linh hồng hồng đôi má bước ra, Mạnh đang ngồi đó, đẹp trai rưng rờ.

Mạnh ngó ra lại thấy cô bạn gái mình với môi son khéo léo, hình như sai sai, sao Linh vừa vào đó đã tô son lại khéo như thế được nhỉ, nếu đã khéo được thế thì làm sao mà nỡ Linh tô lệch son được?

- Mạnh, Mạnh chờ tớ lâu không?

- Không sao, đồ uống mang ra rồi đó Linh.

- Ô, nhìn ngon quá!

Linh reo lên rồi ngồi xuống, khẽ nghiêng người tựa vào chiếc gối dựa cạnh Mạnh. Nhưng mà, Mạnh lại... nghiêng về phía kia.

Linh hơi nhăn mặt. Lại thế rồi, sao mà Mạnh lạnh lùng với Linh thế chứ? Không phải Mạnh đang định hôn Nhi sao?

- Mạnh ơi, mình tiếp tục nào!

Linh đỏ bừng mặt gọi ý Mạnh. Con gái mà phải gọi ý như thế thì đúng là chẳng giấu đâu cho hết thẹn, nhưng mà Linh lỡ yêu Mạnh rồi thì biết làm sao?

- Linh này, tớ cảm thấy thắc mắc.

- Cậu thắc mắc gì?

- Tại sao tớ có cảm giác có hai Linh?

Linh hốt hoảng, có lẽ nào Mạnh đã cảm nhận được?

- Sao cậu lại nghĩ thế?

- Tớ cũng không rõ nữa, có phải cậu có chị em song sinh không?

Mạnh thông minh ghê đó, nhưng làm sao mà Linh khai ra được, thế thì Mạnh làm sao còn là của Linh được nữa chứ.

- Tớ có em gái, mà khác tớ lắm.

- Thế à, thế hôm nào Linh cho tớ gặp em gái Linh nhé!

Bực ghê ấy, có bạn trai nào thích gặp em gái của bạn gái thế không? Nhưng cũng đành phải ừ chứ biết làm sao?

- Ừa, để hôm nào rảnh rảnh tớ sẽ mang bạn trai ra mắt con em nhé!

- Ok. Thôi tớ hơi mệt, mình uống nhanh rồi về nhé!

Linh tức lắm. Mạnh đây rồi, rõ ràng là bạn trai của Linh rồi, thế mà sao Mạnh xa vời vợi ấy. Có lẽ phải làm cho Mạnh hoàn toàn tin tưởng là chỉ có duy

nhất một Linh thôi, để Mạnh không còn tơ tưởng gì đến cô em gái mà Mạnh cho là song sinh ấy của Linh nữa.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Cô em gái kỳ quặc

Buổi sáng chủ nhật đẹp trời cuối tuần đó, hai bạn trẻ Mạnh và Linh quyết định hẹn gặp để ra mắt Mạnh với em gái của Linh. Hẳn nhiên mỗi bạn đều có những suy tính riêng.

Mạnh vẫn tin vào giả thuyết Linh có chị em song sinh và họ đã trao đổi người trước Mạnh. Còn Linh, Linh chỉ mong Mạnh hoàn toàn tin tưởng chỉ có duy nhất một gương mặt, một dáng hình là Linh trong mắt Mạnh mà thôi.

Thế nên là, Linh đã chăm chút, sửa soạn cho Nhi thành một... cô hề. Lúc nhìn vào gương, Nhi không khỏi bò lẩn bò toái vì cười, cười chảy cả nước mắt, càng làm cho khuôn mặt hề càng hề hơn.

- Chị Linh, chị biến em thành ai thế này?

- Đương nhiên phải thế rồi, không lẽ em muốn chị em mình giống nhau à, quan trọng là em phải xấu hơn chị, biết chưa?

- Hi hi, em biết mà.

Rồi, Nhi lại ngồi ngắm lại mình trong gương lần nữa, cố nén cười. Cái tóc bị buộc thành bao nhiêu lọn thế này, cái môi tô cho tím biếc luôn nhé, cái mắt tô đen sì sì luôn, nhìn như quỷ nhập tràng, rồi lại còn chấm thêm một ít tàn nhang lác rắc, cộng thêm quả kính bà già to sụ nữa, tuyệt vời. Giờ đến Nhi còn chẳng nhận ra Nhi được nữa thì còn ai mà nhận ra Nhi?

Linh hôm nay xinh khủng khiếp, theo đánh giá của Nhi là thế. Gương mặt thanh tú của một cô gái tuổi mười chín như bùng sáng trong nắng mới. Từng đường nét trên gương mặt cả hai đều không thua kém bất cứ hot girl nào. Từ trước đến giờ, chị em Linh Nhi lúc nào cũng được nhiều anh chàng để ý nhưng có mỗi Mạnh là lọt được vào mắt Linh mà thôi.

Mạnh hẹn cả hai ở một nhà hàng thịt nướng Hàn Quốc. Ấy là Mạnh cố tình, để xem xem đâu mới là sự thật đây?

Thoáng thấy bóng hai chị em bước tới, Mạnh nhìn lướt qua, thầm đánh giá vóc dáng hai chị em đúng là giống hệt, chỉ có khác là cô em mặc bộ đồ hip hop đến là hài mà thôi.

- Chào hai chị em!

- Chào Mạnh.

- Em chào anh.

- Mình vào bàn số sáu ngồi nhé, tớ đặt rồi.

- Ok.

Nghe đến thịt nướng là Nhi khoái lắm, nên là Nhi đã nhịn cả bữa sáng để ăn được cho nhiều. Nhi định bụng sẽ đánh chén cho no căng rốn thì thôi, buffet mà lại. Nhi ngồi nhìn thực đơn, mặc kệ sự đời, mặc kệ đôi tình nhân kia đang ngồi nhìn nhau, Nhi đoán thế.

Nhưng, Mạnh lại đang nhìn... Nhi. Trông buồn cười chết, liệu đầu óc cô gái này có bình thường không nhỉ?

- Em gái tớ là Bảo Nhi, tuy là song sinh mà không giống nhau lắm Mạnh ạ.

Linh không dám nói dối Mạnh nhiều, căn bản là Linh muốn chuyện lâu dài, nếu nói dối nhiều quá thì làm sao mà ở bên nhau được, thế nên cái nào không thể nói dối thì Linh đành phải nói thật thôi. Linh cũng dặn Nhi từ giờ đến lúc Mạnh yêu Linh thật, nếu có gặp nhau thì Nhi cứ nguyên bộ dạng này mà triển cho chị rồi. Nhi đương nhiên gật đầu.

- Ủ, Nhi thích phong cách hip hop à?

- Hehehe, vâng anh ạ.

Mạnh giật mình, cách cười này hình như quen quen, có lần Linh từng cười thế thì phải, lần mà Linh tỏ son không kín.

Đồ ăn được bung ra rồi, Nhi nhanh tay gấp mấy miếng thịt ba chỉ lát mỏng tẩm ướp khéo léo vào vỉ nướng. Chị Linh của Nhi cũng gấp mấy miếng thịt bò

với nắm vào vỉ, còn Mạnh thì rót nước mời hai nàng, nhưng đôi mắt không quên chú ý vào chi tiết thịt ba chỉ đó.

Xèo xèo, đồ ăn chín rồi. Nhi lại cầm kéo cắt nhỏ đồ nướng ra để hai bạn kia gấp. Nhi bao giờ cũng nhanh nhẹn hơn Linh, nên ở nhà Nhi thường tranh làm nhiều việc hơn Linh cũng đã quen rồi.

Ui chà, trông ngon quá đi mất, Nhi khẽ liếm môi. Rồi, Nhi gấp một miếng thịt ba chỉ vàng ươm, chấm một cái vào tương ớt, bỏ tọt vào mồm, cảm nhận cái vị ngọt ngào của thịt nướng tẩm đúng điệu.

- Chín rồi, ngon lắm chị Linh ạ, chị cũng ăn đi này!

Nói rồi, Nhi gấp một miếng thịt bỏ vào bát Linh. Linh không để ý mà lại nhanh tay gấp con tôm đã đồ au lên vào bát Mạnh.

- Mạnh ăn đi!

Linh bẽn lẽn mời Mạnh. Mạnh cười cười. Mạnh hiểu hết rồi. Ra là thế, chị em nhà này dám lừa Mạnh à? Mà Mạnh là ai, không phải thủ khoa đầu vào của Đại học Kinh tế hay sao?

- Ủ, cảm ơn Linh. Linh cũng ăn đi. Công nhận hai chị em cậu khác nhau thật đấy.

Sau một hồi phục vụ bung thịt ra tiếp mời tay bởi Nhi ăn cực nhiệt tình thì cả ba cũng quyết định rời quán. Linh kêu mệt nên Mạnh định mời hai chị em đi uống nước cũng đành thôi.

Tại sao Linh kêu mệt, là vì Linh chán đó. Bạn trai ngồi đối diện mà mắt không có rời con em mặt hề của mình lúc nào, nhìn tức điên cả người lên ấy. Rồi, mồ hôi toát ra làm lớp trang điểm kỳ quặc trên mặt Nhi cũng tan ra, trông Nhi càng xinh, càng giống Linh, lỡ Nhi quên mà vào nhà vệ sinh rửa mặt thì có phải là rách việc không. Thế nên hôm nay gặp thế là đủ rồi, Mạnh cũng biết cô em gái của Linh xấu xí kỳ quặc chả giống Linh tẹo nào rồi.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Chúng mình là một cặp

Linh đang ngồi tẩy trang cho Nhi thì có tiếng tin nhắn điện thoại. Là tin nhắn của Mạnh. Linh mừng hóm. Hình như đây là lần đầu tiên Mạnh chủ động nhắn tin cho Linh.

“Hai chị em đã về đến nhà chưa?”

“Chúng mình về nhà rồi. Mạnh chưa ngủ trưa à?”

“Ừ, hôm nay hai chị em ăn có ngon miệng không?”

“Ngon lắm Mạnh ạ, vừa ngon vừa no. Cảm ơn Mạnh nhé!”

“Không có gì, mà tự dưng tớ thích chơi điện tử. Chiều nay mình hẹn nhau ở quán game nhé!”

Mạnh hẹn Linh ở quán game? Linh có bao giờ thích chơi game đâu chứ, có khi còn chẳng biết chơi, có mấy trò đơn giản như Line hay Pikachu thì Linh còn chơi thôi, còn mấy trò con nít ranh mà con Nhi hay chơi thì Linh chả bao giờ thêm để ý. Nhưng, cơ hội Mạnh chủ động hẹn hò cần phải nắm bắt chứ, Linh đang giai đoạn chinh phục Mạnh mà. Cần cho Mạnh hiểu Linh rất hợp cạ với Mạnh, Linh cũng thích chơi game như Mạnh mới được.

- Nhi ơi, có người cho em chơi điện tử ngoài hàng miễn phí này!

- Á, tuyệt vời. Ai thế chị?

- Còn ai ngoài anh Mạnh của chị nữa. Ngốc. Chiều nay bốn giờ, thế nhé!

*****

Đến giờ hẹn, Nhi để xe ở ngoài rồi bước vào. Quán game cũng đông phết. A, Mạnh kia rồi. Mạnh đang vẫy tay Nhi.

- Hi Linh, Linh còn mệt không?

- Tớ khỏe rồi, giờ tớ khỏe như voi ấy. Chơi trò gì đây Mạnh?

- Mình sẽ chơi Boom nhá. Nhưng tớ có một điều kiện, Linh có chịu không?

- Điều kiện gì?

- Mình sẽ thi đấu. Đứa nào thua sẽ phải thực hiện yêu cầu của đứa kia.

Nhi bắt đầu cân nhắc. Nhi chơi Boom siêu lắm, Nhi tự đánh giá thế. Nhi toàn thắng cả lũ con trai bạn Nhi suốt mùa. Hẳn học giỏi thế chắc gì đã biết chơi. Do đó, khả năng thua của Nhi là rất thấp. Nếu Nhi thắng, Nhi sẽ yêu cầu Mạnh hôn Linh, Linh chắc chắn sẽ hạnh phúc lắm. Còn Nhi thua thì hẳn yêu cầu gì Nhi cũng chịu, nếu hẳn thích thân mật thì cho Linh thế vào, còn yêu cầu vớ vẩn một người thì Nhi làm, thế là xong.

- Ủ, tớ đồng ý. Bắt đầu thôi!

Mạnh cười cười. Rồi hai đứa bắt đầu chơi. Chơi ba trận tính điểm. Ván đầu tiên, Nhi thắng. Nhi quay sang nhìn Mạnh cười tươi rồi làm Mạnh thoáng sững sờ. Nhưng, liên tiếp hai ván sau, Nhi thua. Nhi thua Boom với cái tên một sách này sao? Nhi không cam tâm.

- Chơi tiếp đi, nãy tớ hơi mệt mệt, tại bữa trưa nay đó, nên... không tính!

- Cậu lại định trốn tránh trách nhiệm nữa đấy à?

Lại gì mà lại, Nhi đã trốn trách nhiệm gì với hẳn đâu? Nhưng thôi, Nhi là người quân tử mà, Nhi ừ xù.

- Ủ, tớ thua rồi. Cậu có yêu cầu gì tớ nào?

- Tớ thích hình xăm này, hai đứa mình cùng xăm nhé!

- Xăm?

Xăm sao? Xăm thì đau tay lắm, mà bố mẹ Nhi cấm tiết hai chị em không có xăm xiếc gì mà, mới lại Nhi chứ có phải Linh đâu mà thích xăm cùng hình với Mạnh.

- Ủ, tớ thấy nhiều đôi xăm cùng nhau lắm, thế mới lãng mạn.

- Không, không được đâu!

- Thế mà ai chấp nhận luật chơi ấy nhỉ?

Nhi ừc lắm, bất gì thì bất chứ lại bất Nhi xăm. Nhi nhất định không chịu đâu.

- Không, chắc chắn là không, cậu có giết tớ thì giết.

- Loại xăm này tẩy được, tớ cũng chỉ định dùng loại đó thôi. Tớ mang đi đây này.

Tẩy được à, thế có khi cũng ừ đi cho xong, rồi về tẩy đi là được.

- Xăm thế có đau không?

- Không đau đâu, dán cái hình này rồi chờ một tiếng là được.

Nói rồi Mạnh kéo rồi nắm lấy tay Nhi ra ghế sofa dành để uống cà phê của quán game ngồi. Cái nắm tay đầu tiên trong đời Nhi đấy, Nhi đành vì chị Linh mà hi sinh vậy.

Mặt Nhi đỏ bừng, tại hẳn nắm tay Nhi lâu quá. Mà hình như mặt hẳn cũng đỏ.

Nhi rút tay lại. Xăm thì xăm đi chứ lợi dụng nhau à?

Mạnh mở ba lô lấy ra hình xăm mà Mạnh nói rồi dán lên cổ tay Nhi. Mạnh cũng dán cả lên tay Mạnh nữa.

Hai đứa ngồi chờ một lúc, mà Mạnh cứ ngả sang người Nhi ấy, làm Nhi chỉ muốn đứng dậy thôi, Nhi thấy có lỗi với chị Linh quá. Nhưng, hình như tim Nhi đập nhanh hơn thì phải. Mạnh thơm ghé đó.

Nhi đứng bật dậy, làm Mạnh giật mình suýt ngã ra sofa.

- Linh không thích gần tớ à?

- Ồ không, tớ chỉ thấy nóng quá thôi, nóng quá đi mất.

- Ủ, thôi, chắc là xăm xong rồi đấy, bóc ra thôi.

Hình xăm có chữ "Love" duyên dáng nhìn thích mắt phết. Nhưng mà Nhi chỉ muốn chuồn về cho nhanh để xóa đi thôi. Thế nên là, Nhi chào Mạnh ngay

rồi chuồn luôn.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Để Mạnh xóa cho

Suốt cả chiều rồi tới hôm ấy, hai chị em Linh Nhi đi khắp các cửa hàng xăm ở Hà Nội mà không tìm đâu ra loại nước tẩy hình xăm được cho Nhi. Tay Nhi đỏ rom rớm máu cả lên mà sao hình xăm này vẫn cứ cứng đầu cứng cổ không chịu bay đi, dù chỉ một chút cũng không.

Linh nhìn hình xăm mà tức nổ đom đóm mắt. Sao con Nhi ngu ngốc này lại chịu xăm hình chung với Mạnh chứ, nó cứ chối đi thì Mạnh ép được nó chắc. Nhi thấy chị giận mình thì Nhi cũng buồn lắm, Nhi vừa khóc vừa xin lỗi Linh.

- Chị Linh ơi, chị tha lỗi cho em đi. Tại anh Mạnh nói xăm này tẩy được nên em định về rồi tẩy ngay đi mà chị. Em đâu dám xăm hình vĩnh viễn đâu.

- Tao không biết, giờ mày muốn làm sao hết hình xăm được thì làm!

Linh giận rồi, Linh không thèm nói chuyện với Nhi nữa. Linh đẩy Nhi ra rồi đóng sập cửa phòng lại. Giờ mà không xử lý được hình xăm hợp lý thì chắc chắn là sẽ lộ hết chuyện với Mạnh.

Sáng hôm sau, với đôi mắt sưng đỏ và cổ tay chà xát máu đã khô lại, Nhi đến lớp ngồi cạnh Mạnh, nhưng Nhi mặc áo khoác che kín tay.

Thoáng thấy son môi của Nhi là Mạnh đã nhận ra ngay rồi, nhưng Mạnh cũng tò mò không biết Nhi xử lý cái hình xăm đó thế nào, nên là Mạnh lại nắm lấy tay Nhi.

Mặt Nhi lại đỏ bừng lên, Nhi rút tay lại. Nào ngờ, Mạnh kéo tay Nhi lại, rồi Mạnh vén cổ tay áo Nhi ra. Thấy hình xăm còn nguyên nhưng lớp da tay Nhi có vết thương chà xát, Mạnh cũng xót lắm.

- Sao tay cậu bị thương thế này?

- Tớ...

Nhi chẳng biết nói sao, nhìn qua là cũng biết Nhi có tình chà xát để tẩy xăm, mà thế thì làm sao mà yên được với bạn trai chứ.

- Rõ ràng là cậu cố tình muốn xóa xăm. Cậu coi thường tình cảm của tớ sao?

- Không... tớ qua bố mẹ tớ đánh tớ một trận vì dám xăm linh tinh lên người. Tớ đành phải xóa đi chứ tớ cũng tiếc lắm.

- Có thật không?

- Thật mà, cậu đừng giận tớ nhé!

- Ừ, thôi được rồi. Thế để tớ tẩy xăm cho.

- Cậu tẩy được à?

Hắn tẩy được sao? Rõ ràng là Linh với Nhi đã hỏi khắp các cửa hàng xăm rồi, ai cũng lắc đầu mà.

- Linh ngốc lắm, loại xăm này phải có nước tẩy chuyên dụng riêng mới tẩy được.

Ra là thế, thảo nào mà Nhi tìm không ra nước tẩy. Thế thì nhờ hắn thôi chứ có sao?

- Thế à, tớ ngốc thật đấy, thế tớ nhờ Mạnh nhé!

- Ừ, trưa nay đến nhà tớ, tớ tẩy xăm cho Linh.

Đến nhà Mạnh? Sao Nhi dám chứ, nhà của bạn trai chị Linh mà, lỡ như hắn có làm gì Nhi thì vừa chết Nhi, vừa làm sao Nhi dám nhìn mặt Linh nữa?

- Thôi, tớ ngại lắm. Hay mai Mạnh mang nước tẩy đến lớp cho tớ xin.

- Không được, nước này rất độc, phải có chuyên gia và dụng cụ riêng hỗ trợ mới tẩy được.

- Chuyên gia á?

- Ủ, tớ sẽ mời chuyên gia đến tẩy cho Linh. Thế nên Linh bắt buộc phải đến nhà tớ đấy!

Nghe cũng phức tạp ghê đó, mà chắc khó tẩy chứ không các cửa hàng xăm kia đã xử êm cho Nhi lâu rồi. Giờ xóa xăm là quan trọng nhất, nghĩ đến khuôn mặt Linh ướt đầm nước mắt tối qua mà Nhi đành ậm ừ chấp nhận.

Sau bữa trưa căng tin như thường lệ, Nhi theo Mạnh về nhà Mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Yêu là phải chứng minh

Nhà Mạnh to thật đấy, vừa to vừa đẹp, được xây theo kiến trúc biệt thự Pháp cổ. Có khi đây lại là nhà chồng chị Linh sau này ấy chứ. Nhi nhìn quanh vườn, nhiều loại cây ăn trái ghê đó. Nhưng giờ xóa xăm là quan trọng nhất, nên Nhi cũng đành theo Mạnh mà... lên phòng Mạnh.

- Có nhất thiết phải vào phòng không, chỉ xóa xăm thôi mà, tớ ngại lắm, lỡ ai hiểu lầm thì sao?
- Ai hiểu lầm mà sợ, mình yêu nhau cơ mà. Bố mẹ tớ không cấm yêu đương đâu, mình học đại học rồi mà. Linh vào đi, tớ hẹn chuyên gia bốn giờ rồi.
- Tận bốn giờ cơ á, thế sao Mạnh không bảo tớ để chiều tớ mới đến.
- Linh cũng không bận gì mà đúng không? Không lẽ tớ không được ở cạnh bạn gái tớ buổi trưa?
- ...

Nhi chả biết nói gì, hần nói đúng mà. Phải chị chị Linh ở đây, chị ấy sẽ vui biết mấy. Còn Nhi, Nhi cũng chẳng biết mình buồn hay vui nữa. Có điều, tìm Nhi đập mạnh quá, chẳng nghe lời Nhi gì cả. Nhi đang ở trong phòng Mạnh, chỉ có hai đứa, trong một buổi trưa yên tĩnh, và đáng sợ hơn là, Nhi đang là bạn gái của Mạnh, thậm chí là Nhi cần phải yêu Mạnh!

Thấy gương mặt tái xanh tái xám của Nhi, Mạnh cười cười.

- Mình ngủ chút đi!
- Gì? Thôi, tớ không buồn ngủ.
- Ăn xong phải ngủ trưa chứ, Linh không mệt à?
- Không... tớ không thấy mệt, tớ ngồi đây được rồi.

Nói rồi Nhi ra bàn học của Mạnh ngồi. Sợ quá đi mất, Nhi phải làm gì cho qua mấy tiếng chờ đợi đây?

Bỗng, có bàn tay vòng lấy eo Nhi. Mạnh ôm Nhi. Nhi run lấy bầy, Mạnh đang ôm Nhi, mà tức là ôm chị Linh của Nhi đấy. Nhi biết phải làm sao, giờ đẩy Mạnh ra hay cứ để yên đây?

- Mạnh ơi, tớ chưa muốn mình thân mật thế này đâu. Mình mới yêu nhau mà, tớ sợ lắm!

Mạnh mon man thơm tai Nhi, thì thầm:

- Không phải hôm trước chính Linh đã chủ động ôm tớ sao?
- Thôi, hôm ấy chắc là tớ lạnh đó, hôm nay tớ nóng, tớ nóng lắm.

Mạnh bỏ tay ra, khẽ quát lên:

- Rõ ràng là Linh tránh tớ, chỉ cho tớ ôm thôi cũng không được, có bạn gái nào như thế không, hay là Linh không yêu tớ?

Nhi sợ quá, hình như chưa bao giờ Mạnh tức thế này cả, giờ thái độ Mạnh thế này, Nhi biết làm sao?

- Không... không mà. Tớ yêu Mạnh lắm.
- Yêu tớ? Thế Linh chứng minh đi!

Nhi sững người. Nhi biết chứng minh thế nào đây?

Thấy Nhi run run, Mạnh buồn cười lắm nhưng vẫn giả bộ tức giận.

- Linh không chứng minh được chứ gì, thế thôi, mình chia tay đi!

- Không, đừng mà Mạnh!

Nhi mất rung rung, chia tay sao, thế thì chị Linh của Nhi sẽ thế nào đây? Khó khăn lắm Mạnh mới là bạn trai của chị ấy mà. Chị Linh đã hạnh phúc đến thế nào khi nghe Nhi thông báo tin mừng, Nhi vẫn còn nhớ rõ lắm.

- Tớ... phải chứng minh thế nào đây?

- Chúng mình hôn nhau!

Mặt Mạnh đỏ bừng bừng lên rồi, rồi Mạnh tiến sát lại Nhi. Nhi rối trí quá, có lẽ nào Nhi phải hôn Mạnh? Hay Nhi đành hi sinh nụ hôn đầu cho Linh, nhưng như vậy cũng không được, như vậy nếu biết Linh sẽ giận Nhi lắm. Mà, chắc chắn Linh sẽ biết.

Nhi đẩy Mạnh ra. Mạnh cũng đoán thế, nhưng vẫn tiếp tục gắt lên.

- Vậy đã rồi, Linh không yêu tớ. Chúng ta chia tay.

- Không, đừng... đừng mà Mạnh.

Rồi Nhi khóc, khóc tãm khóc tức. Mạnh không ngờ Nhi lại khóc như thế, Mạnh bỗng mềm lòng.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Mạnh yêu cả hai

Nhi thấy Mạnh nguôi nguôi thì cũng mừng. Có khi cứ dùng nước mắt lại hay ấy, đúng là vũ khí của con gái là nước mắt mà. Nhi phải tận dụng vũ khí này nhiều hơn mới được. Ai dè, Mạnh lại nói.

- Tớ biết hết chuyện rồi. Cậu là Nhi, em của Linh.

- Làm... làm sao cậu biết?

- Chỉ có đứa ngốc mới không biết hai cậu khác nhau thế nào?

- Làm sao thế được, đến bố mẹ tớ còn nhầm suốt cơ mà.

- Tại sao các cậu lại lừa tớ?

- Tớ xin lỗi Mạnh. Tất cả là tại tớ. Chị Linh yêu cậu lắm, cậu hãy trân trọng chị ấy được không Mạnh?

- Không được. Tớ không yêu Linh.

- Thế tại sao cậu lại nhận lời hôm trước? Hôm ấy rõ ràng là cậu không biết tớ là Nhi mà.

- Cậu nghĩ là tớ nhận lời ai?

Nhi đỏ bừng mặt, ấp úng chẳng biết nói gì. Ý của Mạnh đã quá rõ ràng. Mạnh thích Nhi? Vậy còn chị Linh của Nhi thì sao đây?

Nhi nhìn Mạnh van xin.

- Cậu hãy yêu chị Linh đi, tớ xin cậu đấy!

- Cậu không có chút tình cảm nào với tớ sao?

Mạnh nhìn Nhi bằng đôi mắt lấp lánh, tràn đầy tình yêu trong đó. Nhi không dám nhìn nữa, lại cụp mắt xuống.

Nhi có thích Mạnh không? Nhi cũng không biết nữa, chỉ là Nhi cũng... thích gần Mạnh, mỗi khi ở gần Mạnh tim Nhi lại đập thình thình ấy. Nhưng, chắc

chấn là không thể được, Nhi không thể phản bội Linh được, Linh là chị gái của Nhi mà, chính Linh yêu Mạnh nên mới có ngày hôm nay. Dù Nhi có yêu Mạnh đến thế nào thì cũng không được nữa là Nhi còn chưa rõ tình cảm của mình thế nào.

- Tớ không thích cậu. Đến với chị Linh là cách duy nhất cậu thể hiện tình yêu đến tớ.
- Không thể được.
- Cậu làm ơn giúp tớ đi mà!

Nhi rung rung nhìn Mạnh. Mạnh đúng là không thể kiềm lòng với ánh mắt này được, Mạnh thở dài.

- Vậy tớ có một điều kiện.
- Điều kiện gì?
- Cậu cũng phải yêu tớ.
- Cái gì? Cậu định bắt cả hai tay với hai chị em tớ sao?
- Tớ là người như thế đó.
- Cậu... Không thể được.
- Tớ cho cậu lựa chọn. Hoặc tớ yêu cả hai chị em cậu, hoặc tớ chia tay Linh.
- Tớ...

Sao hán lại có thể trơ trẽn đến như thế? Nhưng còn chị Linh, liệu khi chia tay hán chị Linh có đau đớn lắm không? Không, loại người bắt cả hai tay thế này chắc chắn chị Linh yêu hán cũng chỉ khổ mà thôi. Vậy, câu trả lời là không.

- Tớ không đồng ý. Chị Linh cũng sẽ không cần một người như vậy. Tớ về đây. Vết xăm này tớ sẽ tự tìm cách xử lý.
- Cậu định xử lý thế nào?
- Nếu không thể mua được thuốc như của cậu thì tớ sẽ dùng cách của tớ. Tại tớ ngu thôi mà.

Mạnh cũng chịu thua với cô gái cứng đầu này. Mạnh đành đưa thuốc ra tẩy xăm cho Nhi không kéo Nhi lại tự làm đau mình thì Mạnh cũng đau lắm.

*****

Linh thấy Nhi về, tay đã hết sạch vết xăm thì mừng lắm, không quên hỏi Nhi mọi chuyện.

Nhi cũng chẳng có gì giấu diếm Linh, nhưng Nhi cũng giấu chi tiết Mạnh thích Nhi đi, Nhi sợ Linh sẽ đau lòng. Đồng thời Nhi cũng khuyên Linh quên Mạnh đi.

Nghe đến chuyện Mạnh sẽ chia tay Linh, Linh tái mét mặt mày rồi bỗng ngất đi.

Nhi hốt hoảng đỡ Linh lên giường, rồi Nhi gọi bố mẹ lên phòng Linh. Một lúc sau Linh cũng tỉnh lại.

Nhi không ngờ Linh lại yếu đuối đến thế, Nhi càng sợ hơn khi Linh trở nên tĩnh lặng, không thiết ăn uống gì. Tại sao tình cảm đầu đời lại khiến Linh trở nên như vậy, Nhi thực sự bối rối.

Nhưng, Linh cần phải vượt qua, chắc chắn là vậy. Nhi chỉ có thể đau lòng mà nhìn Linh đau khổ thôi, tương lai của Linh còn dài, nhất định Linh sẽ gặp được một chàng trai thực sự yêu Linh chứ không phải là con người đáng sợ kia.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Mạnh yêu Linh?

Đã một tuần nay, Linh không đi học. Linh nghe Nhi nói Mạnh không yêu Linh, Linh đau đớn quá. Dù là Mạnh chưa chính thức nói lời chia tay đến Linh, nhưng chỉ bằng cảm nhận quãng thời gian ngắn ngủi vừa qua, Linh cũng hiểu chuyện. Chỉ là, Linh cần có thời gian để quên chuyện này, quên đi mối tình đầu đơn phương đau khổ của Linh mà thôi.

Ấy thế mà tối nay, Linh bỗng nhận được tin nhắn của Mạnh. Linh hồi hộp đọc tin.

“Sao mấy ngày nay cậu không đi học?”

“Cậu còn quan tâm đến tớ làm gì, không phải cậu không yêu tớ sao?”

“Tớ quan tâm đến bạn gái của tớ không được sao?”

Bạn gái? Lẽ nào Mạnh vẫn muốn Linh làm bạn gái Mạnh? Mạnh không yêu Linh cơ mà, Mạnh muốn gì ở Linh?

“Cậu muốn gì ở tớ, Nhi đã kể cho tớ nghe hết rồi.”

“Tớ muốn cậu làm bạn gái tớ.”

Tim Linh reo vui. Nó đã reo vui từ lúc Mạnh nhắn tin cho Linh rồi cơ, nhưng giờ cả trái tim và lý trí của Linh đều tràn đầy một chữ: hạnh phúc.

“Cậu đừng đùa cợt tớ nữa. Tớ đã đau khổ thế nào cậu có biết không?”

“Cậu không còn yêu tớ nữa phải không?”

Không, làm sao có thể thế được, Linh yêu Mạnh, yêu điên cuồng đại dột. Linh thậm chí còn sẵn sàng theo đuổi Mạnh cơ mà. Giờ, người Linh yêu muốn ở bên Linh, dù chưa rõ có phải người ấy thực sự yêu Linh không, nhưng chỉ cần vậy thôi là Linh đã hạnh phúc lắm rồi. Cứ được ở bên Mạnh là đủ rồi, rồi Mạnh cũng sẽ phải rung động vì tình cảm của Linh thôi.

Linh khóc, khóc vì hạnh phúc và cả đau khổ nữa.

“Tớ yêu Mạnh nhiều lắm.”

“Sáng mai tớ đến đón Linh đi học nhé.”

“Ừ, tớ sẽ chờ Mạnh.”

Linh chạy sang khoe ngay với Nhi, làm Nhi sửng sốt một lúc.

Nhi không hiểu chuyện thế nào nữa. Có phải hần đã nhận ra hần yêu Linh, hay hần muốn điều gì khác? Cảm nhận của Nhi là không hề an toàn chút nào cho Linh. Nhi chân thành khuyên Linh:

- Chị Linh, em biết chị muốn tiếp tục, nhưng em nghĩ Mạnh không đơn giản đâu.

- Mạnh yêu chị, em ghen với chị chứ gì?

Nhi thở dài. Đúng là yêu là điên mà, làm sao mà Linh có thể sáng suốt trong lúc này được.

Sáng hôm sau, Mạnh đến đón Linh đi học. Mạnh đi xe hơi.

Việc một chàng trai đẹp để đi xe hơi đến đón Linh làm bố mẹ Linh phổng hết cả mũi, nở hết cả mày cả mặt với hàng xóm láng giềng.

Bố mẹ Linh Nhi cũng chỉ là công chức nhà nước, đủ ăn là tốt rồi, thế nên thấy con gái cưng được một anh chàng như vậy chiều chuộng, sẵn đón thì hài lòng lắm, cười tít mắt với Mạnh. Mạnh cũng ngoan ngoãn lễ phép lắm, xin phép đăng hoàng nhé.

Hàng ngày hai chị em Linh Nhi đi cùng một xe máy đến trường, thế nên việc Linh đi cùng xe Mạnh khiến Nhi sẽ phải đi một mình. Nhi cũng không thấy thế làm buồn. Nhi định dắt xe ra thì thấy Mạnh nói.

- Chúng ta cũng tiện đường qua trường Nhi, hay Nhi đi cùng chúng ta được không Linh?

Linh đương nhiên không thích chút nào, nhưng nghe Mạnh nói hợp lý thế cũng chẳng có cách nào từ chối.

- Ồ... ờ... Nhi lên xe đi Nhi.

- Thôi... thôi... anh chị cứ đi trước đi. Em còn bận chút việc.

- Nhi chê xe tớ không xứng với Nhi phải không?

Mạnh bực mình, cứ đứng đó không lên xe. Bố mẹ Nhi nghe thế sợ Mạnh giận với sợ muộn học mấy đứa nên đẩy Nhi vào xe. Nhi cũng đành vào, vừa để hiểu thêm về tình cảm của hần dành cho Linh là thế nào, có gì còn tiện bề xử lý giúp Linh. Mạnh khẽ cười, rồi Mạnh lên xe đưa hai cô gái xinh đẹp giống nhau như hai giọt nước ấy đến trường.

Chương 11: Cuộc chiến thâm lặng

Chiếc xe chờ hai chị em sinh đôi Linh và Nhi đi học về đã dừng ở trước cửa nhà. Mạnh mở cửa xe cho hai chị em rồi ra về.

Bố mẹ Linh Nhi trách sao hai chị em không mời Mạnh vào nhà uống nước, nhưng Linh đã mời rồi mà Mạnh không vào đó thôi.

Linh lại tươi xinh trở lại, tình yêu bùng nổ cõi lòng làm Linh rạng ngời hạnh phúc. Còn Nhi, Nhi cũng chẳng biết phải nghĩ sao nữa. Mạnh thật đáng sợ.

*****

Linh đang thiêu thiêu ngủ trưa thì có tiếng tin nhắn.

“Tối nay tớ mời hai chị em đi xem phim nhé!”

Sao lại là hai chị em? Không phải chỉ Linh là người yêu của Mạnh thôi sao. Linh cần phải tỏ rõ quan điểm mới được chứ cứ thế này thì bực lắm.

“Nhi bận rồi. Mà tớ chỉ thích đi riêng hai đứa mình thôi, Nhi còn có việc của Nhi chứ!”

“Nếu không có Nhi thì tớ sẽ không đi.”

Linh lạnh người, vậy là đúng như Linh lo sợ mà.

“Cậu yêu tớ hay yêu Nhi, cậu nói rõ ràng cho tớ biết đi?”

“Cậu vẫn muốn làm bạn gái của tớ chứ, tớ chỉ có thể nói vậy thôi.”

Mạnh thách thức Linh?

Linh đau đớn quá. Mạnh cũng đã thể hiện rõ tình cảm của Mạnh rồi. Nhưng, Linh muốn được ở bên Mạnh, Linh muốn được gần Mạnh.

Linh cũng sẽ không chịu thua Nhi đâu. Con Nhi không hề yêu Mạnh mà, nó lại còn không duyên dáng được như Linh, Linh sao có thể thua nó chứ. Linh nhất định sẽ làm cho Mạnh yêu Linh. Vấn đề chỉ là thời gian và cơ hội mà thôi.

“Tớ sẽ thuyết phục Nhi đi tối nay.”

Nhi nghe Linh báo tối nay Mạnh rủ hai chị em đi xem phim, thái độ Linh cũng không có gì khó chịu hay ghen tuông gì cả mà chỉ có vẻ muốn Nhi đi cùng, Nhi hơi lo lo nhưng cũng đồng ý.

*****

Tối nay hai chị em Linh Nhi đều rực rỡ theo cách của riêng mình.

Linh muốn xinh đẹp nhất, khác Nhi nhất có thể nên đã trang điểm hơi đậm một chút. Đôi mắt to tròn của Linh được tô điểm khéo léo bởi lớp mascara đen quyến rũ, đôi môi nhỏ xinh được kẻ vẽ gọn gàng trên màu son hồng cam hợp điệu với đôi gò má phấn hồng. Linh lại bận lên người chiếc váy lụa màu cánh sen êm dịu thướt tha, tôn dáng thanh tao trên đôi gầy cao gót trong suốt đỉnh pha lê. Nhìn Linh như công chúa bước ra từ câu chuyện cổ tích vậy.

Nhi không trang điểm, giờ thậm chí Nhi còn chẳng tô son nữa kia, nhưng đôi môi chím chím hồng hồng tự nhiên cùng làn da trắng nõn khiến Nhi đáng yêu như một cô học trò nhỏ vậy. Nhi mặc bộ bó yếm mà Nhi cảm thấy dễ chịu nhất khi vận động, kết hợp với đôi giày sneaker trắng đậm chất thể thao. Dù sao cũng là ra đường, Nhi không muốn hấp dẫn ai cả thì Nhi cũng cần ăn vận tử tế một chút chứ.

Mạnh nhìn qua hai cô nàng cũng biết ai với ai rồi, dù khuôn mặt hai cô gái có trang điểm khác nhau thế nào thì cũng chỉ như một. Mạnh cười cười bước đến chỗ hai cô.

- Mình xem phim gì đây, cho hai bạn chọn.

- Chị Linh chọn đi, em xem phim nào cũng được.

- Thế mình xem phim này nhé!

Cả ba bước vào rạp phim. Bộ phim Linh chọn là bộ phim tình cảm lãng mạn. Nhi chẳng thích loại phim này tẹo nào, xem chán chết, nhưng Nhi chiều chị,

với lại Nhi cũng cảm thấy lúng túng trong hoàn cảnh đi chơi thế này. Tại sao hai người yêu nhau mà lại tha lơi theo cô em gái là Nhi đi cùng chứ?

Theo sắp xếp chỗ ngồi vé Mạnh mua, Mạnh ngồi cạnh Nhi, tiếp đến mới là Linh. Thấy vậy không ổn chút nào, Linh nói nhỏ bảo Nhi đổi chỗ, vậy là Linh ngồi giữa, Mạnh và Nhi ngồi hai bên. Cứ tưởng thế là êm chuyện rồi, ai dè Mạnh lại đi ra ngoài, một lát sau Mạnh vào, Mạnh ngồi ngoài cạnh Nhi. Vậy là, Nhi ngồi giữa.

Phim bắt đầu chiếu, cả rạp cũng đến đông đủ, Linh không có cách nào di chuyển được bởi không gian tĩnh lặng. Linh ầm ức lắm, chẳng còn tâm trạng nào mà xem phim cả.

Nhi thấy Mạnh cố tình ngồi bên cạnh, lại không ngồi cạnh Linh thì Nhi cũng thầm hiểu chuyện.

Nhi định bảo Linh là đổi chỗ lần nữa thì bỗng có bàn tay nắm chặt lấy tay Nhi. Cái siết tay vừa chặt vừa ấm áp làm tim Nhi loạn nhịp. Nhi thật lòng... thật lòng không muốn bàn tay đó buông ra. Nhi thờ dài. Nhi biết phải làm sao?

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Nhi chọn ai

Mồ hôi Nhi vã ra như tắm. Không gian phòng chiếu cực kỳ tĩnh lặng, Nhi nhìn sang thấy Linh cũng yên lặng. Linh không phản đối khi Mạnh ngồi cạnh Nhi sao? Có bạn gái nào lại chịu nhún nhường như thế, khi mà rõ ràng Nhi tự hiểu mình đã nằm trong vùng nghi ngờ của Linh. Còn Mạnh, Mạnh cũng yên lặng xem phim, nhưng bàn tay Mạnh chẳng lúc nào rời lỏng tay Nhi.

- Em xin lỗi, em muốn vào nhà vệ sinh một lát.

Nhi khẽ thì thầm, rồi Nhi cúi mình đi qua trong sự ái ngại và khó chịu của bao nhiêu người. Nhi không thể chịu đựng được cảm giác mình phản bội Linh. Nhi chỉ có thể từ bỏ, chỉ có thể buông tay Mạnh mà thôi.

Nhi khóc, lẽ nào Nhi cũng có tình cảm với Mạnh?

Rồi Nhi cứ ngồi trong nhà vệ sinh đến tận lúc hết phim. Có tiếng chuông điện thoại, là Linh gọi Nhi.

- Em đang ở đâu thế?

- Anh chị cứ về trước đi, em bận chút việc, chốc nữa em tự về sau.

- Không được, anh Mạnh không cho phép thế đâu. Đi đến nơi phải về đến chốn chứ.

- ...

- Em không về cùng thì anh chị cũng sẽ không về.

Nhi không còn cách nào khác là lại phải ra gặp hai người. Nhìn đôi mắt sung mọng của Nhi, mắt Mạnh bỗng sáng bừng. Còn Linh, Linh chỉ cảm thấy ngày càng chán ghét con em gái giống y hệt mình là Nhi mà thôi.

Mỗi người một suy nghĩ trên quãng đường về, trong đó có một người đặc biệt vui vẻ. Bởi lẽ, người ấy tin là, Nhi chắc chắn có tình cảm với mình.

*****

Vừa lên đến tầng hai, Nhi đã sang phòng Linh nói chuyện.

- Chị Linh, tại sao anh chị đi xem phim mà lại kéo em theo, lẽ nào chị không ghen sao?

- Tại sao chị phải ghen với em? Anh Mạnh là bạn trai của chị. Không lẽ anh chị muốn đi chơi cùng em gái mà không được?

- Chị tỉnh táo lại đi, Mạnh không yêu chị đâu.

- Ai bảo em thế, em biết gì mà nói, nếu không yêu chị tại sao Mạnh lại cho phép chị làm bạn gái?

- Nếu Mạnh chỉ lợi dụng chị vì em thì chị nghĩ sao?

- Em đang hoang tưởng rồi đó.

Nhi cũng hết cách, không thể nào Linh lại ngốc nghếch đến thế. Chắc chắn là Linh biết, nhưng Linh vẫn cố chấp không thể buông tay Mạnh.

- Nếu... em cũng yêu Mạnh thì sao?

Linh thực sự sốc. Linh không ngờ là Nhi cũng có tình cảm với Mạnh, như vậy thì Mạnh lại càng xa vời hơn với Linh.

- Em đang sai lầm rồi đó. Em đang yêu bạn trai của chị. Nếu em còn muốn nhìn mặt chị thì em hãy quên chuyện đó đi.

- Chị em mình hãy quên Mạnh đi, đó là cách tốt nhất cho chúng ta.

- Chị mệt rồi. Em về phòng đi.

Linh đẩy Nhi ra rồi đóng sập cửa phòng lại. Linh khóc, khóc vì những điều Linh vừa trải qua. Người mình yêu lại yêu em gái của mình, hơn thế nữa em gái mình cũng yêu anh ta, lẽ nào Linh cần phải buông tay để hai người họ đến với nhau? Không, sẽ không bao giờ có chuyện như thế. Nhi rất thương Linh, Linh chắc chắn là thế, Nhi nhất định sẽ vì Linh thôi.

*****

Bên phòng Nhi, Nhi cũng đã đi nằm. Nhi thần thờ nhớ lại những chuyện đã xảy ra.

Nhi không muốn đối diện với Mạnh, mỗi lúc như thế tim Nhi lại không nghe lời. Nhi nhạy cảm khác thường, Nhi muốn khóc, muốn bỏ chạy khi nhìn ánh mắt Mạnh, nhưng thăm sâu trong lòng, Nhi lại hạnh phúc khi được gần Mạnh.

Chị Linh yêu Mạnh, chị ấy lại quá yếu đuối, làm sao chị ấy có thể chịu đựng được nỗi đau nhìn Nhi và Mạnh hạnh phúc bên nhau?

Nhi phải lựa chọn sao, Nhi chọn Linh hay chọn Mạnh?

Mười giờ, có tiếng tin nhắn. Số điện thoại lạ.

“Tớ Mạnh đây, tớ muốn gặp Nhi bây giờ có được không?”

Nhi lại khóc, Nhi cần phải quên Mạnh đi. Nhi chọn Linh. Nhi khẽ thở dài.

“Tớ đi ngủ rồi.”

“Cậu chỉ cần xuống dưới thôi, tớ đang chờ cậu ở cổng.”

Nhi hé cửa sổ. Gương mặt đẹp đẽ của Mạnh đâm ánh đèn đường như bùng sáng khi thấy cánh cửa vừa hé mở.

“Nếu cậu không xuống, tớ sẽ đứng đây cho đến sáng.”

Ba giờ sáng, Mạnh vẫn đứng đó trong mưa lạnh. Nhi xót Mạnh. Nhi khóc khi nhìn Mạnh qua cửa sổ.

Có lẽ nào, Nhi chọn Mạnh?

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Chia tay

Nhi nhắm mắt nuốt nghẹn nước mắt, quyết định đóng cửa lại, quyết định quên hết tất cả. Tình yêu bỗng bật chắc chắn không thể vượt qua tình cảm chị em bao năm qua của Nhi và Linh. Rồi Mạnh cũng sẽ quên Nhi mà thôi. Chỉ có thể như vậy, đó là con đường tốt nhất cho cả ba người trong câu chuyện này.

Bỗng, Nhi thấy Linh chạy ra. Linh kéo Mạnh vào nhà. Nhưng Mạnh vẫn đứng yên đó, mặc cho Linh kéo. Linh đương nhiên không đủ sức để kéo Mạnh, nên là hai người đều chịu ướt, rồi Linh cũng đứng đó cùng Mạnh.

Nhi không còn cách nào khác đành xuống gặp hai người. Nhi kéo cả hai vào phòng khách ngồi. Bố mẹ hai chị em đã đi ngủ từ lâu nên cũng không biết dưới nhà xảy ra chuyện gì.

Mạnh im lặng. Rồi Mạnh đứng dậy định ra về. Nhưng, Mạnh vừa đứng lên, Linh đã cất tiếng:

- Nhi, em nói rõ với Mạnh đi, đừng để Mạnh hiểu lầm mà xa chị.

Linh đang run run trong bộ quần áo đầm mưa. Nhi nhìn Linh, rồi Nhi không dám nhìn Mạnh.

- Anh Mạnh... em không yêu anh, anh hãy hạnh phúc bên chị Linh nhé, chị ấy rất yêu anh!

- Minh chia tay đi Linh.

- Chia tay...

Linh sốc. Mạnh chia tay Linh nhanh đến vậy sao? Linh còn chưa kịp làm Mạnh yêu Linh mà. Linh mặt trắng bệch, run run nhìn Mạnh. Nhi thấy thế sợ quá vội lao đến bên Linh. Mạnh không nhìn hai chị em mà cứ thế ra về.

Nhi đỡ Linh ngồi xuống sofa, rồi Nhi rót nước ấm cho Linh giúp Linh bớt sốc. Bỗng, Linh tát một cái thật mạnh làm in hằn vết tay đỏ lựng trên má Nhi.

- Tại mày mà Mạnh yêu mày. Tao sẽ không bao giờ tha thứ cho mày!

Nhi đau đớn, cả nỗi đau trên mặt do cái tát của Linh vừa giáng, cả nỗi đau không cách nào xoa dịu trong lòng Nhi. Linh nói đúng, tại Nhi đã nhiệt tình giúp Linh nên mới có ngày hôm nay. Lẽ ra, Nhi cứ để kệ Linh tát cả, hạnh phúc hay khổ đau đều là Linh tự chịu, như thế Mạnh cũng sẽ không yêu Nhi, Nhi cũng sẽ không yêu Mạnh, sẽ không ai phải khổ như lúc này.

*****

Những ngày sau đó, Linh lại rơi vào trạng thái trầm cảm làm Nhi lo lắng. Nhi càng đau lòng hơn khi Linh không cho phép Nhi vào phòng, không muốn gặp Nhi.

Nhưng, thời gian cũng làm nguôi ngoai cơn giận dữ vô lý của Linh, đồng thời cũng làm Linh vui bởi tình yêu đơn phương vô vọng. Chỉ sau đâu có hai tuần, Linh đã trở lại trạng thái bình thường. Tình cảm đơn phương ngày nào cũng dần phai nhạt trong Linh.

Chỉ có Nhi là không thể quên đi chuyện tình yêu chớm nở, không thể quên đi mối tình đầu oan trái mà chính tay Nhi đã vùi nát nó, đã làm trái tim một chàng trai tan vỡ và chính trái tim Nhi tan vỡ. Nhưng nếu được chọn lại, Nhi vẫn không hối hận với quyết định của mình. Chắc chắn là Nhi vẫn sẽ chọn Linh.

Mạnh đã chịu thua tình chị em trong Nhi. Tình yêu đầu đời bị chối bỏ khiến Mạnh không muốn tiếp tục nhìn mặt Linh, bởi lẽ khuôn mặt ấy lúc nào cũng gợi lên vết thương trong lòng Mạnh. Mạnh muốn quên hết tất cả.

Mạnh quyết định đi du học.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Thời gian là liều thuốc quên?

Suốt một thời gian dài, cái tên “Duy Mạnh” đã không được nhắc đến trong câu chuyện giữa Linh và Nhi.

Nhi không muốn nhắc, vì Nhi không muốn Linh đau lòng, muốn Mạnh chỉ là dĩ vãng đáng quên của Linh.

Còn Linh, Linh không nhắc là vì Linh... quên thật. Nhưng trên hết, ấy là Linh đã không được Mạnh yêu, thì chắc chắn là Nhi cũng sẽ không được Mạnh yêu. Thế nên, Linh vẫn muốn Nhi nghĩ Linh chưa quên Mạnh.

Hai chị em vẫn cùng tâm sự nhiều chuyện trong cuộc sống như đôi bạn tri kỷ tâm giao, chỉ khác chút là trong chuyện tình cảm, hình như Linh không muốn sẻ chia với Nhi như lúc trước. Còn Nhi, Nhi cũng chẳng có gì để kể. Bởi lẽ, vốn Nhi không dễ dàng yêu, mà một khi hình bóng Mạnh bước vào, hình bóng ấy chẳng thể nào ra được nữa. Nhưng thời gian cũng là một liều thuốc quên hiệu nghiệm, có vẻ như lòng Nhi cũng đã nhẹ nhàng sau nhiều năm xa cách.

*****

Thấm thoát cũng đã năm năm kể từ đêm mưa hôm ấy.

Hai chị em Bảo Linh và Bảo Nhi đã tốt nghiệp đại học và đi làm. Cả hai đều rục rịch với tuổi hai tư của mình.

Linh giờ đã là nhân viên trong phòng Đầu tư của một công ty lớn. Còn Nhi, giờ Nhi làm chuyên viên trong một tập đoàn khai thác khoáng sản biển.

Một buổi tối, thấy tay Linh ôm một bó hồng lớn đem về, gương mặt Linh tràn ngập niềm vui và hạnh phúc, Nhi cũng mừng cho Linh.

- May mắn cho anh chàng nào được chị nhận hoa thê này?
- Sếp chị đấy cu, anh ấy theo đuổi chị hai năm rồi đấy, nghĩ cũng tội nên chị đành gật đầu.
- Hoan hô, giờ em sắp có anh rê rồi đấy nhỉ?
- Để hôm nào chị giới thiệu với em. Mà em cũng tìm cho mình một người đi, bố mẹ cũng nhắc nhở rồi đấy!
- Em biết rồi, chị cứ yên bển đi đã chứ.
- ...
- Em... vẫn còn nhớ đến Mạnh sao?

Nhi giật thót mình. Đã năm năm rồi, đây là lần đầu tiên Linh nhắc đến Mạnh trước mặt Nhi.

- Chị biết ngày xưa chị ích kỷ quá, chị đã làm khổ em với Mạnh.
- Không sao đâu chị, chắc Mạnh cũng quên em từ lâu rồi. Năm năm rồi còn gì, em cũng chẳng còn nhớ gương mặt Mạnh ra làm sao nữa ấy chứ.
- Ủ, thôi hai đứa mình xuống nhà dọn cơm đi.

Một buổi chiều sau đó ít ngày, Nhi bỗng nhận được quyết định điều chuyển công tác, Nhi sẽ làm việc tại chi nhánh tập đoàn ở Hải Phòng.

Nhi không muốn rời bỏ công việc đúng chuyên môn của mình, thế nên cô buộc phải xa bố mẹ, xa chị Linh một thời gian để bước vào một cuộc sống mới, tại một nơi không quá xa Hà Nội nhưng cũng hoàn toàn là lạ lẫm và đơn độc đối với Nhi.

Hải Phòng là một thành phố đẹp trong mắt Nhi. Cái hương vị mặn mòi của biển như ám vào từng hơi thở, từng tấc đất của thành phố này. Nhi thấy thích thú với không khí tươi mới, với tính cách nồng hậu của con người và đặc biệt là ẩm thực nơi đây. Gì chứ ăn là Nhi khoái nhất mà.

Nhi dọn đến Hải Phòng đã được hai ngày, hai ngày cuối tuần nghỉ ngơi và tìm hiểu về nơi ở trước khi bắt đầu đi làm tại cơ quan mới. Nhi sẽ phải bắt đầu lại từ đầu, làm quen với những người bạn mới, đồng nghiệp mới.

*****

- Biết tin gì chưa, phòng ta hôm nay có một nữ đồng nghiệp mới đến xinh lắm các chú ạ!

Anh chàng Minh Tuấn, ba mươi lăm tuổi, một vợ hai con gia đình hạnh phúc, phó phòng Khoa học và kỹ thuật Địa chất đã nắm được thông tin bên lề từ đâu đó đang truyền đạt lại cho bốn thanh niên chưa vợ trong phòng Khoa học và kỹ thuật Địa chất của tập đoàn Khai thác khoáng sản biển nghe. Tuy nhiên, thông tin đó chỉ trực tiếp gây chú ý cho hai trong số bốn chàng là Thành Đạt và Tuấn Hùng, bởi hai chàng này thậm chí còn chưa có bạn gái.

Nghe thấy gái xinh là mắt Tuấn Hùng sáng lên, thì bởi chàng thuộc tuýp lắm mối tối nằm không mà, chàng thay bạn gái thay như thay áo ấy chứ. Còn anh chàng Thành Đạt thì chỉ cười cười. Nguyên nhân Thành Đạt năm nay hai tám cái xuân xanh mà chưa có người yêu là bởi vì chàng quá ư là... nhất gái. Ấy là ai cũng nói Đạt thế, còn thực hư thế nào thì cũng còn chưa rõ.

Với mái tóc buộc cao, đôi môi son đỏ được điểm tô khéo léo, thanh thoát trong bộ váy công sở màu trà sữa và nhẹ nhàng bước trên đôi giày búp bê xinh xẻo da bò, Bảo Nhi bước vào phòng Khoa học và kỹ thuật Địa chất, trên tay cầm ít bánh cốm làm quà Hà Nội.

Trước mắt Nhi là chục chiếc bàn làm việc nhỏ được sắp xếp hợp lý với diện tích phòng làm việc cỡ tám chục mét vuông. Tám bàn trong đó đã có người ngồi, chỉ còn hai bàn còn trống đối diện nhau, một trong hai chiếc đó sẽ là bàn của Nhi. Nhi nhìn quanh một lượt rồi cất tiếng chào mọi người trong phòng.

- Em chào các anh các chị, em là Trần Bảo Nhi, em mới đến phòng mình, mong các anh các chị giúp đỡ em ạ.

Một vài người ngẩng lên nhìn Nhi cười chào lại, thái độ mọi người nhìn chung là không quá để tâm, chỉ có hai chàng chưa vợ chưa người yêu đã nói là cực kỳ bất ngờ trước dung mạo cô gái mới vào.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Đồng nghiệp mới

- Chào em, em cứ chọn cái bàn nào to nhất mà ngồi nhé!

Minh Tuấn tươi cười trên Nhi, rồi anh ra bắt tay Nhi. Cái bắt tay của anh làm Nhi cảm thấy ấm lòng. Rồi Tuấn giới thiệu một lượt mọi người trong phòng với Nhi, đồng thời đưa Nhi đến bàn làm việc đã chuẩn bị sẵn cho Nhi.

- Em ngồi đây nhé, có gì chưa rõ thì cứ hỏi anh Đạt sẽ rõ nhé!

Tuấn cố ý sắp xếp cho Nhi ngồi cạnh Thành Đạt, anh không quên nháy mắt với Đạt. Đạt mặt đỏ bừng, lúng túng đứng dậy chào Nhi.

- Em... có gì chưa rõ thì cứ hỏi anh... đừng ngại nhé.

- Em cảm ơn anh Đạt!

Tính cách Nhi bao năm vẫn là Nhi, luôn dạn dĩ nhưng lại khó tiếp cận, bởi thế nên số anh chàng bị Nhi từ chối là rất nhiều.

Chiếc bàn phía còn lại cạnh bàn Nhi là của Lan Ngọc. Ngọc năm nay hai mươi ba tuổi, mới tốt nghiệp một cái là cô đã về làm tại phòng này, nghe nói cũng là do có chút quan hệ. Thấy thái độ lúng túng của Thành Đạt, Ngọc trên ngay.

- Anh Đạt thích nhé!

Nhi mỉm cười chào Ngọc, Ngọc cũng nhẹ nhàng đáp lại. Nhi thầm mong mình sẽ có thêm những người đồng nghiệp tốt, những người bạn tốt ở nơi này.

- Chị Nhi từ Hà Nội xuống đây ạ?

- Vâng, mình sẽ làm việc tại đây trong hai năm bạn ạ.

- Em là Ngọc. Chị cứ tự nhiên nhé, mọi người ở đây đều thoải mái cả.

- Cảm ơn Ngọc.

Đến trưa, Ngọc rủ Nhi đi ăn cơm ở căng tin cơ quan. Nhi đồng ý ngay. Ngọc là một trong những bà tám siêu hạng ở cái cơ quan này, nên là rất nhanh Nhi đã nắm được nhiều thông tin quan trọng giúp Nhi bớt bỡ ngỡ hơn ở nơi làm việc mới.

- Em không hiểu sao chị lại được điều chuyển về đây, thường việc điều chuyển người là rất khó, chị có biết tại sao không?

- Chị cũng không rõ nữa, chỉ thấy chi thị của cấp trên là thế thôi.

Nhi tập trung vào đồ ăn ở đây, cũng khá ngon, sạch sẽ mà giá lại rẻ, nên là Nhi ưng. Nhi đang mải ăn ngon lành, bỗng Nhi nhìn thẳng người vừa ngồi đối diện, gương mặt đẹp như tượng tạc vừa thân quen vừa xa cách khiến Nhi ám ảnh ấy đang nhìn Nhi nửa oán trách, nửa lạnh lùng. Người ấy là Mạnh, là Duy Mạnh của Linh, mà không, là Mạnh của Nhi. Nhi sững sờ, mặt bỗng tái đi.

- Chị Nhi sao thế, chị không hợp đồ ăn à?

- Không... không sao đâu Ngọc.

Ngọc thấy lạ nên quay người lại, bỗng Ngọc giật thót mình, rồi Ngọc thì thảo với Nhi:

- Ô chị Nhi biết không, đó là con trai của Tổng giám đốc công ty giấy Vĩnh Thịnh đấy, nghe nói “hoàng tử” mới đi du học bên Pháp về, chẳng hiểu sao không về làm cho công ty nhà ông mà lại về chi nhánh Hải Phòng của tập đoàn ta làm việc.

- Thế... thế à?

- Vâng, mà chắc tin này mới làm các chị em đau đớn này, em nghe nói ông ấy sắp kết hôn với thiên kim tiểu thư của tập đoàn Huy Phát đấy.

Nhi không hề sốc mà chỉ thoáng buồn, rồi Nhi mỉm cười, cụp mắt xuống. Ai rồi cũng có hạnh phúc riêng, đã năm năm rồi, Nhi cũng chỉ thoáng xuất hiện trong cuộc đời Mạnh, làm Mạnh đau một chút rồi thôi, mà Mạnh là ai chứ, hoàng tử cơ mà, người ta lấy thiên kim tiểu thư nhà giàu là đúng rồi.

Bỗng, Nhi nghe có tiếng nói thân quen.

- Chào cô Bảo Nhi, lâu lắm không gặp, không lẽ bạn cũ mà chúng ta không chào nhau một tiếng!

Nhi bối rối, cô không ngờ Mạnh lại ra chỗ mình.

- Chào... chào Duy Mạnh.

Ngọc tròn mắt ngạc nhiên, hóa ra hai người này quen biết nhau à, mắt công Ngọc tám chuyện này giờ.

- Tôi ngồi đây cùng hai người được không?

- Vâng, anh cứ tự nhiên ạ. – Ngọc kéo ghế lùi ngay lại nhường chỗ cho Mạnh.

- Những năm qua cô sống thế nào?

- Tôi... như anh thấy đây, tôi đã đi làm ở đây.

- Cô thấy cuộc sống không có chị Linh của cô thế nào?

Mạnh nhìn Nhi chăm chọc, ánh nhìn nửa giễu cợt, nửa bi thương. Lẽ nào Mạnh vẫn còn nhớ chuyện ngày xưa?

Nhi không dám nhìn thẳng Mạnh.

- Anh đã tác động để tôi về đây làm việc có đúng không?

- Cô nghĩ cô là ai, chắc hẳn ở Hải Phòng đang thiếu người, có vậy thôi.

- Tôi ăn no rồi. Tôi đi trước đây.

Chẳng hiểu sao Nhi muốn bỏ chạy, không phải anh ta sắp lấy thiên kim tiểu thư giàu có rồi sao, tại sao anh ta còn oán trách Nhi?

Sau bữa trưa với nhiều cảm xúc, Nhi mệt mỏi quay lại phòng làm việc, chuẩn bị tập trung thích ứng với điều kiện mới. Nào ngờ, Nhi vừa vào chỗ ngồi nhìn laptop một lúc, lúc ngẩng mặt lên, đập vào mắt Nhi lại là ánh mắt thiết tha của Mạnh. Thì ra, chiếc bàn trống đối diện kia là của Mạnh, bởi Mạnh cũng là một nhân viên trong cái phòng này, chính thức chuyển từ phòng Kế hoạch sang đây từ ngày... hôm nay.

Thoáng thấy ánh mắt Nhi, Mạnh lại cúi xuống, tập trung vào laptop của mình.

Lan Ngọc cũng rất ngạc nhiên khi nhân sự mới kia xuất hiện, cô không ngờ trong một ngày mà phòng mình lại chào đón đến tận hai đồng nghiệp mới cực đáng chú ý như vậy.

Nhi không biết cảm xúc trong mình là sao nữa. Cô thực sự cảm thấy có lỗi với Mạnh, giờ Linh cũng đã có hạnh phúc riêng, cũng muốn Nhi hạnh phúc, thậm chí còn tiếc nuối vì đã chia cắt Nhi và Mạnh. Nhi đã nghĩ, nếu như Mạnh chưa có ai, Nhi sẵn sàng theo đuổi Mạnh. Thế nhưng, không phải Mạnh sắp kết hôn rồi sao?

Nhi cố gắng tập trung vào công việc. Thi thoảng có đôi chỗ không hiểu, Nhi quay sang hỏi Đạt. Mỗi lúc như thế, Đạt lại đỏ mặt, thậm chí còn nói lắp nữa. Chỉ có điều, hình như ánh mắt đối diện kia lại ánh lên nỗi tức giận làm Nhi bối rối.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Liên hoan mừng thành viên mới

- Nhân dịp phòng ta đón thêm hai thành viên mới, cả nhà mình tối nay đi ăn liên hoan nhé!

- Nhất trí!

- Ok sếp!

Mình Tuấn quyết định tối nay cả phòng Khoa học và kỹ thuật Địa chất sẽ đi ăn liên hoan chào đón hai thành viên mới, nên là cuối giờ chiều anh đã hô hào cả phòng. Tất nhiên chỉ mấy thanh niên là hào hứng với đề nghị này của sếp, nên bộ sậu bàn bạc đi ăn bao gồm sếp Tuấn, Tuấn Hùng, Thành Đạt, Lan Ngọc và hai đồng chí mới vào, Mạnh và Nhi. Nhi muốn từ chối không đi ăn, cơ mà mọi người chào đón mình chẳng lẽ lại không đi.

- Ăn ở đâu hả anh Tuấn để em còn gọi đặt bàn. Đủ một mâm rồi nhá! – Ngọc hỏi sếp Tuấn.

- Ờ... để anh xem đã!

- Hay đi ăn món cuốn dê! – Tuấn Hùng gợi ý.

Nhi nghĩ ăn món cuốn chán chết, vừa đắt vừa ít, lại còn toàn rau. Nhi chỉ khoái món nướng, toàn thịt là thịt, lại còn được tắm ướp với nướng thơm thật là thơm, đặc biệt là ăn bao nhiêu cũng không hết, cứ như nồi Thạch Sanh ấy, cơ mà Nhi mới vào, lại còn là người được cả nhóm chào mừng, sao Nhi dám nêu ý kiến chứ. Nhi hơi xụ mặt.

- Chắc các anh chị chưa biết, Bảo Nhi có một biệt tài, đó là ăn vừa nhanh vừa khỏe, khi ăn là sẽ không còn biết nhìn đến ai nữa, tôi e nếu ta đi ăn mấy

món theo đĩa thì chưa kịp gấp đã hết bay rồi đấy.

- Anh...

Nhi ức nghẹn, mặt đỏ như cà chua chín. Sao hắn dám nói thế về Nhi chứ, dù có... đứng đi chẳng nữa thì cũng thật là quá đáng mà!

- Tôi đề nghị chúng ta đi ăn buffet nướng. Tôi sẽ mời cả nhóm nhân dịp mới đến phòng.

Mạnh vừa gọi ý vừa áp đặt. Mọi người đương nhiên đồng ý, được ăn vừa ngon vừa miễn phí, ai dại gì từ chối nào.

- Sao Mạnh biết rõ về Nhi thế? – Sếp Tuấn trừu.

- Chúng tôi là bạn cũ. Có phải không Nhi?

- ...

Nhi tức lắm, không thềm nói gì. Cơ mà buffet nướng miễn phí thì tuyệt quá nhỉ, đã thế ăn cho hắn hết tiền luôn.

- Nhi định đi gì ra đó? – Thành Đạt đứng gần đó hỏi Nhi.

- Chắc em bắt taxi thôi, có ai đi cùng em không ạ?

- Hay... Nhi lên xe anh chở ra đó nhé! – Đạt áp ứng mời Nhi.

- Vâng, nếu anh không ngại ai đó ghen thì em ok ạ.

- Không... không có ai ghen đâu.

Thế là Nhi lên ngồi sau xe máy của Đạt. Có ai đó không vui chút nào.

*****

Cả nhóm đến một quán nướng. Tuy nhiên, bàn ở đây lại xếp ghế bốn người. Vậy tức là sẽ có hai người lẻ ra thành một bàn riêng. Ai sẽ tách ra đây?

- Sếp Tuấn... em với Nhi ngồi riêng nhé!

Đạt bèn lên hỏi ý sếp. Đạt biết là sếp cũng muốn vun vén cho Đạt mà.

- Tôi với Nhi ngồi đó. Bạn cũ lâu ngày không gặp có nhiều chuyện hàn huyên, sếp Tuấn nể mặt tôi có được không?

- Ok Mạnh!

Sếp Tuấn cười cười. Hắn là Đạt thất vọng lắm. Những người còn lại có chút ngạc nhiên, nhưng đồ ăn đã bùng ra rồi thì cứ chén cái đã.

Nhi thấy mọi người đã yên vị rồi thì cũng đành ngồi xuống đối diện với Mạnh.

Giờ Nhi mới có cơ hội nhìn kỹ Mạnh sau năm năm xa cách. Mạnh đang ngồi đó, vẫn là ánh mắt nửa giễu cợt nửa lạnh lùng nhìn Nhi đăm đăm.

Trước mắt Nhi là gương mặt thật đẹp từng làm Nhi rung động, thêm vào đó chút chín chắn của tuổi hai tư, Mạnh không còn là một nam sinh Kinh tế mà đã là một người đàn ông quyền rũ, hơn thế nữa còn có vẻ lạnh lùng kiêu ngạo hơn trước rất nhiều.

- Có lẽ thời gian cũng mài mòn góc cạnh của cô đấy!

- Ý anh là sao?

- Không phải là giờ cô đã biết tô son rồi sao? Tôi đã suýt nhầm cô là chị Linh của cô đó.

- Anh không thể quên chuyện cũ sao, giờ chúng ta là đồng nghiệp, anh cũng đã có vợ chưa cưới rồi mà.

Mạnh im lặng, vậy là đúng rồi, chuyện Mạnh sắp kết hôn là thật. Nhi bỗng thấy nhói lòng.

Phục vụ bùng mảy đĩa thịt ra. Nhi chẳng còn tâm trạng nào mà ăn nên mặc kệ, Mạnh nhẹ nhàng gấp đồ ăn vào vỉ nướng. Một lúc, mùi thơm cũng bốc lên, thịt nướng đã chín rồi.

Nhi vẫn chẳng thiết làm gì, cô cúi mặt xuống, gấp mấy miếng kim chi chua cay nhá nhảm.

- Đừng ăn kim chi khi đói!

Mạnh hơi nhăn mặt, rồi Mạnh cầm kéo cắt nhỏ thịt nướng ra, sau đó gấp vào bát Nhi.

Nhi hơi bất ngờ, hình như từ trước đến giờ, mỗi khi có dịp đi ăn món nướng cùng gia đình hay bạn bè, toàn Nhi là người cầm kéo.

- Cảm... cảm ơn anh.

- Không cần khách sáo. Tôi vẫn nhớ là cô có khả năng làm phá sản các nhà hàng thịt nướng mà.

Nhi đỏ mặt. Có khi nào Mạnh vẫn nhớ ngày xưa? Nhưng không phải anh ta cũng thừa nhận anh ta đã có vợ chưa cưới sao, anh ta nhớ ngày xưa để làm gì, không lẽ để trả thù Nhi?

Nhi yên lặng ăn đồ Mạnh gấp, mà cứ hết là lại có người gấp, đồ ăn thì ngon miễn chê nên là Nhi cũng ăn chả kém ngày xưa.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Người thương của Mạnh

Thành Đạt mặt đỏ bừng, bước sang bàn Mạnh và Nhi, tay cầm một cốc bia.

- Mạnh... tôi mời cậu và Bảo Nhi một cốc, coi như chào mừng cậu và Nhi đến phòng!

- Nhi không uống được bia, tôi uống thay Nhi.

- Tôi uống được, sao tôi lại không nhận lời mời của anh Đạt chứ?

Nhi không uống được bia là thật, Nhi cũng không ngờ Mạnh lại nhớ chi tiết đó. Hôm đi ăn nướng hôm đó đúng là Nhi lắc đầu nguầy nguậy khi Mạnh định rót bia. Thế nhưng, chẳng hiểu sao Nhi muốn chọc tức Mạnh nên Nhi nâng cốc bia với Đạt rồi uống cạn một hơi.

Một lúc sau, hơi bia bốc lên làm Nhi choáng váng. Hình như là Nhi hơi say mất rồi.

Nhi nhìn hình như có hai Mạnh thì phải, Nhi cười ngây ngô. Rồi Nhi ngã người sang một bên ghế, nhắm chặt mắt cố gắng trấn tĩnh lại.

Mạnh nhìn thế cũng hơi hốt hoảng, nhưng thấy Nhi vẫn chưa mất tự chủ nên Mạnh chỉ gọi phục vụ mang ra một ly nước cam cho Nhi mà thôi.

Một lúc sau Nhi cũng tỉnh táo lại, cuộc vui bên bếp nướng khi ấy cũng đã tàn. Những lời chúc tụng giao lưu sôi nổi làm ai cũng có chút hơi men. Sếp Tuấn lại rủ cả bọn đi hát karaoke nhưng Nhi thấy mệt nên xin phép về nghỉ. Thiếu Nhi thì làm sao mà vui được nữa, nên nhóm chào mừng cũng đành giải tán thôi.

Thấy Nhi còn ngồi đó, Đạt tiến lại hỏi Nhi.

- Đề... anh đưa Nhi về nhé!

- Nhi đang ngà ngà say, không nên ngồi xe máy. Đề tôi đưa cô ấy về!

Mạnh cắt lời, kéo tay Nhi đứng dậy. Nào ngờ, Nhi giật tay Mạnh ra.

- Anh Đạt, phiền anh đưa tôi về!

- Vâng...

Chẳng hiểu sao Đạt lại “vâng” với Nhi. Rồi Đạt định đỡ Nhi đi, nhưng Nhi giật ra, bước lên trước, đi thẳng ra khỏi cửa. Nhi lên xe đề Đạt đưa Nhi về.

Có một chiếc xe hơi bám theo xe Đạt về nhà trọ của Nhi. Tuy nhiên, khi đang bám theo hai bạn Đạt và Nhi, người lái chiếc xe đó nhận được cuộc gọi.

- Alô, cậu Mạnh đấy ạ, cậu mau về đi tiểu thư Ngọc Huệ vừa bị ngã ạ.

- ...

- Hừm, tôi biết rồi.

Mạnh cau có nhưng vẫn tiếp tục bám sát chiếc xe máy phía trước cho đến khi chiếc xe dừng lại trước một căn nhà nhỏ có sân vườn. Mạnh dừng lại từ xa, lặng lẽ nhìn hai người trên xe máy bước xuống.

*****

Đưa Nhi về trước cổng nhà, thoáng thấy son ở tường nhà bị tróc, Đạt đã gợi ý giúp Nhi ngay.

- Phòng Nhi ở bị tróc son à, để mai anh qua son lại giúp Nhi nhé!

- Em cảm ơn anh Đạt, muộn rồi nên không tiện mời anh vào chơi, vậy hẹn anh chiều mai nhé!

Đạt còn lần chân chưa muốn về nên cứ đứng đó cười cười. Lần đầu tiên Đạt quen một cô bạn xinh đẹp như thế mà tính cách cô ấy có vẻ cũng thật đáng yêu, nên là Đạt rất có hứng thú với Nhi.

- Thôi, em vào nhà đây, chào anh Đạt nhé!

- Ủ, chào Nhi. Hôm nay anh rất vui, cảm ơn Nhi nhé!

Nói rồi Đạt lên xe ra về. Nhi cũng vào nhà, đóng cổng lại. Người trên xe hơi phía xa cũng quay đầu xe.

*****

Mạnh về đến căn biệt thự sang trọng trên một con phố vắng tại Hải Phòng thuộc sở hữu của gia đình Huy Phát là lúc chín giờ tối. Vừa thấy Mạnh, vú Liên đã vội ra kéo Mạnh vào phòng tiểu thư Ngọc Huệ.

- Không thấy cậu về như mọi khi mà lại không gọi được cho cậu nên tiểu thư lo lắng quá ngất đi đấy cậu, cậu mau vào thăm tiểu thư đi ạ.

- ...

Cô tiểu thư xinh đẹp yếu ớt Ngọc Huệ đang nằm trên chiếc giường công chúa. Thấy Mạnh, cô nhồm dậy vươn tay run run về phía Mạnh tỏ vẻ.

- Anh Mạnh, sao hôm nay anh đi đâu thế, em không gọi cho anh được.

Mạnh cũng vỗ về cô gái trẻ đẹp giàu có một cách dịu dàng.

- Ủ, anh xin lỗi, anh có chút việc ở công ty.

- Sao anh không nhắn cho em, anh có biết em đã lo lắng thế nào không?

Nói rồi cô bắt đầu thút thút khóc, Mạnh nhìn cô mỉm cười, lau nước mắt cho cô, có vẻ anh cũng thương cô ghê lắm.

*****

Nhi bước vào căn phòng nhỏ nằm lọt trong khu vườn bao tí xú cây đại mộc rậm rạp đầy muỗi của căn nhà trọ. Vừa cởi giày, vứt túi xách ra bàn, cô nằm vật lên giường.

Ngày đầu tiên đi làm mà đã mệt mỏi thế này, liệu Nhi có trụ lại được ở đây lâu không, Nhi khẽ thở dài.

Duy Mạnh, hình tượng hoàn hảo của anh trong cô giờ càng trở nên đẹp đẽ hơn, nhưng đồng thời giờ đây anh cũng xa vời quá. Đã nhiều lần Nhi thầm nghĩ, cô sẽ tìm cách gặp lại Mạnh, rồi nếu như anh chưa có ai, cô sẽ theo đuổi lại anh với tình cảm chân thành nhất. Cô cũng đã đủ trưởng thành để hiểu hạnh phúc của mình là của mình, nếu đó là người đàn ông cô cần và người đó cũng yêu cô, thì tất cả những người khác đều không thể ngăn cản, cô có quyền quyết định hạnh phúc của mình cơ mà. Ấy vậy mà, công việc bận rộn cuốn cô đi đến nỗi cô cũng quên mất mình từng khao khát Mạnh thế nào. Để rồi không ngờ gặp lại Mạnh tại Hải Phòng lần này, anh đã không còn thuộc về cô như ngày xưa nữa.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Mạnh thích cơm căng tin

Buổi sáng ngày thứ hai làm việc trôi qua êm ả, nhưng đối diện với ánh mắt vừa tha thiết, vừa lạnh lùng lại có chút oán giận kia, Nhi thực sự chưa quen. Nên là Nhi cũng cố gắng mà chăm chú vào màn hình máy tính của mình.

Lan Ngọc chắc chắn đủ nhạy cảm để nhìn ra ánh mắt đối diện kia, cô khẽ thì thầm vào tai Nhi.

- Ngày xưa chị có đắc tội gì với hoàng tử không mà sao lão nhìn chị khiếp thế?

- Ô... ờ... chắc ngày xưa chị nợ anh ấy tiền mà quên chưa trả Ngọc ạ.

- Có thật là nợ tiền không?

Ngọc cười gian xảo, nhưng cô cũng không nói gì nữa. Chẳng phải Mạnh đã có vợ sắp cưới rồi hay sao, cả công ty ai mà chẳng biết, bởi là trưa nào cô tiểu thư Ngọc Huệ ấy cũng vào công ty đưa tận tay com trưa cho Mạnh.

Trưa nay cũng vậy, đúng mười một giờ, tiểu thư Ngọc Huệ đã bước đến bàn Duy Mạnh.

Nhi cũng chú ý đến cô gái đứng đối diện. Cô ấy mặc một chiếc váy voan màu xanh, nhìn mỏng manh yếu ớt thật đó. Gương mặt cô gái khá xinh xắn, dễ thương, làn da trắng xanh nổi cả gân mấu. Công nhận, người như cô ấy dễ khiến nam giới động lòng muốn bảo vệ, Nhi thậm chí đánh giá một hồi. Rồi Nhi cúi xuống, không muốn nhìn đôi uyên ương kia chăm sóc nhau.

Mạnh quay lên nhìn gương mặt đỏ bừng của tiểu thư Ngọc Huệ, mỉm cười.

- Cảm ơn em, làm phiền em rồi.

- Có gì đâu... anh cứ nói thế, chúng ta là gì rồi chứ?

Rồi, Mạnh lại tiếp tục với công việc dang dở. Cô Ngọc Huệ lần nào mang com đến cũng mong Mạnh sẽ đưa cô đến chỗ nào vắng người để thưởng thức những món ăn thơm ngon tràn đầy tình yêu của cô trong đó, ấy vậy mà lần nào anh cũng bận việc, chỉ nhận hộp com của cô rồi lại chăm chú vào màn hình máy tính, để cô đứng đó một mình hồi lâu rồi đành ra về.

Ngọc Huệ nhìn quanh phòng làm việc mới của Mạnh để xác nhận những gương mặt mới mà Mạnh gặp hàng ngày, rồi cô cũng sờ khi đối diện với Mạnh lại là cô gái ấy, cô gái mà Huệ đã ghen lồng ghen lộn lên khi nhìn thấy ảnh cô ta trong ví của Mạnh lần đầu tò mò xem thử.

- Cô... cô ta cũng ở đây sao hả anh Mạnh?

- Em nói ai?

Mạnh ngạc nhiên, bởi lẽ anh không biết cô Huệ ấy đã lên xem trộm ví của anh. Cô Huệ biết mình chỉ là kẻ theo đuổi nên cô không dám đòi hỏi anh điều gì, kể cả khi nhìn thấy ảnh Nhi trong ví Mạnh, cô cũng phải ngậm bồ hòn làm ngọt. Căn bản, Mạnh đã chấp nhận cô làm bạn gái, thì có nghĩa là Mạnh và cô ta đã chia tay, cô không cần thiết phải ghen với quá khứ của anh làm gì. Cô đã dự định khi nào anh thực sự yêu cô, cô sẽ yêu cầu anh thay ảnh. Vậy mà giờ đây, cô ta đang ở trước mặt cô, thậm chí là ngồi đối diện ngay với Mạnh. Sắc mặt cô Ngọc Huệ từ đỏ hồng bỗng chuyển sang trắng bệch. Cô kéo tay Mạnh ra ngoài, cô không muốn làm ấm lên trong văn phòng của Mạnh.

- Tại sao cô ta lại có mặt ở đây?

- Cô nào?

- Cô gái trong ví của anh.

- Em đã xem trộm ví của anh?

- Anh nói đi, anh vẫn còn yêu cô ta đúng không?

- ...

- Anh có yêu em không, anh nói đi.

- Không phải em đang là bạn gái của anh sao?

- Không, em cần trái tim của anh chứ không phải là thể xác lạnh lùng của anh.

- Em cứ suy nghĩ cho kỹ đi.

- Anh nói em là bạn gái, vậy mà có lần nào anh chủ động với em chưa, hay chỉ toàn em là người chủ động?

- ...

Mạnh không nói gì nữa, quay lại phòng làm việc. Cô Ngọc Huệ đứng đó bực tức, khóc âm ức một hồi rồi cũng đành quay về.

*****

Mười hai giờ, Nhi cũng đói rồi. Gấp lại laptop, Nhi định xuống căng tin công ty ăn trưa. Thành Đạt chỉ chờ có thế, anh ngượng ngùng khẽ hỏi Nhi.

- Trưa nay... anh mời Nhi ăn trưa nhé!

- Ô... thôi, chúng ta đi ăn, nhưng em không nhận lời mời đâu ạ.

Hai người xuống căng tin, dưới đó cũng khá đông người rồi, cũng may còn một bàn trống. Đạt bảo Nhi ngồi đó để anh ra lấy hai suất cơm, Nhi mỉm cười đồng ý.

Thấy Nhi ngồi đó thu hút bao nhiêu ánh mắt thèm thuồng của cánh đàn ông trong công ty, Đạt bưng hai khay cơm quay lại chẳng vui chút nào, nhưng anh còn bực bội hơn khi Mạnh đang bước lại. Mạnh ngồi xuống đối diện Nhi, tại chính chỗ mà Đạt may mắn kiếm được.

- Mạnh, cậu có thể ra chỗ khác ngồi được không, chỗ đó là của tôi.

- Vậy hả, tôi không biết, vậy có thể cho tôi ngồi cùng hai người không?

Đương nhiên, Đạt không thể nào từ chối yêu cầu đó. Mạnh cười cười, rồi Mạnh ra quầy lấy suất cơm của mình.

Nhi ngạc nhiên lắm khi nhìn thấy Mạnh bước xuống căng tin. Chẳng phải Mạnh đã có suất cơm ngon canh ngọt của cô tiểu thư yếu điệu mong manh đó rồi sao, tại sao Mạnh còn xuống đây ăn, lại còn cố tình muốn ngồi cùng Nhi?

Nhưng, Nhi mặc kệ, Nhi bắt đầu ăn, Nhi cũng đói ngấu rồi mà. Mạnh cười cười nhìn Nhi rồi nói.

- Không biết cô Nhi còn muốn thi ăn nhanh nữa không?

- Anh không nên thách thức tôi, không phải anh vừa ăn no rồi sao?

- Tôi lúc nào cũng đói.

Nhi đỏ mặt. Mạnh chỉ nói đơn giản vậy thôi, chắc chẳng có ý gì đâu, vậy mà Nhi thấy nóng bừng cả người lên.

Đương nhiên chỉ cần là một người đàn ông bình thường, anh ta cũng nhận ra ẩn ý của Mạnh nữa là một người đang theo đuổi Nhi như Đạt. Đạt bực bội nói.

- Cậu có người chăm lo cho rồi còn xuống ăn cơm căng tin rẻ tiền này làm gì?

- Đó là chuyện của tôi.

Rồi Mạnh yên lặng ăn cơm. Đạt với Nhi vừa ăn vừa nói chuyện, trông khá là vui vẻ. Thi thoảng Nhi lại liếc sang Mạnh, thấy thái độ của Mạnh không vui vẻ gì, bất giác Nhi cũng cảm thấy không vui.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Không hợp hay không yêu?

Chiều hôm đó, Thành Đạt đưa Nhi về, không quên xách theo một hộp sơn trắng. Bước vào nhà, Đạt bảo Nhi dọn bớt đồ gom lại, phủ giấy bọc lên, rồi Đạt nhanh tay quét sơn lại khắp phòng. Căn phòng cũng nhỏ, cỡ mười lăm mét vuông thôi nên một lúc là Đạt đã quét xong, còn dư một ít sơn Đạt mang ra phía ngoài nhà chỗ anh thấy tróc sơn hôm qua để sơn lại cho đẹp.

Nhi rót nước mời Đạt uống. Thời sinh viên, Nhi cũng có mấy cậu bạn nhí nhố chơi cùng, rồi một thời gian hình như chúng nó đều tỏ tình với Nhi cả nên Nhi ngại không muốn thân với anh chàng nào nữa. Suốt một thời gian dài sau khi Linh chia tay Mạnh, Nhi cũng không tiếp xúc với bạn trai nên có thể coi như Đạt là người bạn nam giới duy nhất mà Nhi có.

Đạt có dáng vẻ thư sinh, trắng trẻo. Gương mặt ưa nhìn của anh được gắn một cặp kính cận khá dày. Có lẽ, nếu đánh giá một cách dễ tính thì Đạt cũng thuộc dạng đẹp trai, dù hơi gầy. Nhưng, Nhi cũng chẳng có tâm tư nào mà quan tâm đến ngoại hình của Đạt.

Nhi mỉm cười đưa cốc nước mát cho Đạt.

- Anh Đạt uống nước đi, hôm nay em cảm ơn anh nhiều lắm. Em gửi anh tiền sơn, anh phải nhận đấy nhé!

- Thôi, anh lấy thùng sơn còn dư ở nhà anh mang đi mà, em không phải ngại đâu. Mà tối nay sơn chưa khô nên sẽ khá bất tiện, anh nghỉ em sang nhà Ngọc ngủ nhờ sẽ tốt hơn, để anh gọi cho Ngọc nhé.

- Em ở đây thôi, không sao đâu anh ạ.

- Ừm, thôi muộn rồi, anh mời em đi ăn tối nhé!

- Để em mời anh, anh không nhận lời là em giận đấy nhé!

Đạt đỏ mặt, cười cười. Chẳng phải anh chỉ mong được đi ăn cùng Nhi thôi hay sao, Nhi mời hay anh mời thì có gì quan trọng đâu.

Hai người đi ăn bánh đa cua đặc sản Hải Phòng. Nhi cũng muốn tìm hiểu ẩm thực Hải Phòng nên cô khá là hứng thú với bữa ăn.

Nhi đang chăm chú ăn. Bất chợt, Đạt hỏi Nhi.

- Nhi đã có ai chưa?

Bị hỏi bất ngờ làm Nhi giật mình suýt sặc, Nhi trả lời Đạt.

- Điều đó quan trọng không hả anh Đạt?

- Anh... anh quan tâm.

- Em đã có rồi.

Nhi hoàn toàn chưa có bạn trai, nhưng không hiểu sao Nhi lại trả lời Đạt thế.

Đạt sa sầm nét mặt, anh buồn, nhưng rất có thể Nhi ngậm từ chối anh thì sao, nên là anh vẫn muốn tìm kiếm cơ hội.

- Nhi, anh biết thời gian quen em chưa nhiều nhưng anh rất muốn được quan tâm chăm sóc em, anh mong em đừng từ chối có được không Nhi?

Nhi không biết trả lời Đạt thế nào, cô cảm thấy anh chân thành với mình. Nhưng trái tim liệu có thể đơn giản chỉ là tốt thì yêu không? Nhi không nói gì, tiếp tục cúi xuống ăn.

- Em cho phép anh đưa đón em hàng ngày nhé.

- Em...

Nhi không nỡ từ chối Đạt, anh đâu sao cũng là người bạn đầu tiên của Nhi tại nơi này. Nhi cũng chưa mang xe máy từ Hà Nội xuống được nên Nhi đồng ý nhờ Đạt cho đến khi xe của Nhi được mang xuống. Đạt mừng thầm, có lẽ đúng là Nhi chỉ nói vậy chứ việc Nhi chưa có bạn trai là thật.

*****

Chiều nay Mạnh về biệt thự của gia đình anh sớm bởi lễ mẹ anh xuống Hải Phòng thăm anh, bà không quên mời cô con dâu tương lai Ngọc Huệ sang chơi để hai bác cháu có thời gian ngồi trò chuyện tâm tình với nhau.

Bà Thanh Thủy ưng cô Ngọc Huệ ấy lắm, bởi lẽ chính bà đã tạo cơ hội cho đôi trẻ gặp nhau từ ngày đầu tiên Mạnh về nước cách đây một tháng mà. Quả đúng như bà dự đoán, tiểu thư Ngọc Huệ gặp Mạnh một cái là cô mê liền.

*****

Suốt mấy ngày sau đó, trưa nào cô Huệ cũng đem cơm đến cho Mạnh, còn Mạnh đều đi theo Đạt và Nhi xuống ăn cơm căng tin. Nhi tự trả lời là có lẽ vì Mạnh thích cơm căng tin, chắc chỉ có thể là vậy thôi. Có điều, việc gần Mạnh làm Nhi thực sự khó xử. Nhi không hề muốn làm kẻ thứ ba, nhưng trái tim Nhi cứ reo vui khi được ở bên Mạnh. Nhi muốn quên Mạnh đi nhưng tại sao Mạnh cứ ám ảnh Nhi cả trong mơ lẫn hiện thực?

Hôm nay cũng vậy, nhưng hôm nay bàn ăn căng tin của nhóm bạn có thêm Lan Ngọc đi cùng. Ngọc nhìn Mạnh cười cười rồi hỏi.

- Anh Mạnh, sao anh lãng phí đồ ăn thế, hộp cơm cô vợ chưa cưới của anh toàn đồ ngon mà anh nỡ mang ra thùng rác vứt đi sao?

Nhi giật mình, lẽ nào Mạnh lại làm như thế? Vì sao Mạnh lại hành động thế chứ?

- Không hợp khẩu vị của tôi.

Mạnh chỉ trả lời đơn giản rồi lại cúi xuống ăn mấy món căng tin rẻ tiền. Nhi thấy tim mình rung lên một cái. Có khi nào Mạnh không yêu cô gái đó, nhưng nếu là như vậy thì tại sao Mạnh lại ở bên cô ta? Chắc vì đúng là thức ăn không hợp khẩu vị của Mạnh mà thôi. Nhi đừng nên hi vọng làm gì để rồi phải thất vọng. Nhi thầm nhủ như vậy rồi trả lời mấy câu hỏi vu vơ của Đạt và Ngọc.

Nhắc thấy ánh mắt chất chứa nỗi buồn của Nhi mỗi khi nhìn Mạnh, Đạt khó chịu lắm. Có lẽ nào Nhi có tình cảm với Mạnh? Nhưng anh cũng tin Mạnh đã có vợ chưa cưới rồi nên anh cũng tự tin hơn, thường xuyên hỏi han Nhi để gây sự chú ý với Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Mạnh đi đòi nợ

Suốt mấy ngày làm việc đầu tiên Đạt đưa Nhi về, luôn có một chiếc xe hơi bám theo hai bạn. Chỉ khi thấy Đạt chào Nhi ra về, chiếc xe đó mới quay đầu.

Nhưng tối nay, tối thứ năm, chiếc xe ấy không quay đầu, người trên xe bước ra, anh bấm chuông gọi cửa.

Nhi vừa thay quần áo mặc nhà, định ra chợ mua ít đồ về nấu bữa tối thì nghe thấy tiếng chuông. Nhi ngó ra xem ai thì rất bất ngờ, người đó là Mạnh.

Mạnh đến đây làm gì? Tim Nhi bắt đầu không nghe lời, Nhi hồi hộp bước lại cổng.

- Anh Mạnh, chúng ta gặp nhau ở công ty chưa đủ hay sao?

- ...

- Liệu tôi có cần đứng chờ suốt đêm thêm lần nữa để được vào nhà không?

Nhi sững người, Mạnh vẫn còn nhớ chuyện xưa. Nhưng như vậy thì liệu có ích gì? Cô lạnh lùng trả lời Mạnh.

- Anh vào đi.

Nhi mở cổng rồi đi vào trước, Mạnh theo sau Nhi vào trong nhà. Nhắc thấy ngôi nhà có vẻ ẩm thấp, xung quanh cây đại rậm rạp nhiều muỗi, Mạnh hơi bực bội, anh lên tiếng.

- Ngôi nhà này ẩm thấp lụp xụp quá, cô không nên ở đây!

- Với mức lương hiện tại thì ở đây là lựa chọn tốt nhất cho tôi.

- ...

Dáng người cao lớn của Mạnh làm căn phòng có vẻ nhỏ lại, Nhi nhú mày.

- Anh ngồi kia đi, tôi đi pha nước.

- Không cần khách sáo, tôi đến đây là để đòi nợ.

- Tôi nợ anh?

- Đúng. Cô vẫn còn nợ tôi.

Mạnh nhìn thẳng vào mắt Nhi làm Nhi bối rối, cô nhìn sang chỗ khác.

- Tôi nợ anh cái gì?

- Trách nhiệm khi cô thua cuộc.

Lẽ nào, Mạnh đòi Nhi chịu trách nhiệm của ngày tỏ tình hôm ấy?

- Chắc hẳn cô chưa quên đúng không?

- Tôi không hiểu anh nói gì.

- Nếu cô quên, tôi nhắc cho cô nhớ, cô nợ tôi... chính cô.

Tim Nhi đập thình thịch, người Nhi cũng nóng bừng. Mạnh đòi cô chính bản thân cô?

Nhi lúng túng đáp lời.

- Lúc ấy tôi cũng chỉ vì chị Linh mà thôi. Không phải anh đã có bạn gái rồi hay sao?

- Tôi không quan tâm, tôi chỉ cần cô trả nợ tôi.

Đôi mắt Mạnh đen sẫm, sâu không thấy đáy, đó không phải là ánh mắt si tình của chàng trai năm ấy mà là ánh mắt của sự trách giận. Lẽ nào Nhi đã gây cho Mạnh nỗi đau như thế này?

- Anh đang quá đáng rồi đấy, chúng ta không còn là trẻ con nữa.

- ...

- Chị Linh của cô giờ thế nào, cô ta còn yêu tôi không?

Mạnh có thể buông một câu lạnh lùng như vậy sao, chị Linh đã đau khổ thế nào khi chia tay Mạnh, Nhi vẫn còn nhớ rõ lắm. Nhi tức điên lên, anh ta quá kiêu ngạo.

- Chị tôi giờ đang rất hạnh phúc, rất may cho chị tôi là không còn yêu người như anh một phút nào nữa.

Mạnh mỉm cười.

- Vậy... còn cô?

- Tôi...

Nhi ngập ngừng. Nhi còn yêu Mạnh không? Nhi đỏ mặt, không dám nhìn thẳng Mạnh.

- Tôi chưa bao giờ yêu anh, anh đừng nghĩ cô gái nào cũng yêu anh.

Mạnh khẽ cười.

- Tôi không có ý đồ. Tôi cũng không cần cô yêu tôi.

- Vậy anh muốn gì ở tôi?

- Tôi đã nói rồi.

- Không thể được. Tôi không thể làm kẻ thứ ba, hơn nữa tôi không yêu anh.

Mạnh không có phản ứng, anh chỉ mỉm cười, giọng pha chút giễu cợt.

- Chắc cô không muốn chị Linh của cô gặp tai nạn bất ngờ chứ?

Nhi điếng người. Mạnh đe dọa Nhi? Anh ta dám làm thế sao?

- Anh đe dọa tôi? Anh có biết tôi hoàn toàn có thể kiện anh không?

- Tóm lại, cô có chịu theo tôi hay không, quyền quyết định thuộc về cô.

- Anh...

- Tôi về đây. Tôi cho cô suy nghĩ đến sáng mai. Tôi sẽ chờ cô ở cổng nhà cô.

Nhi ức phát khóc. Anh ta vẫn luôn như thế, lúc nào cũng kiêu ngạo và đàn áp người khác. Vậy mà tại sao Nhi không thể nào ghét Mạnh được? Nhi muốn gần Mạnh, thậm chí Nhi còn sẵn sàng chạy theo Mạnh. Nhi bức tức chính bản thân mình vì quá mềm yếu. Lý trí của Nhi hoàn toàn bất lực. Lòng Nhi như đang nở hoa. Mạnh muốn Nhi? Có phải là vậy không? Nhưng, Nhi phải làm cái bóng đằng sau cuộc hôn nhân của Mạnh sao? Có lẽ nào Nhi phải chịu đựng điều đó? Không, chắc chắn là không. Vậy còn chị Linh của Nhi, liệu Mạnh có dám làm hại Linh? Nhi thực sự không có câu trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Người thứ ba

Sau một đêm mất ngủ vì suy nghĩ, với đôi mắt thâm quầng, gương mặt bơ phờ, Nhi khoác túi xách lên vai, bước ra cổng. Đạt đã đứng đó từ lúc nào rồi. Nhi mở cổng mỉm cười chào Đạt.

- Chào Nhi!

- Anh Đạt đến từ lúc nào thế ạ?

- Anh mới đến thôi.

- ...

Nhi ngẩng lên thấy có chiếc xe hơi đậu phía xa, Mạnh nháy đèn pha ra hiệu cho Nhi. Mặt Nhi tái đi. Nhi phải quyết định rồi sao? Nhi lẩn chân, không muốn bước ra ngoài nên cứ đứng đó.

Bỗng, Mạnh từ trên xe bước xuống. Đạp giật mình khi thấy Mạnh đến gần.

Mạnh kéo tay Nhi dắt ra xe. Chẳng hiểu sao Nhi lại ngoan ngoãn đi theo Mạnh, trong sự ngỡ ngàng pha lẫn ghen tuông của Đạt. Vậy là, Nhi lên xe Mạnh. Rồi Nhi bắt đầu khóc. Đến lúc này, Nhi mới cảm thấy mình bất lực. Nhi đã hoàn toàn thua cuộc. Nhi chấp nhận làm kẻ đứng sau tình yêu của Mạnh rồi sao?

Mạnh quay sang nhìn Nhi, khẽ mỉm cười.

- Cảm ơn Nhi.

Mạnh cảm ơn Nhi? Lòng Nhi bỗng cảm thấy có chút ấm áp. Mạnh lái xe đưa Nhi đến công ty.

Đến công ty rồi, Mạnh còn dắt tay Nhi vào phòng làm việc. Khởi phải nói, toàn bộ nhân viên trong phòng đều kinh ngạc khi thấy hình ảnh này. Chỉ có sếp Tuấn và Lan Ngọc là không quá ngạc nhiên mà thôi. Ngọc ghé tai Nhi cười ranh mãnh.

- Có phải tình cũ không rủ cũng tới không hả chị Nhi?

- ...

Nhi chẳng biết phải nói gì, đó có phải tình yêu không hay là sự ép buộc, nhưng có vẻ như lại là một sự ép buộc ngọt ngào.

Nhi cố gắng ép mình tập trung vào công việc, bởi Nhi ngượng ngùng, xốn xang khi ánh mắt đối diện kia giờ sao nồng ấm dịu dàng quá. Thi thoảng Mạnh lại mỉm cười, gương mặt anh rạng rỡ, hình như đã lâu lắm rồi Nhi không được thấy nụ cười làm bầu trời đầy mây xám xịt bỗng như bừng sáng ấy ở Mạnh. Nhi cảm thấy hạnh phúc.

*****

Đúng mười một giờ, tiểu thư Ngọc Huệ lại có mặt bên bàn Mạnh. Cô vẫn không biết chuyện sáng nay, bởi lẽ đâu ai cho cô biết chuyện này, thế nên là, cô vẫn mang com đến cho Mạnh như thường lệ.

- Anh Mạnh ăn đi cho nóng, hôm nay có cháo bồ câu mà anh thích đấy.

Nhi hồi hộp quan sát phản ứng của Mạnh, giờ không phải Mạnh có Nhi rồi hay sao, liệu Mạnh có từ chối cô ta?

- Cảm ơn em.

Mạnh vẫn nhận tấm lòng của cô ta? Nhi sốc, mặt Nhi trắng bệch, mắt rung rung cúi xuống, không muốn nhìn Mạnh và cô gái đó thêm lúc nào nữa. Nhi ngại thẹn quá rồi, Nhi những tưởng Mạnh sẽ vì Nhi mà chấm dứt với cô ấy chứ, Nhi thật là ngốc nghếch mà. Mạnh đang bắt cả hai tay, như chính Mạnh từng khẳng định với cô năm ấy. Mạnh là người như vậy thật rồi.

Nhi thờ dãi. Không phải Mạnh đã đề nghị với Nhi từ tối qua sao, Nhi cũng đã chấp nhận rồi, không phải thế sao, Nhi còn trách gì Mạnh nữa chứ. Chỉ là vì Nhi quá ngốc nghếch, Nhi đã kỳ vọng quá nhiều ở Mạnh mà thôi.

Cô Ngọc Huệ ra về, Mạnh vẫn cầm cúi làm việc. Hình như Mạnh khẽ cười thì phải.

Đến giờ ăn, mọi người lục tục kéo nhau đi ăn. Đạt cũng đã đi trước, trông anh hơi buồn.

Nhi chẳng thấy đói. Nhi vẫn còn đang sốc quá mà. Mạnh sang bàn Nhi, kéo tay Nhi đứng dậy.

- Ta đi ăn thôi.

- Tôi không đói.

- Không ăn cũng được, em đi cùng tôi.

Mạnh lại kéo Nhi ra xe, anh đưa cô đến một quán ăn văn phòng nhỏ nhìn khá sạch sẽ, ấm cúng.

Mạnh gọi hai suất cơm gà. Com mang ra, Mạnh ngồi đó ăn ngon lành. Nhi ức lắm. Tại sao giờ Nhi thành con giáp thứ mười ba thế này? Nhi không cam tâm. Nhi bắt đầu khóc, nước mắt lặng lẽ tuôn rơi.

- Em chỉ cần ở bên tôi. Tôi chỉ có yêu cầu đơn giản vậy thôi.

- Tôi... tôi... tôi bị đối xử kiểu gì thế này?
- Không phải em còn nợ tôi sao, em hãy coi như em trả nợ tôi đi.
- Anh... sao anh có thể quá đáng như thế?
- Em nên ăn đi để có sức mà giận tôi.

Mạnh lấy giấy ăn đưa cho Nhi, anh thậm chí còn không lau nước mắt cho cô nữa. Một lúc sau Nhi cũng bình tâm trở lại. Nhi không thể hiểu nổi tại sao Mạnh lại hành động như vậy, là Mạnh quá tham lam có phải không? Nếu con người Mạnh đã tồi tệ như vậy thì Nhi cũng chẳng cần phải yêu Mạnh nữa, thế cũng là cơ hội để Nhi dễ quên Mạnh hơn đúng không? Nhi tức giận nảy giờ cũng đối rồi, nên là Nhi cũng cảm thấy ăn suất cơm của mình, mặc kệ con người bạc bẽo kia đang nhìn Nhi âu yếm không rời mắt.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Chấp nhận?

Cơm gà ở đây đúng là rất ngon, Nhi ăn một hời là hết suất. Mạnh nhìn Nhi cười cười, anh lấy khăn giấy cho Nhi.

Nhi nhìn Mạnh không nói gì, cô đưa tay lấy khăn giấy từ Mạnh. Thôi, đằng nào cũng vậy, Nhi cứ coi như Mạnh là một người bạn sẵn sàng ở bên Nhi cũng được, chắc hẳn khi biết chuyện cô gái kia cũng sẽ không để yên cho Mạnh, nên Nhi cũng sẽ sớm được giải thoát khỏi hoàn cảnh khó xử này thôi. Nhi tự nhận thức mình là kẻ đến sau, Nhi hoàn toàn không muốn cướp đoạt chồng sắp cưới của ai hết, dù Nhi có yêu Mạnh đến đâu đi chăng nữa.

Nhi vào nhà vệ sinh rửa mặt, soi gương. Nhi vẫn như xưa, chẳng bao giờ mang theo gương, chỉ khác chút là giờ Nhi cũng hiểu cần biết làm đẹp không chỉ cho bản thân mà còn cho những người xung quanh nữa, nên là Nhi cũng có điệu đà hơn đôi chút. Nhi tô lại son một lát rồi bước ra.

Nhưng, Mạnh đã đứng đó chờ Nhi.

Có phải Mạnh muốn như ngày xưa?

Tim Nhi đập liên hồi. Mạnh đang đứng trước Nhi, đôi mắt nhìn Nhi ngây dại.

Mạnh đẩy Nhi sát vào tường. Không cho Nhi có cơ hội từ chối, Mạnh áp sát Nhi. Rồi, Mạnh hôn Nhi.

Nhi tròn mắt, sững sờ. Mạnh vẫn luôn mãnh liệt như ngày nào. Nhưng may sao cho Mạnh, Nhi của hiện tại buông xuôi bản thân theo cảm xúc. Nhi cũng khao khát Mạnh. Bất chấp tất cả, Nhi nhắm mắt lại, tận hưởng nụ hôn đam mê thèm khát của Mạnh. Nụ hôn đầu Nhi vẫn còn nợ Mạnh, sau từng ấy năm, Mạnh vẫn còn muốn đòi Nhi.

Nhi run rẩy sau nụ hôn đầu cháy bỏng, người Nhi nóng bừng, gương mặt chín đỏ, đôi mắt rung rung. Nhi quay mặt đi. Mạnh nhìn vào đôi môi nhỏ xinh hơi sưng mọng của Nhi, nuốt ực một cái, có lẽ Mạnh vẫn chưa thỏa mãn.

Nhắc thấy có người bước đến, Mạnh kéo tay Nhi bước ra xe.

Thấy vết son hồng sen còn lưu trên môi Mạnh, Nhi lại đỏ bừng mặt. Nhi mở túi xách ra, đưa khăn ướt cho Mạnh.

- Anh... lau son đi.

Mạnh không nói gì, ánh mắt nhìn Nhi có chút cười. Mạnh cầm khăn giấy Nhi đưa, nhưng anh không lau son. Nhi ngại lắm, thế này về cơ quan làm sao được, Nhi đành tiến lại Mạnh, đưa tay cầm khăn ướt lau son cho Mạnh. Nào ngờ, Mạnh nắm tay Nhi, anh thòm nhẹ lên mu bàn tay Nhi làm Nhi giật mình, rút tay lại.

- Anh đừng trêu tôi nữa có được không?
- Tôi không trêu em, tôi rất nghiêm túc.
- Có ai nghiêm túc mà lại thế?

Mạnh im lặng. Nhi chẳng biết phải nghĩ sao nữa. Nụ hôn vừa nãy vẫn còn làm Nhi ngây ngất. Hay... Nhi cứ thả trôi cảm xúc, cứ tận hưởng những ngày ít ỏi bên Mạnh? Đằng nào Nhi cũng không còn lựa chọn nào khác cơ mà, Nhi đang tự bao biện cho sự lố bịch của mình hiện tại có phải không?

*****

Buổi chiều làm việc êm ả trôi qua, có lẽ Nhi cũng quen dần với ánh mắt cháy bỏng kia của Mạnh. Nhi cố gắng lấy lại sự bình tĩnh, tập trung làm việc. Dù sao ánh mắt này vẫn tốt hơn là ánh mắt oán giận lúc trước Nhi đọc được trong mắt Mạnh. Có điều, vẻ mặt rặng ngòi, thái độ lúng túng lơ đãng của hai người không thể qua mắt được cô nàng Lan Ngọc. Ngọc cứ tìm tìm cười hoài, rồi liếc sang Thành Đạt đang đờm buồn ủ rũ, cô thờ dãi.

Hết giờ làm, Nhi vẫn còn ngồi đó. Mọi người cũng đã về gần hết, cũng đã sáu giờ rồi nhưng Nhi chưa muốn về. Đạt cũng chưa về, anh quay sang hỏi Nhi.

- Nhi... em còn muốn lên xe anh nữa không?

- Em...

- Nhi là bạn gái tôi.

Mạnh bước đến trước Đạt, khẳng định chủ quyền. Đạt hiểu mình không còn cơ hội nào với Nhi, Mạnh hoàn toàn áp đảo Đạt. Có điều, không lẽ Mạnh đang bắt cả hai tay, bởi lẽ lúc trưa Đạt thấy Mạnh vẫn còn mỉm cười, nhận com từ cô gái đó trước mặt Nhi cơ mà.

- Nhi, tên này đang bắt cả hai tay, không lẽ em chấp nhận vậy sao?

- Anh không biết chuyện của tôi thì đừng có nói.

Nói rồi Mạnh kéo tay Nhi ra ngoài, bỏ mặc Đạt tần ngần đứng đó. Nhi cũng tự hỏi tại sao mình lại mềm yếu như vậy, Nhi vốn mạnh mẽ lắm cơ mà. Chắc hẳn không ai có thể chấp nhận chuyện này, tại sao Nhi lại chấp nhận?

Nhi bồn thần nhìn ra ngoài cửa xe. Nhưng, Mạnh không đưa Nhi về căn nhà trọ. Mạnh đưa Nhi về một khách sạn tương đối sang trọng ở trung tâm thành phố, chỉ cách cơ quan hai người tầm ba cây số.

- Tạm thời em ở đây, tối nay tôi sang đưa em đi ăn rồi sẽ đưa em về nhà trọ dọn đồ.

Nhi không có lựa chọn nào ngoài nghe theo sự sắp đặt của Mạnh. Mạnh đi cùng Nhi lên tầng ba của khách sạn.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Không có gì thay đổi

Mạnh theo Nhi vào phòng, đóng cửa lại. Nhi hỏi hộp, cô để túi xách lên bàn rồi quay lại nhìn Mạnh.

- Anh không về đi kéo vợ anh lo.

Mạnh vẫn nhìn Nhi đăm đăm, rồi Mạnh tiến lại Nhi. Nhi hoảng hốt, lẽ nào Mạnh còn muốn tiến xa hơn?

Nhi chưa biết phải làm sao thì bỗng có tiếng chuông điện thoại. Mạnh giật mình, anh lấy điện thoại từ trong túi áo ra, là cuộc gọi của vú Liên.

Mạnh ngất máy, anh mỉm cười với Nhi, đẩy vai cô xuống ghế. Rồi Mạnh quỳ một chân xuống, nhìn thẳng vào mắt Nhi.

- Em không cần quan tâm chuyện đó. Hay... em ghen?

Nhi đỏ mặt, ngượng ngùng quay đi tránh ánh mắt của Mạnh. Mạnh đưa tay chạm nhẹ vào má Nhi, ánh mắt Mạnh có chút ngây dại.

Chuông điện thoại lại reo vang. Mạnh bực mình, anh đứng dậy nghe máy.

- Cậu Mạnh, cậu mau về đi, cô Ngọc Huệ đang sốc vừa ngất đi đấy ạ.

- Tôi biết rồi.

Mạnh cau có dập điện thoại. Nhắc thấy thái độ của Mạnh, Nhi đoán có lẽ là cô gái kia gọi cho Mạnh. Cũng phải thôi, hôm nay chuyện Nhi đi cùng Mạnh chắc hẳn đã đến tai cô ta rồi. Mạnh nắm tay kéo Nhi đi giữa ánh mắt của bao nhiêu người cơ mà. Nhi lại đỏ mặt khi nhớ lại. Cái nắm tay vừa ấm áp vừa mạnh mẽ nhưng lại rất dịu dàng ấy của Mạnh lúc nào cũng ám ảnh Nhi. Đã bao năm rồi, Mạnh vẫn nắm tay Nhi như thế, nhưng lần nào Nhi cũng trong hoàn cảnh không được thoải mái.

- Tôi có việc phải đi, tối nay tám giờ tôi sẽ đến đưa em đi ăn. Em cứ nghỉ ngơi đi.

Nhi gật đầu. Mạnh quan tâm đến Nhi như vậy, lẽ ra Nhi phải cảm ơn Mạnh chứ, Nhi chẳng biết phải nghĩ sao nữa.

*****

Mạnh lái xe về đến biệt thự gia đình Huy Phát là lúc bảy giờ. Mạnh vừa bước vào nhà, cô Ngọc Huệ đã vội lao ra gặp anh.

- Anh Mạnh, có phải anh và cô ta đã quay lại với nhau?
- Đúng.
- Vậy còn cuộc hôn nhân của chúng ta, không lẽ anh muốn hủy hôn ước sao?
- Tại sao lại phải hủy?
- Anh... anh vẫn còn muốn lấy em?
- ...
- Anh Mạnh, anh đang nghĩ gì, anh nói cho em biết được không?
- Mọi chuyện không có gì thay đổi, anh sẽ không hủy hôn ước.
- Anh...

Mạnh bỏ đi. Ngọc Huệ thực sự sốc. Cô không ngờ Mạnh lại thẳng thắn như vậy. Mạnh vẫn muốn lấy cô, nhưng lại muốn có người tình bên ngoài cuộc hôn nhân này sao, tại sao Mạnh lại hành động như thế? Còn cô, liệu cô có thể chấp nhận Mạnh có người đàn bà khác?

Nhưng, không phải Mạnh vẫn còn ở bên cô hay sao, chắc chắn chỉ có thể vì thế lực mà cô có. Cô gái kia cũng sẽ không thể thoải mái khi chỉ là kẻ đứng bên lề hôn nhân. Cô ta chấp nhận sao, không lẽ cô ta cũng yêu Mạnh nhiều như thế?

Ngọc Huệ khóc. Nước mắt cô đầm ướt trên gương mặt thanh tú mỏng manh. Cô úp mặt vào tay mà khóc rồi ngồi thụp xuống. Nỗi đau đớn của kẻ không được yêu, thậm chí còn không thể nói là nỗi đau của kẻ bị phản bội đang vò nát trái tim cô.

*****

Bây giờ ba mươi, Nhi vừa ngủ một giấc, cô nghe thấy có tiếng chuông điện thoại. Mạnh đã đến rồi.

Nhi rửa mặt mũi một lúc cho tỉnh táo, rồi cô cầm lược chải lại mái tóc mềm, tô lại trên môi chút son hồng nhạt. Gương mặt cô thoáng ửng hồng dù lòng cô rối như canh hẹ. Nhi nhìn vào gương, thấy gương mặt rạng rỡ hồng hào, nghe tiếng tim đập nhanh không kiểm soát được mà cô tự ngượng với chính bản thân mình. Có phải cô đang hân hoan đi gặp người yêu?

Cô bước xuống sảnh khách sạn, Mạnh đang ngồi đó chờ. Nhìn Mạnh đắm chiêu suy tư gì đó, đôi lông mày nhíu lại, lòng Nhi bỗng nhiên quặn thắt.

Nhi bước lại gần Mạnh. Thấy Nhi, mặt Mạnh bừng sáng. Gương mặt đẹp đẽ bừng sáng ấy của Mạnh làm Nhi không thể đành lòng mà ghét bỏ Mạnh, dù cô thật sự căm ghét hoàn cảnh hiện tại. Mạnh đứng dậy bước lại chỗ Nhi, anh mỉm cười.

- Mình ra Đồ Sơn nhé!

Nhi lúng túng, Mạnh lại kéo tay Nhi ra xe. Vẫn là cái nắm tay ấm áp ấy, Nhi cứ để yên mà theo Mạnh lên xe.

Mạnh mở cửa kính, gió thu mang theo hơi lạnh hòa lẫn vị sáng khoái của biển ào vào thổi bay mái tóc tơ mềm của Nhi làm lòng Nhi dịu lại. Tận hưởng hiện tại, có phải Nhi nên như vậy hay không?

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Nhi muốn nhiều tiền

Biển đêm thực sự làm người ta có chút e dè, sợ hãi, nhưng biển đêm cũng có khả năng làm tâm tư con người nhẹ lại, thậm chí trong giây lát còn làm người ta quên mất mình đang trong tâm trạng rối bời thế nào.

Nhi tựa người vào xe hơi của Mạnh, lặng ngắm những con sóng xô bờ trắng xóa trong ánh đèn vàng mờ ảo của những cột đèn ven đường đêm đêm cần nấn chiếu sáng cho những người đi đường hay cho những đôi tình nhân dạo biển. Màu nước đen sẫm kia không ngừng lay động làm mắt Nhi cũng lay

động theo. Nhi đang vui hay đang buồn, Nhi cũng còn chẳng biết. Nhưng Nhi chỉ biết một điều là trái tim Nhi không ngừng loạn nhịp, bởi lẽ bàn tay Nhi đang được một bàn tay mạnh mẽ, to lớn mà ấm áp nắm chặt không rời.

Nhi khẽ quay sang Mạnh, nhìn ngắm gương mặt hoàn mỹ của người đàn ông mà Nhi nhung nhớ suốt bao năm. Người ấy đang ở ngay cạnh Nhi, đang dịu dàng mỉm cười nhìn Nhi từ nãy đến giờ, mà chắc chắn chỉ cần nhìn vào ánh mắt của người đó thôi là trái tim Nhi sẵn sàng tan chảy.

Gió biển lồng lộng thổi bay mái tóc dài buông xõa mềm mại của Nhi, làm vương mấy sợi tóc mảnh mai trên khuôn mặt thanh tú. Mạnh đưa tay gạt tóc cho Nhi rồi khẽ chạm tay lên gò má ửng hồng của cô gái xinh đẹp mà bấy lâu anh khao khát.

Nhi quay mặt đi, lúng túng mở lời.

- Cô gái kia đã biết chuyện rồi đúng không anh Mạnh?

Mạnh chau mày, rồi anh khẽ cười.

- Chuyện đó có quan trọng không? Không phải em không yêu tôi sao?

- Anh đang ép một người không yêu anh ở bên anh, anh không thấy mình quá đáng sao?

- Tôi chỉ cần em trả nợ tôi, những chuyện khác tôi không quan tâm.

Nhi lại ức nghẹn, hôm nay cô nhất định phải làm cho ra ngô ra khoai mới được. Nhi ngượng ngùng.

- Nếu... tôi yêu anh, thì anh... sẽ chọn ai?

Gương mặt Mạnh bừng sáng, nhưng anh có vẻ không ngạc nhiên. Anh bước đến trước mặt Nhi, nhìn thẳng vào mắt Nhi. Ánh mắt của anh có ý cười. Anh nói khẽ.

- Tôi chọn... cả hai.

- Anh...

Nhi cắn chặt môi, thực sự là Nhi muốn tát cho anh ta một cái mả. Mặt Nhi đỏ bừng bừng vì tức giận, nhưng ánh mắt anh ta nhìn Nhi sao nồng nàn quá làm Nhi bối rối. Nhi quay mặt đi tránh ánh mắt đó.

- Sao anh có thể tham lam như thế?

Mạnh tiếp tục tiến sát vào Nhi, hơi thở nam tính của anh mon man má Nhi.

- Nếu em làm tôi yêu em, biết đâu chừng... tôi sẽ chọn em.

Vậy là Mạnh chưa yêu Nhi sao, Nhi đã nghĩ Mạnh yêu Nhi cơ đấy. Mà đúng là Mạnh chưa từng nói yêu Nhi mà. Nhi thật ngốc nghếch khi đã tin vào điều đó suốt bao năm qua. Nhi quay lại nhìn thẳng vào mắt Mạnh, ánh mắt Nhi long lên phản chiếu ánh đèn vàng lấp lánh, soi bóng hình ảnh Mạnh trong đôi mắt đó.

- Anh không yêu tôi thì còn giữ tôi làm gì?

- Tôi chỉ đòi những gì thuộc về mình.

Nhi định nói gì đó, nhưng Nhi chưa kịp thốt lời thì đôi môi hồng xinh của Nhi đã được bao phủ bởi bờ môi mạnh mẽ của Mạnh. Anh hôn Nhi như chưa từng được hôn làm Nhi mê mẩn run rẩy. Nhi cảm thấy căm ghét Mạnh, nhưng đồng thời Nhi cũng yêu Mạnh. Tại sao anh ta lại đối xử với Nhi như vậy?

Sau nụ hôn bỏng cháy của Mạnh, Nhi cảm thấy như không còn sức lực. Mạnh cảm nhận được điều đó, anh mỉm cười đỡ Nhi rồi ôm Nhi vào lòng, dịu Nhi xuống bờ cát vàng trải dài êm ả.

Nhi nằm trong lòng Mạnh, gương mặt ửng đỏ nóng bừng, đôi mắt long lanh có chút rom róm của Nhi đang đối diện với ánh mắt sáng như sao trong đêm của Mạnh. Nhi chịu thua Mạnh thật rồi.

- Tôi cảm thấy mệt mỏi. Tôi đang yêu một người sắp lấy vợ, thậm chí người đó còn không yêu tôi.

Mạnh cười tủm tỉm lắc đầu, đúng là cô gái ngốc nghếch mà, bao nhiêu năm vẫn vậy, làm anh và cô đều khổ. Nhưng giờ anh không còn là chàng trai bông bột của ngày xưa nữa.

- Em yên tâm, tôi sẽ không để em phải chịu thiệt thòi.

Ý Mạnh là gì?

Không lẽ Mạnh muốn Nhi ở bên lề cuộc hôn nhân của Mạnh, làm “phòng nhì” của Mạnh, Mạnh có tiền, anh ta sẽ chu cấp cho Nhi? Nhi lại tức điên lên.

Nhìn gương mặt căm phẫn của Nhi, Mạnh lại muốn phì cười.

- Em không thích tiền sao?

Nhi vùng ra khỏi Mạnh. Vậy là đúng rồi, anh ta muốn Nhi làm phòng nhì của anh ta thật rồi.

- Tôi thích tiền, nhưng mà tôi... thích rất nhiều tiền.

- Nhiều là bao nhiêu?

- Toàn bộ những gì anh có.

Nhi đỏ mặt, Nhi đang đòi hỏi quá đây mà. Nhưng, có ai muốn san sẻ tình yêu, san sẻ người mình yêu với người khác chứ?

- Sao em tham lam thế?

- Tôi như thế đó, anh cảm thấy không được thì anh hãy thả cho tôi đi.

- Vậy... nếu như... tôi bỗng trắng tay thì sao?

- Thì...

Nếu như Mạnh trở nên nghèo túng, thì... đó không phải là điều càng tốt hơn với Nhi sao? Nhi sẽ bớt đối thủ cạnh tranh hơn, Nhi cũng sẽ không phải lo mình không xứng với Mạnh. Có lẽ Nhi đã yêu Mạnh quá rồi. Nhi thở dài, thật thà trả lời Mạnh.

- Nếu được như vậy thì tốt hơn.

Mạnh có chút bất ngờ, anh nhìn Nhi âu yếm, rồi anh lại đưa tay ôm lấy Nhi, kéo Nhi vào lòng. Còn Nhi, Nhi cũng không phản kháng, Nhi ngoan ngoãn nằm trong lòng Mạnh. Mạnh ghé sát tai Nhi thì thầm.

- Anh biết rồi, em cứ yên tâm.

Tìm Nhi hân hoan reo mừng. Mạnh yêu Nhi, Mạnh sẽ làm Nhi hạnh phúc, có phải thế không? Nhi mỉm cười nhìn Mạnh, cái nhìn của một cô gái dành cho người yêu làm Mạnh tràn đầy hạnh phúc. Đôi bạn trẻ lại chìm trong những chiếc hôn ngọt ngào trước sự chứng kiến của biển đêm dịu dàng mà mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Hai thái cực

Mạnh đưa Nhi về khách sạn ở trung tâm thành phố, anh không quên tặng Nhi một nụ hôn tạm biệt trước khi rời đi.

Nhi lâng lâng hạnh phúc. Nhi đang yêu và được yêu. Duy Mạnh trong mơ của Nhi suốt bao năm, người mà Nhi cảm thấy quá xa vời giờ đã ở bên Nhi, hơn thế nữa Nhi tin anh yêu mình, anh muốn mang lại hạnh phúc cho mình.

Nhi thao thức, tủm tỉm nhớ lại những nụ hôn nồng nàn say đắm Nhi vừa trải qua bên Mạnh rồi chìm vào giấc ngủ.

*****

Mạnh về đến nhà là mười hai giờ đêm, anh cũng đang trong trạng thái lâng lâng hạnh phúc. Gương mặt anh rạng ngời, anh còn huyết sáo khe khẽ.

Vừa bước vào nhà, bỗng có vòng tay mảnh dẻ ôm chặt anh từ đằng sau, cô gái ấy úp mặt vào lưng anh mà khóc làm anh sững lại.

- Anh Mạnh, em đã chờ anh suốt cả buổi tối. Anh đi với cô ta có đúng không?

Mạnh gỡ tay tiểu thư Ngọc Huệ ra, nhưng cô vẫn bám chặt không buông. Mạnh không nỡ dùng sức với cô, nên anh chỉ buông một câu lạnh lùng.

- Đúng, em chờ anh làm gì?

- Em yêu anh. Em không muốn anh có ai khác ngoài em.

Mạnh thở dài. Khi người đàn ông không yêu, họ thực sự lạnh lùng, thậm chí là tàn nhẫn.

- Cô buông tôi ra!

Ngọc Huệ sững sờ. Mạnh chưa bao giờ nặng lời với cô, tại sao hôm nay anh lại như vậy? Có phải tại con yêu tinh kia đã làm Mạnh mê muội mà càng rời xa cô không?

- Không, em không buông, hôm nay em muốn anh là của em!

Mạnh cúi lên, anh giật tay cô ra bước lên trên phòng. Cô Huệ vẫn bám theo anh một bước không rời.

- Anh sẽ không hủy bỏ hôn ước phải không, anh đã nói thế mà?

- Đúng, tôi sẽ không hủy bỏ.

Anh nhìn Ngọc Huệ bằng đôi mắt tối sẫm làm Huệ lạnh người.

- Nhi là người tôi yêu, còn hôn ước là chuyện của hai gia đình chúng ta. Tôi không muốn gia đình hai bên có sự xáo trộn.

- Em không chấp nhận. Em chỉ muốn anh yêu em và là duy nhất của em mà thôi.

- ...

- Có phải anh đang chờ hợp đồng giữa hai bên gia đình chúng ta được ký kết đúng không?

Có lẽ Ngọc Huệ cũng đoán được vì sao Mạnh lại muốn kéo dài mối quan hệ với cô, bởi hợp đồng cung cấp nguyên liệu sản xuất giấy rẻ giữa tập đoàn Huy Phát và tổng công ty giấy Vĩnh Thịnh vẫn còn chưa được ký kết.

Bà Thanh Thủy đã mong đợi nguồn cung quý giá này rất nhiều năm rồi, chỉ cần có nguồn cung cấp này thôi là tổng công ty gia đình bà sẽ yên tâm trụ vững vị trí số một thị trường. Bà đã tìm cách để kết tình thân giữa hai gia đình. Rất may mắn cho bà, con trai bà chẳng cần làm gì cả, chỉ cần xuất hiện trước mặt cô tiểu thư nhà Huy Phát thôi là hợp đồng đó đã được thảo ra rồi. Chỉ có điều, gia đình Huy Phát có yêu cầu, hợp đồng đó chỉ được ký kết khi hôn ước giữa Duy Mạnh và Ngọc Huệ được thực hiện bằng một lễ cưới sang trọng. Rõ là họ lấy tiền mua người đây mà, thậm chí là họ ép người luôn khi họ còn có thêm lời đe dọa nếu bên Vĩnh Thịnh hủy hôn, họ sẽ tăng giá nguồn cung lúc trước, điều đó sẽ đẩy gia đình Vĩnh Thịnh vào thế nguy hiểm. Những yêu cầu này cô Ngọc Huệ không được cho biết, bởi lẽ gia đình họ cũng thấy rõ con gái họ theo đuổi Mạnh. Họ không muốn cô phải đau lòng khi biết được động cơ của Mạnh.

Mạnh thờ ơ nhìn Ngọc Huệ.

- Tất nhiên là không.

Cô Huệ cả mừng, cô hỏi trong hi vọng.

- Vậy là anh vẫn muốn lấy em có đúng không?

- ...

- Anh Mạnh, em muốn... đêm nay chúng ta là của nhau.

Cô Huệ đỏ bừng mặt lao vào lòng Mạnh. Cô hôn lên má, lên môi Mạnh. Nhưng đối diện với tình cảm nồng nhiệt ấy của cô lại là một pho tượng đá lạnh lẽo ghê người, điều làm nhụt chí bất cứ cô gái nào, kể cả một cô gái mà toàn bộ thể xác và trái tim cô là tình yêu dành cho Mạnh như Ngọc Huệ.

Cô dừng lại, buông Mạnh ra. Cô ôm mặt khóc như chưa bao giờ được khóc. Mạnh im lặng, anh bỏ ra ngoài.

Không gian tĩnh lặng chỉ còn tiếng khóc gào của một cô gái yêu đơn phương không được đền đáp. Vú Tinh, người nuôi Duy Mạnh từ nhỏ theo anh xuống Hải Phòng chăm sóc anh đứng ngoài cửa phòng, bà nghe tiếng khóc của cô Ngọc Huệ một hồi cũng chỉ biết thở dài.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Ghen tuông

Tiểu thư Ngọc Huệ khóc lóc một hồi thì cũng thiếp đi trên giường Mạnh. Mạnh sang một phòng khác nằm nghỉ, lòng hân hoan chờ đợi đến sáng để còn được đến với Nhi. Anh có dự định hai ngày cuối tuần này sẽ cùng Nhi đi chơi Cát Bà. Anh cũng định nhắn tin cho Nhi nhưng sợ làm Nhi thức giấc nên

anh không dám nhận.

Vú Liên chờ cả đêm không thấy tiểu thư về mà bà không làm sao liên lạc được với cô, đồng thời bà cũng gọi cho Duy Mạnh rồi nhưng cậu không nhắc máy, bà lo lắng lắm mà chẳng biết làm sao, bà đành gọi cho ông chủ báo cáo.

Ông chủ của bà, ông Huy Hoàng, ba tiểu thư Ngọc Huệ, chủ tịch tập đoàn Huy Phát đầy uy quyền nhưng đồng thời cũng là một người cha vô cùng thương con gái. Nghe tin con gái đi cả đêm không về, ông lo lắng lắm, ông vội vã về Hải Phòng ngay.

Ông về đến Hải Phòng là lúc sáu giờ sáng. Căn biệt thự nhà Vĩnh Thịnh vẫn còn im lìm trong giấc ngủ. Ông bấm chuông gọi mở cổng, chờ một lúc thì vú Tinh cũng chạy ra đón đã chào ông, mời ông vào trong nhà.

- Con gái tôi có ở đây không?

- Thưa ông, cô Ngọc Huệ đang ở phòng cậu Mạnh ạ.

Ông Hoàng không có thái độ gì, chẳng nào chúng nó cũng sắp lấy nhau, là vợ chồng đến nơi rồi còn gì, kể thì con gái ông cũng hơi đại dốt nhưng mà chẳng sao cả. Trai gái yêu nhau ở bên nhau thì làm sao mà chờ đợi được. Ông còn có phần khoái chí vì chúng nó gần gũi nhau sớm thế, ông cũng đỡ lo thằng Mạnh nó còn chưa yêu con bé. Giờ thì có gì ông cứ bắt nó chịu trách nhiệm là xong, thằng Mạnh còn chối đi đâu được nữa.

Ông ngồi chờ ở phòng khách, ông không muốn làm phiền hai đứa chúng nó. Ai dè, vú Tinh gọi cậu Mạnh dậy tiếp khách.

Mạnh nghe ông Hoàng đến nhà, cậu cũng chẳng muốn gặp, nhưng nể tình hai gia đình nên cậu đành đi xuống.

- Bác Hoàng đến chơi sớm thế ạ?

Ông Hoàng nhắc thấy thằng con rể đẹp trai bước xuống thì cũng tò về trách giận đôi chút.

- Anh chị có cần phải vội vàng thế không?

Mạnh nghe thế cũng biết ông hiểu lầm, mà chắc chắn ai cũng sẽ hiểu lầm trong hoàn cảnh này. Thêm nữa, anh chưa thể phá bỏ hôn ước lúc này, điều này sẽ ảnh hưởng rất lớn đến Vĩnh Thịnh. Anh im lặng không nói gì.

Ông Hoàng cười hà hà.

- Ngày xưa tôi với mẹ con Huệ cũng thế đấy, anh không cần phải ngại.

- Thưa bác, bác đã hiểu lầm rồi ạ.

Ông Hoàng đang vui vẻ, nghe Mạnh nói thế ông bắt đầu bức bối, có lẽ nào thằng Mạnh chê con gái ông, hay là do nó cũng muốn giữ gìn cho con nhỏ, nếu vậy thì cũng không có sao cả.

- Ủm, biết giữ gìn cho nhau thế thì tốt.

- ...

- Con Huệ còn ngủ không?

- Để cháu lên gọi Huệ.

- Thôi, cứ để cho nó ngủ. Anh tính bao giờ thì tổ chức hôn lễ đây?

- Cháu cũng chưa biết, còn tùy thuộc vào tình hình công ty bác ạ.

- Tại sao lại chưa biết, công ty nhà anh thì có Huy Phát chúng tôi lo cho rồi còn gì.

- Mong bác thông cảm, nội bộ công ty nhà cháu đang rối ren ạ.

Ông Hoàng bức lắm, không có đám cưới thì con bé nhà ông còn chạy theo nó đến bao giờ nữa đây, ông phải tính cách ép nó mới được.

Bỗng ông ngược lên, con gái ông với đôi mắt sưng mọng đang chạy xuống, lao vào lòng ông khóc lóc như mưa làm ông sững sờ rồi đau xót.

- Ngoan nào, có ba đây rồi. Có chuyện gì thế con gái yêu?

Cô Huệ không nói gì, cô vẫn khóc không thôi. Trước một người yêu thương cô, cô bỗng cảm thấy tủi thân vô cùng vô tận.

- Con... muốn chết... Con... không muốn sống nữa ba ơi!

Ông Hoàng tức điên, mặt đỏ bừng bừng nhìn Mạnh. Ông gằn giọng, mắt hằn tia máu.

- Anh đã làm gì con gái tôi hả Mạnh?

- ...

Mạnh không nói gì, anh toan bỏ đi. Nhưng, ông Hoàng đã nói ngay.

- Anh đừng quên số phận Vĩnh Thịnh đang nằm trong tay Huy Phát chúng tôi.

- Tôi biết thừa ông.

- Anh hãy liệu mà chăm sóc con bé.

- ...

- Ba... anh Mạnh... anh ấy có người khác.

Mặt ông Hoàng tím tái. Ông nghiêng răng nghiêng lợi.

- Anh dám... phản bội con gái tôi?

- ...

Mạnh đứng dậy, anh bước ra ngoài.

Ông Hoàng biết trái tim Mạnh không thuộc về con gái ông, nhưng ông bỗng căm thù đứa con gái nào dám quyến rũ Mạnh đến nỗi làm Mạnh ruồng bỏ đứa con gái vàng ngọc của ông. Ông quát lên.

- Anh nghĩ Huy Phát chúng tôi sẽ để yên cho con nhỏ đó?

Mạnh sững lại. Anh không ngờ nỗi ghen tuông của một kẻ có thế lực như ông chủ Huy Phát lại có thể làm hại đến Bảo Nhi của anh.

Ông Hoàng thấy Mạnh đang bước đi bỗng đứng sững lại, ông biết là mình đã nắm được điểm yếu của Mạnh.

- Tốt hơn hết là anh nên ngoan ngoãn ở bên con Huệ, nó sẽ là vợ anh.

- ...

- Anh chỉ cần quên con nhỏ đó đi và cưới con Huệ, con nhỏ đó sẽ được an toàn.

Ngọc Huệ nghe ba nói thế, cô không vui chút nào, cô cần trái tim Mạnh chứ không phải một cái xác không hồn ở bên mình. Nhưng, không phải chỉ cần được ở bên Mạnh là cô đã hạnh phúc lắm rồi hay sao, giờ Mạnh lại nghe lời ba cô mà chỉ ở bên cô thôi thì chắc chắn rồi anh cũng sẽ yêu cô. Đôi mắt cô ráo hoảnh, gương mặt cô bừng sáng, cô vội chạy ra kéo Mạnh vào sofa ngồi.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Nhi bị bắt cóc

Bảo Nhi bừng tỉnh giấc là lúc đồng hồ điểm tám giờ sáng. Cũng phải thôi, hôm nay thứ bảy, cô nàng được nghỉ, cô lại còn trải qua một đêm ngủ ngon chưa từng thấy nữa chứ. Lúc mới yêu thật vui biết bao nhiêu mà.

Nhi nhớ lại tối qua trước khi chia tay, Mạnh đã hẹn Nhi sáng nay sẽ sang đưa Nhi đi ăn, thế mà sao chưa thấy chàng gọi nhỉ, Nhi cũng hơi thắc mắc. Nhưng Nhi đoán có thể hôm qua Mạnh về muộn nên bị mệt, sáng nay chưa dậy được, vậy cứ để chàng ngủ đầy giấc rồi chàng sẽ sang thôi.

Nhi làm vệ sinh cá nhân, điểm tô gương mặt gần đơn một chút khởi động cho ngày mới. Chiếc váy công sở Nhi mặc cũng chẳng còn thơm tho gì nữa, bởi lẽ tối qua Nhi tắm xong rồi mặc lại do Nhi chưa về nhà thay quần áo được. Nhi định bụng lúc nào Mạnh sang sẽ nhờ Mạnh đưa Nhi về nhà trọ. Nhi ở đó cũng thoải mái, chứ ở khách sạn thế này Nhi cảm thấy không quen. Mới qua một đêm ngủ ngon thôi mà thân sắc Nhi đã rạn rở như nắng ban mai rồi. Nhi tùm tùm ngắm mình trong gương, cô gái xinh đẹp kia cũng đang cười với Nhi, đang nói với Nhi là Nhi thật may mắn và hạnh phúc khi có Mạnh.

Ấy thế mà, Nhi chờ, chờ mãi, cũng thấy đói rồi mà chẳng thấy Mạnh đâu. Tối qua Mạnh có đưa Nhi đi ăn hải sản trước khi đi dạo biển, nhưng mà lúc ấy Nhi chẳng có tâm trạng nào mà ăn, thế nên là Nhi ăn được có mỗi một ít.

Mười một giờ, Nhi định bụng gọi cho Mạnh, biết đâu Mạnh gặp phải chuyện gì thì sao nhỉ, Mạnh quan tâm đến Nhi thế cơ mà. Nhưng, Nhi chưa kịp gọi thì cô nghe có tiếng gõ cửa.

Nhi mừng lắm, chắc là Mạnh đến rồi, Nhi phải trách Mạnh một chút mới được, bảo sang sáng mà sao giờ này mới sang. Nhưng mà, vừa mở cửa ra, trước mặt Nhi không phải Mạnh mà lại là một cô gái đeo kính râm trông khá cơ bắp. Cô gái ấy độ tuổi hai bảy, làn da ngăm đen, cao hơn Nhi cả một cái đầu, tóc cô buộc đuôi ngựa, thậm chí trên bắp tay cô còn có hình xăm con hổ đang gầm lên ghê lắm. Cô mặc chiếc áo thun sát nách màu trắng cùng chiếc quần bó sát màu đen, chân cô đi đôi bốt hầm hố rằn ri. Nhi nhìn cô gái mà thấy hơi run run. Nhi nhỏ giọng,

- Chắc... chị nhầm phòng rồi.

- Không, có người thuê tôi đến đây.

Nói rồi cô gái bước vào trong phòng, bỏ kính ra bàn rồi ngồi vắt chân trên ghế nhìn Nhi, dáng bộ rất oai phong. Nhi cũng theo cô vào, Nhi băn khoăn nhiều lắm.

- Ai thuê chị đến đây, mà thuê để làm gì?

- Duy Mạnh thuê tôi đến đây bảo vệ cô.

Hả, Nhi mà cần phải có người bảo vệ sao? Mạnh làm quá rồi. Trông Nhi thế này thôi mà Nhi có võ đấy nhé, Nhi là võ sinh xém đai đen của bộ môn Aikido cơ đấy. Hồi sinh viên, ngày nào mà Nhi chả đi tập, có một năm nay công việc bận rộn nên Nhi đành nghỉ thôi.

- Tôi không cần ai bảo vệ cả. Để tôi gọi cho anh Mạnh báo lại.

- Cô không biết là mình đang gặp nguy hiểm đâu.

- Ai hại tôi? Tôi đâu có làm gì ai chứ.

Nói rồi Nhi bỗng đâu đón nhận ra, Nhi đang là kẻ thứ ba đáng ghét. Chắc hẳn cô gái kia đang muốn hại Nhi rồi. Nhi xịu mặt xuống. Mạnh cẩn thận vậy chắc là không thừa.

- Cô hiểu rồi thì tốt. Tôi đưa cô đi ăn.

- Ồ... anh Mạnh bảo sang đưa tôi đi ăn mà.

- Giờ Mạnh không tiện liên lạc với cô. Cô nên ngoan ngoãn theo sự sắp xếp của tôi.

Nhi nghe giọng nói trầm khàn của cô gái mà cũng chẳng dám cãi. Nhi đành theo cô ra xe hơi đậu bên ngoài khách sạn. Cô gái đưa Nhi đến một quán cơm văn phòng trong một ngõ nhỏ yên tĩnh. Cơm bung ra, Nhi bần thần chẳng muốn ăn. Mạnh giờ đang ở đâu, sao Mạnh lại không đến gặp Nhi thế này?

- Cô ăn đi, cô mà gầy rồi ốm ra thì tôi cũng không có lương đâu.

- ...

- Tôi là Y Mây, cô gọi Mây là được.

- Vâng...

Nhi thờ dãi, cầm thìa ăn cơm. Cô Y Mây cũng ăn cùng Nhi.

- Chị có biết vì sao anh Mạnh lại không đến được không?

- Tôi không rõ. Tôi chỉ biết sáng sớm nay Mạnh gửi tôi ảnh và địa chỉ cô, bảo tôi cần qua chỗ cô gấp.

- ...

Nước mắt Nhi chực rơi. Nhi đang cần sự bảo vệ từ một người xa lạ, còn Mạnh lại không thể ở bên Nhi. Buồn hơn nữa là Nhi đang gặp phải sự trả thù từ người yêu chính thức của Mạnh, điều Nhi chưa bao giờ nghĩ là mình sẽ gặp phải. Nhi cảm thấy vừa tủi thân, vừa xấu hổ. Nhưng, không phải là Mạnh vẫn lo lắng cho Nhi đó sao, Nhi cần phải vui lên chứ. Chắc hẳn giờ Mạnh cũng đang lo cho Nhi. Nhi tin ở Mạnh. Nghĩ vậy, Nhi cũng phớt lờ một chút. Nhi bảo Mây:

- Lát nữa ăn xong chị đưa em về nhà trọ nhé.

- Ok.

Mây lái xe đưa Nhi về nhà trọ. Thế nhưng, ngay trước cổng nhà, hai thanh niên cao lớn mặc đồ đen, đeo kính đen đã đứng chờ sẵn ở đó. Mây đen mặt, cô quyết định quay đầu xe.

- Tôi nghĩ nhà trọ của cô hiện tại không thể vào được, trừ khi cô muốn bị tóm cổ.

Nhi buồn bã trả lời.

- Tôi thấy rồi.

Mây vừa quay xe đi được một đoạn, bỗng đâu có hai chiếc xe hơi màu đen chặn xe Mây lại. Ngay lập tức, Mây đạp cửa xe kéo Nhi chạy ra ngoài. Nhưng tốc độ của Mây nhanh quá, Nhi không theo kịp, Nhi vấp ngã nhào. Mây nhăn mặt, cô cúi xuống định công Nhi, nhưng rất tiếc cho cả hai là người trong hai chiếc xe kia cũng đã kịp ra, bốn thanh niên to cao vạm vỡ lao vào bắt Nhi. Mây có khỏe mấy, giỏi võ mấy thì cũng không thể nào đánh lại bọn họ, nên là Nhi bị khóa tay ra sau. Họ dán băng keo bịt miệng Nhi lại, rồi tống Nhi lên một chiếc xe phóng đi. Mây tức tối vội lên xe đuổi theo bọn họ. Chiếc xe chở Nhi đi thẳng về biệt thự nhà Huy Phát. Mây đành đậu xe ở ngoài công, cô lấy điện thoại gọi cho Mạnh.

- Anh Mạnh, Nhi bị bắt về một biệt thự ven hồ. Tôi rất tiếc đã không thể ngăn chặn.

- Tôi biết rồi.

Mạnh ngắt điện thoại, đôi lông mày anh chau lại. Cô Ngọc Huệ sau một đêm mất ngủ, giờ cô đang ngủ ngon lành trên giường Mạnh. Có Mạnh ở gần, cô làm sao có thể không ngủ ngon đây?

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Nhi không đủ nhẫn tâm

Nhi bị nhóm người đó đẩy đến trước mặt một người đàn ông trung niên cỡ tuổi ngũ tuần. Ông ta đang ngồi ở bàn làm việc trong thư phòng. Thấy Nhi, ông ta vẫy tay cho đám lâu nhâu kia ra ngoài. Dáng người ông hơi gầy, có vẻ thấp bé, đôi mắt ông ta cũng nhỏ, đôi môi mỏng khê nhếch lên, nhưng gương mặt ông ta làm Nhi liên tưởng ngay đến cô tiểu thư kia. Có lẽ ông ta là bố của cô ấy.

Ông ta yên lặng quan sát Nhi một hồi. Đúng là một cô gái xinh đẹp, từ gương mặt cho đến dáng vóc, thảo nào thằng Mạnh chê con gái ông mà chạy theo cô ta. Nhưng, thằng nhãi đó làm sao mà cao tay bằng ông chứ. Không thể thì ông làm được chủ tịch Huy Phát đứng đầu thị trường cung cấp nguyên liệu sản xuất giấy tại miền Bắc này chắc?

Ông Huy Hoàng hỏi Nhi:

- Cô có biết vì sao cô bị bắt về đây không?

- ...

- Tôi cũng chẳng muốn làm khó gì cô, nhưng chắc hẳn cô biết tôi muốn gì?

- Ông muốn gì?

- Cô hãy buông tha cho con rể tôi. Nó sắp kết hôn với con gái tôi, cô biết điều đó đúng không?

- Tôi... tôi cũng không muốn làm kẻ thứ ba. Nhưng anh Mạnh và tôi thực sự yêu nhau. Tôi... tôi xin ông hãy tha cho chúng tôi!

Ông Hoàng mỉm cười.

- Vậy... cô nỡ lòng nào cướp đi cha của đứa trẻ sao?

- Đứa trẻ?

- Con gái tôi đang mang thai. Cô có muốn xem ảnh siêu âm xem đứa bé giống ai không?

Nhi sững sờ. Có lẽ nào Mạnh và cô ta đã tiến đến mức đó? Vậy mà tại sao Mạnh còn thể hiện tình cảm mãnh liệt đến thế với Nhi, làm Nhi tin Mạnh chỉ có Nhi? Mạnh đã lừa Nhi sao? Hay tại chính Nhi đã tự ru ngủ bản thân vì Nhi quá yêu Mạnh? Có phải Mạnh quá tham lam, Mạnh muốn có cả hai như Mạnh từng nói?

Nhi mặt trắng bệch, run rẩy nhìn xuống nền gạch. Nhi đã yêu Mạnh, đã tin Mạnh quá nhiều để rồi phải nghe một tin sốc đến thế này sao? Nước mắt Nhi đã chảy rồi.

Ông Hoàng rất đắc ý, con nhỏ này ngoan ngoãn thật đấy, lừa cái là tin luôn rồi. Xem ra thằng Mạnh cũng chưa làm nó tin tưởng được cho lắm.

- Cô đã biết mình nên làm gì chưa?

Mặt Nhi giàn giụa nước mắt, nhưng hai tay Nhi vẫn đang bị trói quặt đằng sau nên Nhi không thể lau được. Nhi im lặng.

Một lát sau, Nhi cũng nghĩ thông, Nhi quay mặt vào vai để lau nước mắt, rồi Nhi nói với ông Hoàng:

- Ông yên tâm. Tôi không đủ nhẫn tâm để cướp đi dù chỉ là người yêu của bất kỳ ai nữa là cha của một đứa trẻ vô tội.

- Cô nghĩ thế thì tốt. Thêm nữa, tôi cho cô biết, nếu cô có ý đồ cướp đoạt con rể tôi, tôi sẽ không để yên cho cô đâu.

- ...

Nói rồi ông Hoàng vỗ tay, mấy thanh niên cao to cơ bắp kia vào phòng đưa Nhi ra xe, họ đưa Nhi về căn nhà trọ của Nhi.

*****

Mây thấy chiếc xe chở Nhi đi qua trước mặt, cô vội bám theo về nhà trọ của Nhi. Mấy người đó đẩy Nhi ra, rồi họ tháo dây thừng cời trói tay cho Nhi. Mây bước ra đỡ Nhi dậy, nhưng dường như Nhi chẳng còn sức lực mà đứng dậy, người Nhi mềm nhũn, chân bước đi không vững. Mây xanh mặt lo lắng:

- Cô gặp phải chuyện gì thế?

- ...

Nhi quá đau đớn để có thể thốt ra bất cứ lời nào. Duy Mạnh của Nhi giờ đã sắp làm cha của một đứa trẻ rồi sao? Tình yêu màu hồng mà Nhi tưởng tượng bên Mạnh giờ cũng tan như bong bóng xà phòng. Hiện thực quá khắc nghiệt, vậy mà Nhi cứ ngây thơ tin là Mạnh chỉ yêu mình Nhi, Mạnh chỉ vì hoàn cảnh mà phải ở bên cô ta thôi. Mạnh đơn giản là một người đàn ông tham lam, có lẽ là vậy. Nước mắt Nhi vẫn thi nhau chảy trên gương mặt thần thờ vì thất vọng.

Mây thờ dãi, cô đành lục khóa trong túi xách của Nhi rồi đưa Nhi vào nhà. Mây đặt Nhi xuống giường rồi cô lấy nước cho Nhi. Nhưng Nhi vẫn nằm yên, đôi mắt vô hồn nhìn lên trần nhà bám đầy mạng nhện mà cô chưa có thời gian quét được.

- Cô bình tĩnh đi. Có việc gì mà phải sốc thế? Không phải người cô yêu vẫn quan tâm đến cô sao?

- ...

- Nếu... người chị yêu có con với người khác, thì chị cảm thấy thế nào?

- Đá anh ta đi, có thể thôi.

- Tôi... tôi đang gặp phải chuyện đó.

- Mạnh có con với người khác?

- ...

- Tôi nghĩ cô nên hỏi rõ Mạnh.

- Tôi còn cần phải hỏi sao, ảnh siêu âm cũng đã có mà.

- ...

Mây cũng chẳng biết nói gì, dù sao chuyện của bọn họ cô cũng chẳng rõ. Cô ngồi xuống cạnh Nhi, cô nghĩ giờ Nhi cần một người ở bên an ủi, dù chỉ là trong yên lặng.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Nhi biết tin ai?

Một lúc lâu sau đó, Nhi cũng thêm thiếp đi sau những xúc động ghen ngào. Mây kéo cho Nhi cái chăn mỏng rồi cô ra ngoài gọi điện thoại cho Mạnh.

Mạnh đang ngồi ở bàn làm việc, nghe Mây gọi, Mạnh vội bắt máy ngay.

- Tình hình thế nào rồi Mây?

- Anh Mạnh, Nhi hiện giờ đã ở nhà trọ. Nhưng Nhi đang sốc lắm, tôi cũng không biết phải an ủi thế nào?

- Nhi gặp chuyện gì, chị nói rõ ra xem nào?

- Nhi nói là anh đã có con với người khác.

- ...

Mạnh trầm ngâm, lão ta thật đê tiện, lão dám bịa chuyện lừa Nhi.

- Tôi biết rồi. Chị chăm sóc Nhi giúp tôi.

- Vâng, anh yên tâm.

Mạnh bước xuống dưới nhà. Tiểu thư Ngọc Huệ đang ngồi thêu tranh ở phòng khách, đây cũng là nơi có thể tiện ngăn Mạnh ra ngoài. Thoáng thấy Mạnh bước qua, cô vội chạy ra.

- Anh Mạnh, anh đi đâu thế?

- ...

- Anh không nghe ba em nói gì sao?

- ...

Mạnh nhìn Huệ rồi hỏi cô:

- Cô thích đi cùng tôi không?

Cô Huệ nghe thế thích quá chứ, Mạnh muốn đưa cô đi đâu cô cũng thích mà. Cô đi theo Mạnh ra xe luôn. Mạnh đưa Ngọc Huệ đến nhà trọ của Nhi. Đến nơi, Mạnh bấm chuông gọi cửa.

- Đây là đâu thế hả anh Mạnh?

- Nhà trọ của Nhi. Tôi muốn cô giải thích rõ ràng cho Nhi hiểu.

- Em... em không thích ở đây. Em không thích gặp cô ta. Anh... cho em về đi.

Cô Huệ vừa nói xong, cô ngất xỉu luôn. Mạnh đành đỡ cô trên tay.

Nhi nghe tiếng chuông, cô vội chạy ra vì cô tin Mạnh sẽ đến với cô. Nào ngờ, thấy Mạnh đang ôm cô tiểu thư đó, gương mặt anh đầy lo lắng, Nhi đau lòng quá. Nước mắt Nhi lại chảy ra.

- Anh Mạnh... sao anh lại mang cô vợ bé bỏng của anh đến đây gặp tôi làm gì?

- Huệ đang bị ngất, em mở cửa cho anh đem cô ta vào.

Nhi nhìn mặt cô gái trắng bệch như tờ giấy cũng hãi, nên Nhi cũng nhanh chóng mở cổng cho Mạnh bồng cô Huệ vào. Tim Nhi nhói đau, lòng Nhi quặn lại. Nhìn người cô yêu đang ôm kẻ khác, lo lắng cho kẻ khác, lo cho cả đứa bé trong bụng cô ta nữa mà cô ghen đắng.

Mây đang ngồi chơi điện tử trên điện thoại, thấy Mạnh bồng một cô gái nhỏ nhắn yếu ớt vào, cô cũng đỡ một tay đưa cô ta lên giường.

Mạnh ngồi xuống ghế, trông anh thật sự mệt mỏi. Nhi đứng cạnh bàn, cô gạt nước mắt nói với Mạnh:

- Bố cô ta đã cho tôi biết rồi. Tôi nghĩ giữa chúng ta không còn gì nữa.

Mạnh nhìn thẳng vào mắt Nhi:

- Em không tin anh sao?

Nhi muốn tin Mạnh lắm chứ, nhưng không lẽ ông ta bịa chuyện, danh dự của con gái ông ta mà ông ta cũng không cần sao?

Nhi quay mặt đi, không dám nhìn ánh mắt tha thiết đó của Mạnh. Nhi đỏ mặt nói với Mạnh:

- Em phải tin anh thế nào đây? Không phải anh và cô ta sắp kết hôn rồi sao, chuyện đó giữa hai người sắp kết hôn thì có gì khó hiểu?

- Em có thể bớt ngốc nghếch được không?

Mạnh nói rồi vươn tay ôm Nhi vào lòng, để Nhi ngồi lên đùi anh. Nhi đang đau đớn là thế, vậy mà vừa nghe câu nói của Mạnh, lòng Nhi bỗng cảm thấy ấm áp. Nhi đã hiểu lầm Mạnh rồi phải không? Nếu vậy thì còn có hạnh phúc nào hơn nữa?

Đúng lúc đó, cô Huệ tỉnh lại, nhìn sang thấy đôi uyên ương kia đang hạnh phúc bên nhau, cô ức lắm. Nhớ lại chuyện ban sáng ba cô cười ha hả gọi báo cho cô, dù không thích tí nào nhưng cô cũng đành diễn theo kịch bản của ba cô vậy.

- Anh Mạnh, anh nở bỏ em và đứa bé trong bụng sao?

Nhi lại sững sờ. Nhìn gương mặt đang tức đỏ lên của Mạnh, Nhi vội đứng bật dậy, vừa vì ngại ngùng, vừa vì cô không biết chuyện gì đang diễn ra nữa.

- Vậy... là sao hả anh Mạnh?

Mạnh nhìn cô Huệ gần giọng:

- Cô bịa chuyện mà không biết xấu hổ sao?

Ngọc Huệ không trả lời Mạnh, cô quay sang nhìn Nhi bằng ánh mắt van xin:

- Chị Nhi, chị hãy tha cho đứa bé đi chị!

- Tôi...

Nhi rối trí quá, Nhi biết tin ai đây? Mạnh là đàn ông mà, Mạnh hoàn toàn có thể chối bỏ trách nhiệm khi chán đúng không? Còn cô ta, cô ta có thể bịa đặt một chuyện tày trời như thế sao, nhìn cô ta yếu ớt, mắt rung rung nhìn Nhi mà Nhi thấy tội nghiệp quá. Rõ ràng không có lừa thì làm sao có khối, nên dù cô ta không có con đi chăng nữa thì chắc hẳn Mạnh cũng là của cô ta rồi. Nhi bỗng cảm thấy... ghê tởm Mạnh. Nhi vô lý và đòi hỏi quá, Nhi không biết phải nghĩ sao nữa. Nhi rơi nước mắt, cô nhắm mắt lại.

- Tôi không cướp chồng và cha của ai cả, anh chị làm ơn đi về đi.

Mạnh bức bối, anh cứ thế ra xe đi về, mặc kệ cô Huệ đang cười thầm trong bụng, nhưng cô cũng đang yếu ớt thật nên chẳng đủ sức mà chạy theo Mạnh. Mấy thấy cảnh này thật tức mắt, cô cũng muốn tống cô cái con bé mặt mòng quẹt này đi nên cô dắt Huệ ra xe rồi đưa cô ta về.

Còn lại mình Nhi trong căn phòng vắng, Nhi đau đớn bàng hoàng về những gì cô phải đối diện. Nước mắt cô không ngừng tuôn rơi.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Chỉ có thể vì yêu

Cô Huệ mệt nên cô bảo Mây đưa cô về nhà cô. Một lúc sau, Mây quay lại nhà trọ của Nhi, Mây cảm thấy lo lắng cho Nhi.

Nhưng, có vẻ Nhi cũng bình tâm trở lại. Thấy Mây vào, Nhi mỉm cười dù đôi mắt vẫn còn sưng mọng.

- Cảm ơn chị Mây đã quan tâm em.

- Không có gì, trách nhiệm của tôi thôi.

- Em đã bình tĩnh lại rồi, có lẽ em đã sai khi xen vào mối quan hệ của Mạnh.

- Tôi thấy cô đang chạy trốn hạnh phúc của mình đó. Rõ ràng là Mạnh yêu cô mà không yêu cô gái kia, tôi là người ngoài mà còn thấy được.

- ...

Nhi thở dài, rồi cô vào nhà tắm. Đúng là cô đang mệt mỏi cả thể xác và tinh thần, cô cần có thời gian trấn tĩnh lại.

*****

Mạnh về đến nhà thì có chuông điện thoại, anh nghe máy:

- Anh Mạnh, chúng tôi đã quay được những cảnh quan trọng, rất rõ mặt.
- Vậy thì tốt. Rút lui.

Giương mặt Mạnh sáng bừng, đã đến lúc rồi, ông ta tưởng có thể nắm đầu người khác mãi được chắc?

*****

Năm giờ chiều, Nhi bảo Mây đưa Nhi ra chợ mua đồ về nấu cơm. Vừa bước ra cổng, Nhi rất ngạc nhiên khi có sáu thanh niên cao to lực lưỡng mặc bộ âu phục đen, đeo kính đen đang đứng ở đó. Nhi cả sợ, nhưng vừa thấy Nhi, sáu thanh niên đó cúi đầu chào Nhi.

- Chị dâu, anh Mạnh sai chúng em đến đây bảo vệ chị.

Nhi suýt xỉu, chỉ có thêm Mây bên cạnh cũng làm Nhi thấy lúng túng rồi. Giờ lại thêm cả sáu thanh niên này, Nhi biết sống sao đây? Nhi ngượng ngùng, họ gọi Nhi là “chị dâu” làm Nhi đỏ cả mặt.

- Cảm... ơn các anh. Giờ tôi ra chợ mua đồ, tối nay các anh ăn cùng chúng tôi luôn nhé!
- Chúng em sẽ đi cùng chị, còn bữa tối thì chúng em không dám làm phiền chị đâu ạ. Chúng em đã đặt cơm ở gần đây rồi ạ.

Nói rồi sáu thanh niên ngồi vào một xe ô tô bảy chỗ đi theo xe của Mây và Nhi. Mây cười tủm tỉm suốt trên đường đi làm Nhi xấu hổ quá thôi.

Nhi mua mấy thứ ở chợ, cô dự định tối nay sẽ ăn thịt kho tàu, rau muống xào tỏi và canh chua cá lóc ăn kèm với cà muối. Bình thường Nhi ăn tối cũng đơn giản, có điều hôm nay có thêm Mây nên Nhi cũng muốn chuẩn bị bữa tối thơm tất một chút.

Mây cũng vào bếp cùng Nhi, nhưng có vẻ Mây khá vụng về. Có một người bạn ở bên cạnh, Nhi cảm thấy vui vui. Từ hôm xa Linh đến giờ, Nhi toàn vào bếp có một mình. Nhưng Mây im lặng chứ không hay nói chuyện như Linh, dù vậy Nhi cũng cảm thấy thoải mái bên cạnh Mây.

Có tiếng chuông gọi cửa, Mây nhanh nhẩu ra xem ai. Nhi vẫn lúi húi trong bếp, là góc trong cùng cạnh buồng vệ sinh của căn phòng nhỏ.

Bỗng có bàn tay ôm vòng lấy eo Nhi. Nhi ngượng ngùng. Là Mạnh rồi. Mạnh cúi xuống thơm tai Nhi làm Nhi nhón nhột. Nhi vẫn đang giận Mạnh, nhưng mà Mạnh thế này con giận của Nhi bỗng dưng bay biến mất tiêu đâu mất. Tim Nhi lại đập liên hồi.

- Anh bỏ em ra, em thái vào tay bây giờ.
- Để Mây làm đi, ra đây với anh.
- Thôi... anh sang với em thế này, cô vợ bé bỏng của anh lại động thai thì khổ.

Mạnh lại ôm Nhi chặt hơn. Rồi Mạnh khẽ nói vào tai Nhi:

- Em biết muốn có thai thì phải làm thế nào không?

Nhi đỏ mặt, sao tự dưng Mạnh lại hỏi Nhi thế, Nhi chẳng muốn tưởng tượng cảnh Mạnh và cô ta thân mật chút nào.

- Anh chỉ có thể làm chuyện đó với người anh yêu.
- Thật... à?
- Ừ, em không biết à, có những người đàn ông như thế đấy.
- Em không tin.
- Thế... anh sẽ làm em tin.

Nhi nóng bừng cả người. Mạnh nói với Nhi thế làm sao Nhi bình tĩnh được.

- Á... đau quá!

Nhi thái vào tay thật, vết cắt cũng nông thôi tại Nhi ngừng tay ngay. Nhưng thế cũng đủ làm Mạnh xanh mặt rồi. Anh vội vàng lục tìm khắp nhà xem có gì băng tay lại cho Nhi không, nhưng Nhi vốn coi thường sức khỏe nên là nhà chẳng có gì, có mỗi ít giấy thấm thôi. Nhi bảo Mạnh thế cũng được rồi, nhưng Mạnh nhất định sai mấy cậu vệ sĩ đứng ngoài đi mua băng thuốc dán cho Nhi.

Một lúc sau, ngón tay băng bông to đùng của Nhi đã nằm yên trong bàn tay Mạnh. Mây bắt đầu phải tiếp quản sự nghiệp bếp núc của Nhi, hứa hẹn một bữa ăn không được ngon cho lắm.

Nhìn thái độ lo lắng của Mạnh chỉ vì một vết thương còn con của Nhi mà Nhi thấy hạnh phúc lắm. Nhi mỉm cười ngắm gương mặt lo lắng đó của Mạnh. Mạnh yêu Nhi, điều đó thể hiện qua từng hành động của anh. Nhi tin Mạnh. Mà thậm chí không phải là thế thì chỉ cần được ở bên Mạnh cũng là đủ rồi,

Nhi đã chịu nhượng bộ đủ để không cần gì ngoài Mạnh ở bên. Lời đe dọa của lão già kia Nhi cũng chẳng sợ, mà giờ Nhi cũng có bao nhiêu vệ sĩ rồi còn gì, Nhi việc gì phải sợ?

Nhi đang nghĩ ngợi miên man, bỗng Mạnh nói với Nhi:

- Cuối tuần sau chúng ta về Hà Nội ra mắt hai gia đình nhé!

À Mạnh đã tính đến chuyện nghiêm túc rồi. Mạnh lúc nào cũng nhiệt tình thế cả, chỉ có Nhi là luôn không dám đón nhận Mạnh mà thôi. Nhi nhìn sâu vào đôi mắt long lanh của Mạnh bên lên gập đầu.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Thêm một lần chia tay

Mây dọn cơm ra bàn, Nhi và Mạnh cũng phụ giúp Mây một tay. Mấy món ăn Mây làm nhìn không được đẹp mắt lắm, nhưng hi vọng hương vị của chúng cũng như con người Mây vậy, nhìn qua có vẻ hơi thô nhưng kỹ thực lại rất dịu dàng. Nhìn những giọt mồ hôi trên trán Mây, Nhi khẽ mỉm cười.

Ba bạn trẻ vừa ngồi vào bàn, nhưng cả ba chưa kịp cầm bát, chuông điện thoại của Mạnh bắt ngờ reo vang. Mạnh nhìn điện thoại rồi ngắt máy, nhưng chỉ một lát sau chuông lại vang lên, Mạnh bực mình tắt luôn điện thoại.

Nhi đoán có lẽ là cô gái đó gọi Mạnh, Nhi cũng không muốn tình trạng này kéo dài, bởi lẽ nếu Mạnh yêu Nhi thì Mạnh cần dứt khoát chia tay với cô ấy. Nhi chẳng muốn đòi hỏi Mạnh, nhưng nhìn Nhi buồn buồn, Mạnh cười bảo Nhi:

- Anh có cần phải chia tay Huệ không?

Nhi cũng chẳng biết phải nói gì, chuyện chia tay của Mạnh có vẻ lúc nào cũng đơn giản vậy nhỉ? Vì sao chứ? Nhi bỗng đỏ mặt. Nhi lúng túng hỏi Mạnh:

- Nếu anh không yêu Huệ, tại sao anh lại nhận lời cô ấy?

- Có nhiều việc không phải chỉ muốn hay không muốn là được.

Có lẽ chuyện đúng như Nhi nghĩ, Mạnh vì hoàn cảnh mà phải nhận lời cô ấy. Thế nhưng, giờ chia tay cô ấy liệu Mạnh có phải chịu tổn thất gì không?

Bữa tối kết thúc trong sự vui vẻ, công nhận mấy món Mây nấu ăn cũng lạ miệng ngon ghê đó chứ. Mà vốn là Nhi ăn gì chả thấy ngon mà. Mạnh dọn dẹp rửa bát để hai cô gái ngồi nghỉ ngơi. Mây trêu Nhi:

- Cô có thể yên tâm dưỡng thương rồi nhé!

Nhi hơi áy náy, cô cảm thấy mình vô dụng khi không làm được việc gì, nhưng dù sao giờ có người quan tâm chăm sóc cho mình thế này thật tốt. Hình như từ trước đến giờ, người đi lo lắng cho người khác hầu như luôn là Nhi, bởi lẽ lúc nào Nhi cũng thương Linh yếu đuối. Nhìn Mạnh rửa bát lập cả lập cập chỉ sợ bát tuột khỏi tay mà Nhi phì cười, có khi nào đây là lần đầu tiên Mạnh làm việc này không nhỉ?

Mây bỏ quả dưa hấu ruột đỏ lụng Mạnh đem đến ra đĩa rồi gọi mấy thanh niên vệ sĩ đứng ngoài cổng vào. Sáu đồng chí vui vẻ bước vào nhà. Mạnh rửa xong bát nhưng anh không ra ngồi cùng nhóm bạn. Mạnh chỉ nói với Nhi:

- Anh có việc phải đi, đêm nay Mây và sáu đồng chí này sẽ bảo vệ em

Nhi khẽ gập đầu, vậy là Nhi sắp phải xa Mạnh rồi sao. Nhi liền ra tiễn Mạnh. Mạnh thấy Nhi đi theo, anh cười cười:

- Em không vào ăn đi là hết đó. Không phải em rất thích dưa hấu sao?

- Anh vẫn còn nhớ à?

Mạnh không trả lời, anh chỉ cười, đưa tay bẹo đôi má ửng hồng của Nhi. Nhi xấu hổ cụp mắt xuống. Bỗng Mạnh kéo Nhi lại. Anh hôn Nhi, một nụ hôn dịu dàng, tha thiết. Nhi ngạc nhiên chưa kịp nhắm mắt, hình như thế giới quanh Nhi bỗng trở nên mờ ảo, lung linh trước nụ hôn của Mạnh thì phải.

Sau nụ hôn tạm biệt nồng nàn ấy, Nhi đứng nhìn theo đến khi xe hơi của Mạnh khuất xa.

*****

Mạnh lái xe về biệt thự nhà Huy Phát. Cô Ngọc Huệ đang nằm trên giường, thấy Mạnh bước vào phòng, cô liền quay mặt vào trong tường.

- Anh đừng nói gì cả, em sẽ không nghe đâu!

Mạnh không nói gì, anh tiến đến ngồi cạnh Ngọc Huệ. Anh nói với cô:

- Em biết anh muốn nói gì đúng không?

- ...

- Anh biết là Vĩnh Thịnh chịu sự chi phối của Huy Phát cơ mà, sao anh lại ... muốn chia tay em?

Rồi Huệ bắt đầu khóc, thực sự lúc này cô rất đáng thương

- Nếu anh không yêu em, tại sao từ đầu anh lại cho phép em ở bên anh? Anh thật độc ác!

- ...

Mạnh đứng dậy định ra ngoài. Bỗng, Ngọc Huệ vùng dậy, cô ôm lấy lưng Mạnh.

- Ba em sẽ không để yên chuyện này đâu, nên là ... anh đừng rời xa em có được không?

- ...

Mạnh lại gạt tay Huệ ra, nhưng anh không cần dùng sức vì Huệ tự buông anh ra. Rồi, Huệ cầm một con dao dí vào cổ mình. Anh dao loáng lên một màu sáng lạnh ghê người. Mặt Huệ trắng bệch đầm nước mắt, cô run run nhìn Mạnh nhưng thái độ cô lại không có vẻ sợ hãi. Cô nuốt nước mắt nói với Mạnh:

- Nếu anh bỏ em, em sẽ chết cho anh xem!

Mạnh hơi hốt hoảng. Mạnh không ngờ cô Huệ lại dám đe dọa tính mạng cô với anh. Mạnh quát lên:

- Em đang làm một việc dại dột đó, bỏ dao xuống đi!

- Không, anh hãy bỏ cô ta đi, nếu không em sẽ làm ma ám cả hai người.

Đúng là cô ta điên mất rồi. Mạnh bực mình. Cô ta thích chết thì cho cô ta chết, Mạnh cứ thế bước ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Bình yên trong giông bão

Đương nhiên, làm sao mà tiểu thư Ngọc Huệ dám chết chứ, cô chỉ muốn dọa Mạnh vậy thôi, nhưng cô không hiểu dù cô có chết thì người không yêu cô cũng sẽ chẳng động lòng, còn người động lòng thì đã chẳng để cô phải dọa. Thế nên khi Mạnh bỏ đi, Huệ buông dao xuống rồi ngất lịm đi.

Vú Liên thấy Mạnh hằm hằm bước ra thì lo lắng lắm, nên vú chạy ngay vào phòng xem tiểu thư thế nào. Lúc này tiểu thư được một cô gái to cao đưa về vú đã thấy thần sắc tiểu thư rất là tệ rồi.

Vừa vào phòng, thấy tiểu thư ngất lịm, mặt tái ngắt không còn hạt máu, vú vội vã gọi điện cho ông chủ đang tiếp khách ở Hải Phòng về ngay. Ông Huy Hoàng đang mãi cụng ly, nghe được tin dữ đành về gấp, bỏ cả bữa tiệc rượu xa hoa cùng đối tác.

Tiểu thư Ngọc Huệ được đưa vào viện cấp cứu ngay sau đó, bởi lẽ mạch cô rất yếu, do tinh thần quá thất vọng nên bệnh tim từ nhỏ của cô càng trở nên trầm trọng, tính mạng cô giờ như chỉ mảnh treo chuông.

Ông Hoàng ngồi ngoài phòng cấp cứu mà lo lắng đến tái xanh tái xám đồng thời cũng tức run lên bần bật. Con gái ông chỉ vì một thằng nhãi mà trở nên như thế, ông hận đến mức chỉ muốn băm vằm nó ra thành trăm mảnh. Giờ con bé nhà ông không biết sống chết thế nào, còn đôi gian phu dâm phụ kia thì ung dung hạnh phúc bên nhau, có lý nào mà ông chịu để yên. Thế nên ông cần phải trả thù cho con gái ông, không bằng cách này thì cũng bằng cách khác, khiến cho chúng nó phải đau đớn khôn cùng thì thôi.

*****

Mười giờ sáng hôm sau, một buổi sáng chủ nhật đẹp trời, bà Thanh Thủy nhận được tin dữ từ trưởng phòng Nguyên liệu khiến bà lo sốt vó suốt từ sáng đến giờ. Tại sao bỗng dưng giá bột giấy Huy Phát cung cấp cho Vĩnh Thịnh lâu nay lại đồng loạt tăng đến những năm chục phần trăm? Thế này thì Tổng công ty Vĩnh Thịnh nhà bà biết cạnh tranh thế nào với thị trường giấy trong và ngoài nước? Bà lại còn nghe nói tiểu thư Ngọc Huệ đang cấp cứu trong

bệnh viện, sức khỏe rất nguy kịch, có khi nào nguyên nhân của những chuyện này đều là do thằng Mạnh nhà bà? Bà vội gọi điện thoại cho Mạnh.

Duy Mạnh con bà lúc ấy đang ngồi cạnh Bảo Nhi, hai người đang ở bên nhau trong một rạp phim như mọi cặp đôi hạnh phúc khác. Thấy mẹ gọi, anh đành ra ngoài nghe điện.

- Mạnh, con đang ở đâu, tình hình sức khỏe Ngọc Huệ thế nào rồi?

- Con không biết. Con và Huệ đã chia tay.

- Cái gì? Con có biết con đã làm gì không?

- Chúng ta cần tự đứng trên đôi chân của mình. Không phải đó là điều tốt nhất sao mẹ?

- Huy Phát đã tăng giá bột giấy lên năm mươi phần trăm, chúng ta sẽ phá sản con biết không?

- Huy Phát sẽ không thể tiếp tục đe dọa chúng ta được nữa, mẹ cứ yên tâm.

Mạnh nói xong cúp máy, mặc kệ bà Thanh Thủy bồn chồn không yên. Bà Thủy nghe Mạnh nói thế cũng chẳng biết phải nghĩ sao nữa, dù sao thì nó cũng đã lớn rồi, chắc chắn nó sẽ có cách của nó, bà chỉ có mỗi thằng con vàng ngọc là nó, giờ không tin nó thì còn biết tin vào ai, nghĩ vậy nên bà cũng đành bình tĩnh chờ đợi.

Nhi thấy Mạnh phải ra ngoài nghe điện, cô đoán chắc hẳn có việc gì quan trọng, nhưng chỉ một lúc sau Mạnh đã quay trở lại. Anh mỉm cười với Nhi, tiếp tục nắm tay Nhi, tập trung xem bộ phim hành động mà Nhi yêu thích. Nhi thấy vậy cũng yên tâm thờ phào.

*****

Ông Huy Hoàng chưa đắc ý được bao lâu bỗng nhận được tin cực sốc, toàn bộ lượng gỗ chui khổng lồ trong các kho chứa bí mật của ông ở những cánh rừng đầu nguồn đã bị cơ quan chức năng phát giác, điều đáng sợ hơn là nhóm lâm tặc lớn hoạt động có tổ chức chặt chẽ mà ông cấu kết bao lâu nay đã bị bắt, đồng thời trong video quay lại của cơ quan công an có đoạn ông và những kẻ thân tín của ông giao dịch với họ. Ông hoàn toàn bất ngờ, bởi lẽ ông đã hành động cực kỳ bí mật, chắc chắn phải có kẻ phản bội trong đội ngũ của ông nhưng ông chưa biết là ai. Có điều, những bằng chứng ấy buộc ông và nhiều tay chân thân tín trong Huy Phát phải hầu tòa, đồng thời lượng gỗ quý giá giúp Huy Phát yên tâm trụ vững vị thế số một thị trường bột giấy đã tan thành mây khói. Huy Phát từ vị thế số một bỗng đứng trước nguy cơ tan vỡ, để chế bột giấy hùng vĩ suốt nhiều năm liền đối mặt với nguy cơ sụp đổ.

Thị trường giấy miền Bắc trước thông tin Huy Phát sụp đổ mừng rơi nước mắt. Bởi lẽ, Huy Phát như một con hổ đe dọa biết bao công ty sản xuất giấy, nguồn bột giấy của họ luôn rẻ nhất, tốt nhất, nên nếu không nhập từ họ thì chắc chắn không thể có cửa cạnh tranh với các công ty khác. Giờ đây, thị trường sản xuất giấy hoàn toàn được tự do, họ có thể nhập bột giấy từ bất cứ nguồn nào họ thích để cùng nhau cạnh tranh mà phát triển.

Chỉ trong vòng một tuần, gia đình Huy Phát gặp quá nhiều tin động trời, từ việc ông Huy Hoàng đang bị tạm giam cho đến cô Ngọc Huệ bị trầm cảm nặng trong bệnh viện rồi khủng khiếp hơn là tuyên bố phá sản của tập đoàn sản xuất bột giấy số một thị trường Huy Phát.

Để chế Huy Phát đã chính thức khép lại suốt một thập kỷ làm mưa làm gió trong thị trường sản xuất giấy miền Bắc.

Thông tin báo chí rùm beng suốt cả tuần nhưng trong phòng làm việc của Bảo Nhi và Duy Mạnh, bình yên là từ duy nhất có thể miêu tả không khí bao quanh đôi bạn trẻ. Hạnh phúc chưa bao giờ ngọt ngào đến thế với cả Nhi và Mạnh. Lần đầu tiên trong đời, hai bạn yêu và được yêu. Tình yêu làm rạng ngời khuôn mặt, hiện hiện rõ trong từng nụ cười, ánh mắt triu mến trao nhau. Mây và sáu thanh niên vệ sĩ vẫn luôn theo sát đôi bạn không rời, đảm bảo an toàn cho hai bạn dù nguy cơ có vẻ đã giảm đi rất nhiều từ khi ông Hoàng bị bắt.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Ra mắt

Chuyện Nhi và Mạnh đang yêu đã được Nhi báo tin cho Linh biết.

Linh nghe chuyện vui từ em gái mà cô thờ phào nhẹ nhõm. Vậy là cuối cùng, người yêu nhau cũng đã về với nhau. Linh như được trút bỏ một tảng đá vô hình đè nén mà mỗi khi nghĩ đến cô lại cảm thấy khó chịu, bởi lẽ cô luôn trách mình đã quá ích kỷ. Cô đã không nguôi tự trách bản thân hai năm gần đây, từ khi cô hiểu được yêu, được theo đuổi, được dâng tặng trái tim chân thành từ một người đàn ông hấp dẫn cô là như thế nào. Giờ đây mọi chuyện đã ổn, Linh mỉm cười chúc mừng hạnh phúc của đôi bạn trẻ.

Linh cũng nhận được tin trưa thứ bảy này Nhi và Mạnh sẽ về ra mắt gia đình. Cô cũng rất muốn giới thiệu sếp kiêm bạn trai Hoàng Tùng của cô với gia đình cùng Nhi cho vui, nhưng tâm trạng anh đang không được tốt. Anh không giải thích rõ với Linh, nhưng nhìn sắc mặt xám xịt, thái độ căng thẳng đứng ngồi không yên của anh những ngày gần đây mà cô hiểu, hiện tại không phải là thời điểm thích hợp để anh có thể làm tốt phận sự của một người con rể

tương lai.

*****

Sáng thứ bảy cuối tuần đó, Mạnh lái xe đưa Nhi về Hà Nội ra mắt gia đình Nhi. Nhi háo hức lắm, bởi lẽ Nhi thật lòng chưa bao giờ muốn xa Hà Nội cả. Hà Nội quá là đẹp luôn, các món ăn Hà Nội cũng hấp dẫn Nhi nhiều lắm nữa. Nhi chia sẻ ngay niềm hân hoan trong lòng với Mạnh đang cầm vô lăng bên cạnh:

- Mối xa Hà Nội hai tuần mà em đã nhớ quá anh ạ!

Mạnh quay sang nhìn gương mặt háo hức, hồi hộp ửng hồng như trẻ con sắp được về nhà của Nhi, anh phì cười:

- Nhớ Hà Nội, hay là nhớ chị Linh?

Nhi đỏ mặt, chắc hẳn Mạnh không thể quên nỗi đau ngày đó, nhưng chẳng phải bây giờ Nhi đã là của Mạnh rồi sao. Nhi gượng cười trêu Mạnh:

- Anh vẫn còn ghen với chị Linh đấy à?

Mạnh quay lại tập trung lái xe, anh nói khẽ:

- Đương nhiên.

Nhi bỗng trầm buồn. Cô quay mặt ra cửa kính, nhìn ngắm những thửa ruộng xanh mát mắt lấp ló qua những hàng cây nhỏ mới được trồng ven đường, lòng bồi hồi nhớ lại những chuyện đã qua.

Đúng là năm xưa Mạnh “thua” Linh, vậy còn bây giờ, bây giờ nếu phải lựa chọn thì sẽ sao nhỉ? Ôi Nhi chẳng bao giờ muốn điều đó phải xảy ra thêm một lần nào nữa. Chỉ nghĩ đến điều đó thôi là Nhi đã xám ngoét mặt mày. Một lần là quá đủ rồi. May mà giờ chị Linh cũng đã ủng hộ Nhi với Mạnh. Còn hạnh phúc nào hơn khi được thấy nụ cười của Linh trước việc Nhi và Mạnh yêu nhau?

Việc đi cao tốc khiến thời gian từ Hải Phòng về Hà Nội thực sự ngắn lại, chỉ mất hơn hai tiếng là Nhi và Mạnh đã đứng trước cổng nhà, tính cả quãng đường ị ạch lặn lội từ khi vào nội thành đến nhà Nhi hơn nửa tiếng nữa.

Bước xuống xe, Nhi nhìn vào trong nhà. Ở cả bố mẹ và chị Linh đang ngồi chờ Nhi và Mạnh trong phòng khách kia. Nhìn qua song cổng thấy đủ mặt cả nhà, tim Nhi đập rộn ràng, cô cười tươi rói, đưa tay vẫy vẫy Linh. Vui quá đi thôi, cả nhà đang chào đón Nhi và bạn trai mà.

Thấy Nhi về, Linh vội ra mở cổng chào đón hai người.

Gặp lại Mạnh sau năm năm xa cách, đối diện với gương mặt đẹp đẽ mà xa xôi vô tận của Mạnh, Linh có chút ngượng ngùng xen lẫn tiếc nuối, thêm vào đó là cả sự ái ngại. Linh thoáng xót xa, cô hơi khựng lại trước cái gật đầu chào của Mạnh.

Nhi cũng cảm nhận được sự ái ngại của Linh, nhưng không phải tất cả đã chuẩn bị trước tinh thần cho điều này hay sao? Nhi cười tươi nắm lấy tay Linh, truyền cho Linh cảm giác ấm áp thân thuộc.

- Chị Linh, nhà mình chờ chúng em lâu chưa?

“Chúng em”... phải rồi, giờ Mạnh sẽ là em rể của Linh, đúng là nghe đến thế, Linh bỗng thấy nhói lòng. Chẳng gì Mạnh cũng từng là bạn trai Linh, cũng từng khiến Linh mơ mộng về một tình yêu cô tích, một người bạn trai trong mơ, thậm chí là một người chồng lý tưởng, từng khiến Linh đau đớn tưởng chết đi sống lại khi phải chia xa.

Linh gượng gượng cười. Linh cũng không ngờ lòng cô vẫn không hoàn toàn thoải mái khi chứng kiến cảnh này. Nhưng, không phải mọi chuyện không thể khác sao, Mạnh yêu Nhi chứ không yêu Linh, và giờ không phải Linh cũng đã có Hoàng Tùng sao?

Linh trấn tĩnh lại rồi mỉm cười với cả hai người:

- Cũng mới ngồi chờ thôi Nhi ạ, cả nhà cũng đoán giờ này hai thanh niên mới về đến nhà mà. Chúng ta vào thôi không bố mẹ chờ!

Mạnh đưa tay siết chặt tay Nhi làm Nhi thấy hơi buồn cười một chút. Duy Mạnh tự tin, kiêu ngạo là thế mà lúc này đây anh lại hơi run.

Mạnh hồi hộp, trống ngực anh đập thình thịch. Mồ hôi anh lấm tấm trên vầng trán cao thanh tú. Lần đầu tiên anh ra mắt nhà bố mẹ vợ tương lai, nhưng không đơn giản là vậy. Anh đã từng gặp bố mẹ Nhi lúc trước, trong một vị trí hoàn toàn khác.

Anh thực sự lo lắng. Liệu rằng... bố mẹ Nhi có thể chấp nhận anh không?

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Không chấp nhận

Mạnh bước theo Nhi vào phòng khách, nơi bố mẹ cô đang ngồi.

Thấy mấy đứa bước vào, bố mẹ Nhi vẫn ngồi yên. Cô Lan chú Hải bố mẹ Nhi không tỏ thái độ gì trước Mạnh, điều đó làm Nhi hơi lo lắng, đôi môi xinh xắn của cô khẽ mím lại.

Nhi gượng cười, cô nhỏ giọng chào bố mẹ:

- Bố mẹ, hôm nay con đưa anh Mạnh về nhà chào bố mẹ ạ.

Cô Lan không nói gì, cô quay mặt đi. Chú Hải cười nhạt, rồi chú ngẩng mặt lên nói với Nhi bằng thái độ lạnh lùng:

- Ủ, bố mẹ đã biết Mạnh rồi, con không cần phải giới thiệu.

- Bố!

Nhi to giọng, cô quen được bố mẹ chiều chuộng nên cô chưa bao giờ nghĩ bố mẹ cô lại không chào đón Mạnh như vậy. Cô đã nghĩ đơn giản bố mẹ cô muốn cô được hạnh phúc, quá khứ chỉ là quá khứ, hơn thế nữa, Mạnh cũng không làm gì quá đáng với Linh, Mạnh không đáng bị đối xử như thế.

Mạnh mỉm cười chào bố mẹ Nhi:

- Cháu chào hai bác, hôm nay cháu sang gặp hai bác để xin phép hai bác cho cháu được tìm hiểu Bảo Nhi ạ.

Cô Lan mẹ Nhi nói giọng mỉa mai:

- Không dám, một mình con Linh nhà tôi nó đại là đủ lắm rồi, giờ anh lại định làm gì con Nhi nữa đây?

- Mẹ!

Cô Lan nhìn gương mặt phụng phịu của Nhi thì quát lên:

- Con lên phòng đi, ở đây không có việc của con!

Nhi âm ức, cô không chịu nghe lời mẹ, cô nhất định phải thuyết phục được bố mẹ. Cô yêu Mạnh, khó khăn lắm cô với Mạnh mới được ở bên nhau mà, không lẽ bố mẹ cô lại là những người ngăn cản hạnh phúc của cô sao?

Nhi rom róm nước mắt quay sang Linh:

- Chị Linh, chị giải thích giúp em đi chị!

Linh cũng vội lên tiếng nói giúp hai người, dù trong lòng cô thật sự không thoải mái cho lắm, bởi lẽ cô phải thừa nhận thất bại của mình trước bố mẹ cô:

- Bố mẹ, con cũng đã nói với bố mẹ rồi mà, lúc trước con và Mạnh không có gì cả. Chúng con đã lừa Mạnh khiến Mạnh nhầm lẫn giữa con và Nhi.

Cô Lan vẫn không nguôi, cô tiếp tục nói với Linh bằng thái độ vô cùng tức giận:

- Nhầm lẫn? Không phải nó từng đến đón cả hai đứa mày đi học hay sao? Thái độ của nó lúc đó có phải là nhầm lẫn không? Năm đó mày đã thế nào, mày có biết lúc ấy bố mẹ lo cho mày thế nào không, tao chỉ có hai đứa chúng mày, mày không thương bố mẹ thì cũng phải thương lấy con em mày chứ!

Nhi hiểu bố mẹ cô nghĩ Mạnh đã bỏ rơi Linh, bất cứ ai nhìn vào cũng sẽ nghĩ như vậy, nhưng sự thực đâu phải như thế. Hơn ai hết, Mạnh cũng đã đau khổ, chính chị em Linh Nhi đã gây cho Mạnh nỗi đau năm đó mà.

Nhi rơi nước mắt. Liệu Nhi phải giải thích sao để bố mẹ cô hiểu được đây?

- Bố mẹ... bố mẹ hãy hiểu cho anh Mạnh, chuyện năm đó là chúng con sai, bố mẹ hãy chào đón anh Mạnh vì con được không?

- ...

Bỗng, Mạnh quỳ xuống. Thân hình cao lớn của anh đang quỳ gối trước bố mẹ Nhi. Nhi tròn mắt ngạc nhiên rồi sững sờ. Duy Mạnh kiêu hãnh là thế, giờ anh đang hạ mình trước bố mẹ cô sao? Nhưng lòng cô bỗng dâng lên niềm hạnh phúc ngọt ngào, xen lẫn trong đó cả nỗi xót xa. Mạnh đang chấp nhận hạ mình vì cô.

- Chuyện năm đó là cháu đã sai. Cháu cầu xin sự tha thứ từ hai bác. Cháu mong hai bác hiểu cháu yêu Nhi là thật lòng.

Cô Lan không nhìn Mạnh, cô chỉ lạnh lùng nói:

- Anh mà cũng biết yêu thật lòng sao? Anh đừng tưởng anh đẹp trai, anh có tiền mà chúng tôi bán rẻ con gái cho anh.

- Mẹ, sao mẹ nỡ nói anh Mạnh như thế, mẹ có biết con hạnh phúc thế nào khi được anh ấy yêu không?

Mẹ Nhi nhìn cô con gái đại dốt của mình gất lên:

- Con im đi, con ngu thì cũng vừa phải thôi chứ, con nhìn chị con xem nó đã đau khổ thế nào khi thằng bạc tình này vứt bỏ nó, giờ con cũng muốn thế sao?

- Mẹ, mẹ không được xúc phạm anh ấy như thế!

Nhi kéo Mạnh đứng dậy đi ra ngoài. Cô không muốn bố mẹ cô tiếp tục làm Mạnh tổn thương. Nhưng Mạnh vẫn quỳ gối, mặc cho Nhi kéo anh lên.

- Cháu không có mong muốn gì hơn ngoài sự tha thứ từ hai bác.

Bố mẹ Nhi tức giận không nói thêm lời nào nữa, cô chú bỏ mặc mấy đứa đi lên trên phòng. Mạnh vẫn quỳ yên ở đó, mặc Nhi và Linh cùng kéo Mạnh lên.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Sẵn sàng quỳ cả đời

Nhi thờ dãi, cô bức bối bỏ cuộc trước sự bướng bỉnh của Mạnh, nhưng cảm giác ấm áp như bao phủ trái tim cô. Cô cảm động trước tấm chân tình của anh.

Nhi ngồi phịch xuống sofa, cô rót cho Mạnh cốc nước mát rồi đưa đến trước mặt anh. Nhi giận dỗi nói với Mạnh:

- Anh uống nước đi, quỳ thế đau chân đừng bắt em phải mát xa.

Mạnh mỉm cười nhận cốc nước từ Nhi nhưng anh không uống, anh đặt cốc nước xuống bàn.

Anh trêu mếu nhìn vào mắt Nhi rồi khẽ nói:

- Nếu chỉ quỳ thế này mà được bố mẹ em tha thứ, anh sẵn sàng quỳ cả đời.

Tim Nhi lại đập thình thịch, má Nhi nóng ran lên vì câu nói ngọt ngào như mật của Mạnh. Mạnh quả là biết làm Nhi hạnh phúc mà.

Nhìn đôi bạn trẻ tình tứ bên nhau, Linh đứng là không được vui. Dù lý trí khuyên cô hãy mừng cho hạnh phúc của hai người bạn họ, nhưng khi người trong mộng ngày xưa ở bên em gái, lòng cô vẫn dâng lên nỗi chua xót, đau đớn khó tả. Cô biết đó đơn giản chỉ là cảm xúc của bất cứ ai nhìn người yêu cũ hạnh phúc bên người mới, chỉ là cô phải chứng kiến nhiều hơn người khác mà thôi. Rồi cô cũng sẽ quen, cũng sẽ chai sạn, cũng sẽ vô cảm trước tình yêu của bạn họ, cô tự dặn lòng như thế. Chỉ là, hiện tại cô chưa thể quen được. Tránh mặt có lẽ là phương án tốt nhất. Cô quyết định vào bếp chuẩn bị bữa trưa, cũng đã nườm nượp rồi còn gì.

Nhi thấy có tiếng lạch cạch trong bếp, cô cũng muốn vào bếp hỗ trợ Linh. Có bao giờ cô nỡ để Linh lại cùi nấu nướng một mình đâu cơ chứ. Cô đành để Mạnh quỳ một mình ở phòng khách. Cô áy náy nói với Mạnh:

- Em vào bếp nấu cơm với chị Linh đây, trưa nay ta ăn cơm ở nhà em nhé!

Mạnh cười cười trêu Nhi:

- Nếu bố mẹ cho phép anh.

Nhi nhớ lại thái độ của bố mẹ cô thì cũng hơi lo lắng, nhưng Nhi quả quyết với Mạnh:

- Anh yên tâm, bố mẹ thương em lắm, rồi bố mẹ sẽ đồng ý thôi.

Mạnh mỉm cười, anh nín tay Nhi:

- Em nỡ để anh ở đây một mình sao?

Nhi biết sao chứ, Mạnh đâu chịu đứng lên đi theo cô.

- Anh biết thừa là anh không thắng được chị Linh mà.

Nhi lém lỉnh trả lời Mạnh. Mạnh cười khổ lắc đầu, giục Nhi vào bếp với Linh đi.

*****

Nhi bước vào bếp, thấy Linh đang nhặt rau, cô cũng ngồi xuống nhặt cùng Linh.

Đã khá lâu hai chị em không được ở gần nhau, cảm giác nhớ nhung người chị gái thân thiết trong Nhi bỗng được lấp đầy. Nhi thấy hạnh phúc vô cùng vì giờ Nhi được có cả Linh và Mạnh. Nhi nhìn Linh mỉm cười âu yếm. Không biết anh rể tương lai của Nhi thế nào nhỉ? Nhìn Linh xinh đẹp rạng rỡ hẳn ra mà Nhi tin chắc anh ấy là một người đàn ông tuyệt vời. Nhi cười bảo Linh:

- Không biết anh rể tương lai của em có rảnh lúc nào không để chị cho chúng em được biết mặt?

Linh hơi ngượng ngùng, gò má thoáng ửng hồng. Đôi mắt Linh long lanh khi được nhắc đến người yêu.

- Ủ, chị sẽ hẹn anh Tùng gặp em với Mạnh vào tối nay nhé, chắc anh ấy cũng không bận gì đâu vì nãy anh ấy nhắn tin hẹn gặp chị mà.

Nghe thế Nhi reo lên, vui quá đi mất, vậy là tối nay Nhi được gặp anh Tùng trong mộng của chị Linh rồi.

- Hìhì, thế thì hay quá, hồi hộp quá ta, chắc anh ý tuyệt vời lắm nhĩ chị!

Linh cóc nhẹ đầu Nhi một cái rồi khẽ nói với Nhi:

- Anh ấy không được hoàn hảo như Mạnh của em đâu.

Nhi thoáng buồn khi nghe câu nói đó của Linh, có lẽ Linh vẫn còn tình cảm với Mạnh. Linh đã yêu Mạnh nhiều đến thế mà, chắc chắn Linh đã phải chịu đựng khi chứng kiến Nhi và Mạnh bên nhau, nhưng Linh vẫn lựa chọn điều đó vì Nhi.

Linh lại cúi xuống tiếp tục nhặt rau. Nhi vút cọng rau, vươn tay ôm Linh một cái cho đỡ nhớ làm Linh giật mình rồi... ôm lại cô em giống hệt mình xa cách những hai tuần không gặp. Hai chị em rúc rích cười với nhau làm cô Lan đi vào hỗ trợ cũng thấy hài lòng.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Bát này vẫn ít

Mười hai giờ, cơm canh cũng đã được dọn ra trên bàn ăn trong bếp. Bữa hôm nay toàn món ăn Nhi thích, có thịt rang cháy cạnh, cá rô ron chiên giòn, canh ngao chua với nộm sứa ăn kèm ít cà pháo muối xối giòn tan bởi lẽ cả nhà muốn thết đãi Nhi mà. Cũng hai tuần rồi cả nhà không được ăn cùng Nhi, bữa cơm lúc nào cũng cảm thấy trống vắng, cứ thấy thiếu thiếu con bé ăn gì cũng khen ngon, làm gì cũng nhanh nhẹn. Nhi hí hửng nhìn mâm cơm rồi lăm lết nhìn bố mẹ.

Cô Lan chú Hải thấy Mạnh quỳ suốt một mình trong phòng khách thế cũng xuôi xuôi rồi. Được thằng con rể ngon nghe như thế ai mà chả thích chứ, chỉ là cô chú lo nó không yêu thương con Nhi thật lòng rồi làm con cô chú khó thôi, chứ nó chân thành thì lại chẳng tốt quá à.

Cô Lan e hèm với Nhi rồi lạnh nhạt nói:

- Ra gọi nó vào đây ăn cơm!

Nhi sung sướng, mắt long lanh xúc động nhìn mẹ:

- Tuyệt vời... con yêu mẹ nhất!

Cô Lan âu yếm nhìn Nhi, rồi cô mắng yêu đứa con gái lúc nào cũng bé bỏng trong mắt cô:

- Có chắc là yêu tôi nhất không đấy?

Nhi đỏ mặt đẩy quả bóng ngượng ngùng sang cho Linh:

- Mẹ này... mẹ hỏi chị Linh ý.

Linh cũng đỏ mặt theo Nhi, cô cúi mặt xuống, tiếp tục sắp bát sắp đĩa cho đủ mâm. Cô Lan vui vẻ mỉm cười, ngắm nhìn hai đứa con gái bé bỏng xinh đẹp của cô đang say sưa hạnh phúc trong tình yêu, liệu người làm mẹ như cô còn có niềm vui nào lớn hơn nữa đây?

Được sự cho phép của mẹ rồi thì Nhi còn chờ đợi chi nữa. Nhi liền ra phòng khách kéo Mạnh lên rồi cả hai bước vào bàn ăn.

Không khí quanh bàn ăn cũng hơi ngại ngùng, bởi lẽ bố mẹ Nhi vẫn còn tỏ ra giận Mạnh dù trong lòng cũng đã êm xuôi. Còn Linh, cảm giác bức người từ Mạnh gây nên sự say mê năm nào trong Linh dường như cứ dâng lên nghèn nghẹn trong cổ họng mỗi khi Linh gần Mạnh. Linh tái mặt không muốn nhìn Nhi vui vẻ đưa bát com cho Mạnh.

Mạnh đón lấy bát com nóng hổi, anh khẽ cười, ngón tay Mạnh chạm nhẹ như vô tình mà hữu ý lên những ngón tay nhỏ nhắn thon dài của Nhi.

Linh cúi xuống lặng lẽ ăn. Có lẽ ai cũng nhận ra điều đó ở Linh, nhưng liệu làm sao khác được, tất cả đều đành phải làm lơ. Bố mẹ Linh Nhi cũng hiểu chắc hẳn Linh rất khó xử, nhưng chị em chúng nó đã thuyết phục cô chủ như thế thì cứ để chúng nó tự dần xếp với nhau thôi. Mà có lẽ thằng Mạnh nó yêu con Nhi là thật, năm xưa không đứng nó cứ ép con Nhi lên xe bằng được còn gì, lúc ấy cô chủ đã thấy hơi là lạ nhưng cũng không để ý nhiều.

Linh mới ăn một ít, cô nói đã no rồi vội vàng xin phép lên trên phòng. Nhi dõi theo bóng lưng nhỏ nhắn buồn bã của chị gái thì cũng nhói lòng xót chị, nhưng Mạnh đã đưa tay chạm vào bàn tay Nhi bên cạnh rồi siết chặt làm tim Nhi lại đập rộn ràng. Nhi quay sang nhìn Mạnh mỉm cười dịu dàng, nụ cười chấp nhận mà Mạnh hằng mong mỏi suốt bao năm.

Bố mẹ hai đứa cũng muốn đôi trẻ tự nhiên nên một lúc sau cô chủ nhấm nháy nhau lên phòng. Nhi và Mạnh cùng nhau dọn dẹp bàn ăn. Đúng là đã tình nồng ý đậm thì làm gì cùng nhau cũng vui hết á, Nhi và Mạnh người rửa người tráng bát đĩa mà trong lòng cứ vui như trẻ con được cho quà ấy, còn ngoài mặt thì nụ cười lúc nào cũng thường trực trên môi hai bạn kèm theo những ánh nhìn tình tứ.

Mạnh cười cười nói với Nhi:

- Sao nhanh hết bát đĩa thế nhỉ?

Nhi cũng cười:

- Đã hết đâu nào, anh nhìn vào tủ bếp đi, lâu không có bàn tay ai đó rửa nên cần phải rửa lại hết cho sạch.

Mạnh tỏ vẻ tiếc nuối:

- Vẫn ít, hay trưa mai sang nhà anh mình cùng rửa tiếp cho quen tay nhé!

Nhi hiểu Mạnh muốn trưa mai Nhi sang nhà Mạnh ra mắt gia đình Mạnh. Nhi đỏ mặt ngượng ngượng xen nổi lo lắng đương nhiên của một cô gái sắp sang nhà bạn trai làm quen. Nhi cúi mặt chẳng biết nói gì, lòng cô lo lắng không yên.

Mạnh quay sang thòm chọt một cái lên má Nhi làm Nhi vừa giật mình vừa hạnh phúc, rồi Mạnh khẽ nói:

- Em không cần lo lắng gì cả.

Dù Mạnh nói thế nhưng Nhi vẫn thấy lo âu nhiều lắm. Không phải bố mẹ Mạnh đã từng chấp nhận cô con dâu Ngọc Huệ xinh đẹp giàu có rồi hay sao, giờ tự dung Nhi xuất hiện với tư cách bạn gái Mạnh, con dâu tương lai của họ, không biết bố mẹ Mạnh sẽ nghĩ gì đây? Liệu bố mẹ Mạnh có cho là Nhi đã cướp Mạnh khỏi tay cô gái kia như bất cứ ai nhìn vào cũng nghĩ như vậy? Liệu Nhi có được chào đón trong gia đình Mạnh?

Nhi cắn môi rồi khẽ thở dài, dù tim cô hân hoan, lòng cô rộn ràng bởi cô luôn được sưởi ấm bởi một trái tim nóng rùng rưng đang ở ngay bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Bạn trai của Linh

Sau bữa trưa, Mạnh có việc cần đi nên đành phải chia tay Nhi. Anh hẹn Nhi bảy rưỡi tối nay sẽ sang đón Nhi đến điểm hẹn để anh chị em được gặp gỡ nhau, cũng sắp là người một nhà rồi còn gì. Nhi quyến luyến chia tay Mạnh rồi lên phòng. Phòng Linh bên cạnh chốt cửa nên Nhi muốn sang tâm sự với chị gái cũng đành thôi.

Bây giờ mười lăm, Linh chuẩn bị xong xuôi, điểm trang tinh tế trên gương mặt vốn dĩ xinh đẹp hợp điệu với chiếc váy voan hồng nhạt và đôi giày cao gót màu be, cô xuống phòng khách ngồi chờ Hoàng Tùng sang đón. Bỗng có cuộc gọi đến của Hoàng Tùng, anh báo có chút việc không kịp đến đón, Linh cứ bắt taxi đến quán chờ anh trước. Linh hơi buồn một chút nhưng cũng đành chấp nhận.

Nhi cũng tỏ chút son môi, bận trên người chiếc váy lụa thiên thanh dịu mắt bước xuống dưới nhà, thấy nét mặt Linh hơi buồn, Nhi cũng hỏi han ngay:

- Anh Tùng chưa sang hà chị?

Linh mỉm cười ngược lên nhìn Nhi:

- Ủ, anh Tùng vừa điện báo chị tự bắt taxi ra đó, anh ấy có chút việc sẽ đến sau.

Nhi nghe thế cũng không vui cho chị, ai lại để bạn gái tự bắt taxi ra đó chứ, nhưng thôi cũng phải thông cảm cho anh, chắc anh bận thật. Nhi gật đầu rồi nói với Linh:

- Thế chúc anh Mạnh đến chị đi cùng chúng em luôn.

Linh không thích nhưng cũng bậm môi đồng ý. Nhi chưa kịp ngồi cạnh chị đã nghe có tiếng chuông gọi cổng, Nhi hớn hờ ra gặp Mạnh. Mạnh cười tươi rói, gương mặt anh rạng rỡ nhìn Nhi qua song cổng. Nhi vui lắm, cô vội mở cổng cho Mạnh rồi nói:

- Chị Linh đi cùng mình ra đó nhé anh!

Linh cũng vừa từ trong nhà bước ra, thấy Mạnh, Linh gật đầu chào.

Mạnh đưa hai chị em đến điểm hẹn là một quán cà phê ven hồ Thiền Quang.

Hà Nội vừa trải qua cơn mưa thu dịu mát, lá vàng ẩm nước rụng đầy làm những con đường nhỏ nên thơ hơn hẳn. Ánh đèn lấp lánh phản chiếu qua những vũng nước mưa còn đọng lại khiến cảnh vật vào mắt dường như trở nên mờ ảo lung linh.

Nhi thích thú hít hà mùi hương hoa sữa nồng nàn quen thuộc của Hà Nội vào thu. Cô giờ tay đón những hạt nước mưa còn vương lại trên những tán cây ven hồ, một tay vui vẻ nắn tay Linh.

Mạnh đi cạnh Nhi, anh mỉm cười nhìn gương mặt vui như con trẻ của Nhi đang sung sướng tận hưởng hiện tại. Có Linh có Mạnh, có cả mùa thu Hà Nội trong tay, Nhi chưa bao giờ cảm thấy mình hạnh phúc như lúc này. Hạnh phúc làm hồng hồng đôi gò má, long lanh trong ánh mắt Nhi. Nhi cũng ngược sang nhìn Mạnh âu yếm mỉm cười.

Linh yên lặng, môi cô mím lại. Linh chắc chắn đang không được vui. Hoàng Tùng bận gì mà cả lúc này anh cũng không đến sớm được vậy nhỉ, gặp Tùng rồi Linh phải giận anh mới được. Bạn trai con em thì nhiệt tình, còn mình, nghĩ rồi Linh lại thấy tủi thân.

Ba bạn bước lên tầng hai của quán, Mạnh gọi nước cho cả ba rồi anh vào nhà vệ sinh. Nãy anh vội đến gặp Nhi cho đúng giờ nên tay dính bẩn mưa còn chưa kịp rửa. Linh cũng xin phép vào nhà vệ sinh một chút nên chỉ còn mình Nhi ngồi ở bàn. Nhi mở điện thoại ra xem giờ, cũng tám giờ năm rồi, chắc anh Tùng cũng sắp đến. Nhi hơi hồi hộp một chút, không biết anh sẽ trông ra sao, tính cách thế nào nhỉ?

Nãy Linh đã nhắn cho Tùng lên tầng hai nên Tùng gửi xe rồi lên thẳng trên tầng.

Hoàng Tùng năm nay hai mươi bảy tuổi, anh đã sớm lên chức trưởng phòng của Linh bởi thành tích rất tốt từ ngày anh vào công ty chế biến thực phẩm Hồng Hà. Vóc người anh khá cao lớn, có lẽ chỉ thấp hơn Mạnh một chút. Gương mặt anh vuông vức nam tính, ưa nhìn với đôi mắt sáng và sống mũi thanh tú.

Vừa bước lên, thấy “Linh” đang ngồi đó, Tùng tiến lại, anh lên tiếng:

- Linh à, em chờ anh lâu chưa, anh xin lỗi có việc không đến sớm được!

Nhi ngược lên, thoáng nhìn người đàn ông trước mặt rồi cũng thông cảm cho sự nhầm lẫn dễ hiểu ở Tùng. Đương nhiên rồi, một người chưa từng gặp Nhi và Linh chắc chắn sẽ không thể tin trên đời lại có hai người giống nhau đến thế, nên Tùng nhầm lẫn cũng không phải là việc gì khó hiểu. Nhi mỉm cười nói với Tùng:

- Em chào anh, em là Nhi, em gái chị Linh.

Tùng ngó ra một chút rồi mỉm cười, anh quên mất, Linh đã cảnh báo anh là em gái Linh giống Linh y hệt mà. Tùng cũng cười cho sự nhầm lẫn của mình.

- Chào Nhi, anh không ngờ hai chị em lại giống nhau đến thế...

Từ phía xa, Linh cũng đang tiến lại. Thấy Tùng đỏ mặt trước Nhi, bỗng dưng Linh cảm thấy không được vui. Nỗi ảm ức vì Tùng không đến đón kết hợp với phong thái hiện tại của Tùng, Linh bực bội bước đến gần hai người. Linh gặm môi:

- Sao anh còn đến đây làm gì?

Tùng thấy bạn gái giận dỗi thì khẽ cười, anh chỉ nói đơn giản rồi kéo tay Linh ngồi xuống chiếc ghế đệm dài đối diện với Nhi:

- Anh có việc bận, cho anh xin lỗi nhé!

Linh định giận Tùng thêm, nhưng thấy thái độ anh hơi hột vậy thì cũng đành thôi. Linh đón cốc nước phục vụ vừa bung ra rồi lấy thìa xoay xoay chiếc cốc, tâm trạng cô không mấy thoải mái.

Linh nhận lời yêu Tùng tính đến nay mới là ba tuần, ấy thế mà anh đã trễ hẹn với Linh đến mấy lần rồi, chẳng hiểu anh bận rộn gì, đến việc ra mắt gia đình Linh mà anh cũng còn chần chừ nữa. Linh chờ đợi Tùng nhiều cũng dần quen, chả còn thấy sốt hay giận dữ như mấy lần đầu phải đợi.

Suốt hai năm Tùng theo đuổi, nhiều lúc Linh còn nghi ngờ liệu rằng anh có thật sự yêu mình, bởi lẽ Tùng thực sự không được nhiệt tình. Có ai theo đuổi con gái mà mấy ngày mới nhắn tin một lần, rồi thì thoảng mời Linh đi uống nước thì anh cũng hay đến trễ với lý do bận việc, đỉnh điểm như hôm nay anh còn bảo Linh tự bắt taxi đến điểm hẹn. Chỉ có điều, mọi điều kiện của anh đều rất tốt, Linh cảm thấy anh phù hợp, đáng tin cậy, anh hơi vô tâm thật nhưng cũng có vẻ hiền lành, thẳng thắn, không hoa lá cành gì dù quanh anh không thiếu các cô gái lẫn xả, tình cảm Linh dành cho anh theo đó cũng nhẹ nhàng mà lớn dần theo thời gian.

Hình như đó cũng là điều Tùng cảm nhận ở Linh. Linh rất đẹp, cũng rất ngoan, anh đánh giá như vậy, nên sau lần anh ốm, Linh đến chăm sóc anh bởi thương anh ở một mình mà anh quyết định thổ lộ tình cảm với Linh. Nhận được cái gật đầu của người đẹp làm anh khoái chí trước bao anh chàng đang nhắm nhe Linh. Anh đã chiến thắng. Không phải đó là điều đáng tự hào sao, tình yêu là sự chiếm hữu, có lẽ là vậy, anh đã cho là thế.

Mạnh cũng bước lại chỗ ba người, anh đến cạnh Nhi, đưa tay ra thay lời chào anh rể tương lai.

Tùng đứng dậy nhìn thẳng vào Mạnh, bỗng anh sững sờ, mặt tái nhợt đi. Anh gượng cười trấn tĩnh lại rồi đưa tay ra bắt tay Mạnh. Mạnh khẽ nhủ mày, anh trầm ngâm ngồi xuống bên Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Nỗi nhớ của Mạnh

Linh yên lặng, thi thoảng cô gượng cười khi được nhắc tên, còn ánh nhìn của cô cứ vô thức liếc về phía Mạnh. Bên cạnh Linh, Hoàng Tùng đang vui vẻ trả lời những câu hỏi quan tâm của Nhi.

Trái ngược với sự thờ ơ của bạn gái, Hoàng Tùng lại hết sức chăm chú dõi theo từng ánh mắt, nụ cười, câu nói của Nhi. Nhi vui tươi sinh động quá, đôi lập hoàn toàn với Linh, bởi lẽ Linh lúc nào cũng nhẹ nhàng, lãnh đạm thế nào đó. Linh chưa bao giờ thối bùng lên trong anh ngọn lửa khao khát đứng nghĩa của một người tình. Vậy mà, gương mặt xinh đẹp yêu kiều quen thuộc trước mắt anh kia lại tràn đầy sức sống, lại hấp dẫn anh một cách kỳ lạ. Hoàng Tùng mãi ngắm Nhi đến mức... ngây người. Anh giật mình khi Linh bẽn lẽn cất tiếng hỏi Mạnh:

- Những năm qua... Mạnh sống thế nào?

Mạnh đương nhiên chú ý đến thái độ của hai người trước mặt. Anh hầu như yên lặng theo dõi câu chuyện sôi nổi giữa Nhi và Tùng. Thi thoảng anh cũng chen vào mấy câu góp vui có vẻ tinh thần đang vui vẻ hơn hờ của Nhi. Thấy Linh đỏ mặt hỏi mình, Mạnh quay sang Nhi rồi nhàn nhạt trả lời Linh:

- Cuộc sống của tôi bên đó chỉ là... nỗi nhớ thôi... chị Linh.

Nhi nghe Mạnh trả lời mà lại đỏ bừng cả mặt. Mạnh đang ngầm tán tỉnh Nhi có phải không?

Còn Linh, cách xưng hô của Mạnh làm Linh nhói lòng. Mạnh vẫn luôn là Mạnh, lúc nào cũng chỉ có Nhi. Hơn nữa, Mạnh đang trách Linh thì phải. Linh cũng nóng bừng cả người vì ái ngại năm xưa đã ngăn cản hai người.

Nhi thấy Linh trầm xuống thì vui vẻ đỡ lời Mạnh:

- Anh nhớ Hà Nội chứ gì?

Mạnh cười cười, anh không nói nữa, bàn tay anh siết nhẹ tay Nhi bên cạnh như để khẳng định hàm ý của mình. Nhi ngượng ngùng mà hạnh phúc lắm.

Thái độ của Hoàng Tùng làm Mạnh không được vui. Anh chỉ cần thoảng nhìn cũng biết Tùng đã bị Nhi hớp hồn, dù Nhi vẫn vô tư không để ý, thế này lại khó xử mất rồi. Thêm nữa, hình như Hoàng Tùng đã biết Mạnh từ trước, thậm chí anh ta còn rất ác cảm với Mạnh, Mạnh hoàn toàn khó hiểu vì điều này. Mỗi khi Tùng nhìn Mạnh, dường như anh ta phải nén lại cơn giận dữ mà tỏ vẻ ôn hòa giả tạo trước Mạnh.

Hoàng Tùng cũng xen vào sau câu nói của Nhi:

- Chắc chắn là Mạnh nhớ Hà Nội rồi, như anh có đi đâu cũng muốn về Hà Nội sớm nhất có thể Nhi ạ.

Nhi tranh thủ đá sang chị gái luôn:

- Anh nhớ Hà Nội hay là nhớ chị Linh của em đây?

Linh nghe Nhi trêu thì cũng đỏ bừng cả mặt. Tùng chỉ cười cười, anh cũng không trả lời. Câu chuyện của nhóm bạn khi ấy lại xoay quanh mấy chuyện về

Hà Nội, về những quán ăn Hà Nội mà Nhi thích để có dịp anh chị em lại rủ nhau đi ăn. Tùng có vẻ ghi nhớ những thông tin này lắm.

Linh bực mình khi Tùng cứ dán mắt vào Nhi, nhưng Linh còn buồn hơn khi Mạnh ở ngay trước mặt mà lại quá đỗi xa xôi. Mặt Linh cứ trắng bệch ra vì đau đớn. Linh thấy khó chịu quá nên Linh kêu mệt. Tùng chẳng muốn về sớm, nhưng bạn gái đã kêu mệt rồi thì cũng đành phải chiều mà đưa cô về thôi.

Đôi bạn Tùng Linh chào hai người rồi về trước. Còn Mạnh và Nhi ngồi lại bàn, cả hai lại có thêm chút thời gian riêng tư ngọt ngào.

Mạnh theo Nhi ra ban công của quán.

Ban công nhỏ có bảy vài bộ sofa trệt để các đôi tình nhân có thể tựa vai nhau nhìn ngắm mặt hồ nổi sóng bởi những cơn gió thu dào dạt sau cơn mưa mát lịm. Khi trời se se lạnh làm Nhi khẽ run lên, cô nép người vào Mạnh. Mạnh choàng đôi tay vững chãi dài rộng ôm Nhi vào lòng. Anh cúi xuống thơm nhẹ vào tóc Nhi, đỡ Nhi ngồi xuống bên mình.

Nhi tựa người vào vai Mạnh, cô ngượng ngùng hỏi Mạnh:

- Ở bên đó, anh nhớ Hà Nội hay nhớ cô nào?

Mạnh cười cười, đưa tay bẹo cái má hồng hồng đáng yêu của Nhi rồi trả lời:

- Em nghĩ là anh nhớ ai?

Nhi lúng túng:

- Làm sao em biết được. Anh... chẳng bảo anh thích bắt cá hai tay còn gì.

Mạnh lại cười, anh ghé sát vào má Nhi thì thầm:

- Biết thế mà em vẫn yêu anh à?

Nhi thấy hơi ảm ức. Mạnh cứ đùa đùa thật thật kiểu này ghét ghê đi ấy. Nhi quay sang nhìn Mạnh tỏ rõ quan điểm:

- Em có thể yêu, yêu là ngu mà, nhưng em sẽ không lấy người như thế đâu, sợ lắm.

Mạnh hôn chụt lên môi Nhi rồi mỉm cười nhìn Nhi bằng đôi mắt long lanh. Anh khẽ nói, mắt anh lại có chút cười làm Nhi bỗng thót tim:

- Lấy anh hoặc anh bắt cá hai tay, anh cho em chọn.

Nhi xấu hổ cúi mặt, má Nhi nóng ran lên, rồi Nhi mỉm cười hạnh phúc sau câu nói đầy ẩn ý đó của Mạnh.

Nhi cong mắt cười với Mạnh, Nhi cũng trộm hôn chụt một cái lên môi Mạnh làm Mạnh bất ngờ. Tất nhiên, sau một giây sững sờ thì Mạnh tiến lại hôn Nhi làm Nhi chỉ có thể ngây ngất tận hưởng hương vị ngọt ngào của tình yêu mà Mạnh luôn sẵn lòng dâng tặng cho Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Buổi gặp gỡ gia đình Mạnh

Trưa ngày hôm sau, Nhi hồi hộp theo Mạnh bước vào ngôi nhà mà Nhi từng đến cách đây năm năm trong vị trí của Linh. Nhi chẳng biết phải mua quà gì ra mắt “nhà chồng” tương lai nên cô chỉ xách theo ít hải sản làm quà Hải Phòng mà chiều thứ sáu trước khi về Hà Nội Mạnh đưa Nhi đi mua sắm.

Mạnh dẫn Nhi vào phòng khách, Nhi run run bám chặt khuỷu tay Mạnh. Giờ thì đúng là Nhi đã hiểu cảm giác của Mạnh rồi, sợ ghê chứ chẳng vừa.

Vừa bước qua cửa, Nhi giật mình khi trước mắt Nhi, trên chiếc ghế sofa màu da bò là hai người rất đẹp. Người đàn ông trung niên khoảng ngũ tuần nhưng trên gương mặt anh tuấn chưa có mấy nếp nhăn ngồi cạnh một người phụ nữ cỡ tuổi mẹ Nhi thì đặc biệt xinh đẹp, quý phái. Bố mẹ Mạnh đẹp thế thảo nào Mạnh được như vậy. Nhi thầm tấm tắc ngưỡng mộ.

Nhác thấy hai đứa bước vào, bố mẹ Mạnh liền đứng dậy tươi cười. Nhi cũng thấy mừng nhưng chưa biết chào thế nào thì Mạnh đã cất tiếng:

- Bố mẹ, đây là Bảo Nhi, bạn gái con.

- Cháu chào hai bác. – Nhi bẽn lẽn chào hai người.

Mẹ Mạnh – bà Thanh Thủy đơn đã cười với Nhi:

- Ủ, bố mẹ mong hai đứa mãi, trưa nay ăn ở đây nhé hai con.

Nhi vui quá, Nhi không ngờ mình lại được gia đình Mạnh chào đón như vậy. Không phải gia đình Mạnh rất giàu sao, Nhi cứ lo là sẽ bị chê vì mình không xứng. Mạnh mỉm cười nhìn Nhi rồi kéo Nhi ngồi xuống chiếc sofa đối diện với bố mẹ Mạnh.

Chuyện Mạnh yêu Nhi đã được bố mẹ Mạnh biết từ xưa rồi. Hôm Nhi đến nhà Mạnh, vú Tinh đã báo cáo ngay về bạn gái đầu tiên cậu Mạnh đem về với ông bà chủ. Bố mẹ Mạnh cũng chiều con nên cứ kệ thôi, đàn ông mà, yêu đương tuổi trẻ ai mà chẳng có. Thế nên là giờ Mạnh nói đã quay lại với người yêu năm đó thì bố mẹ Mạnh cũng nghĩ thế thôi.

Bà Thủy cũng đã bí mật điều tra về Nhi. Nhi rất xinh đẹp, lại cũng rất ngoan, không phải tuýp con gái dễ dãi ăn bám đàn ông mà có học có hành, có công ăn việc làm đàng hoàng, lại con nhà tử tế. Bà thấy thế cũng là ổn. Quan trọng hơn cả là giờ thằng Mạnh nhà bà có khả năng quyết định việc công ty rồi, giờ bà còn phải dựa vào nó thì bà cũng chẳng thể cấm cản được nó. Bà còn thở phào may mà Mạnh không lấy con bé yếu ớt Ngọc Huệ đó chứ không giờ chả biết thế nào, bố thì đi tù, bản thân thì đau ốm, tập đoàn thì phá sản. Bà mừng vì Mạnh yêu Nhi còn chẳng hết nữa là.

Bố Mạnh – ông Duy Khôi vừa thấy Nhi là đã rất ưng. Con bé đẹp dễ khỏe khoắn chả kém gì bà Thủy ngày trẻ, thế này thì cháu ông còn lo gì xấu nữa đây. Ông cười cười gật gù nhìn Mạnh và Nhi ngồi cạnh nhau. Đúng là trời sinh một cặp, ông hài lòng lắm.

Bữa trưa với sự phục vụ của vú Tinh cùng hai người giúp việc mà Nhi hầu như cũng không phải động tay việc gì, cô chỉ vào hỗ trợ cùng cho vui mà thôi, dù Mạnh bảo không cần nhưng Nhi thấy ngại khi con dâu tương lai đến nhà chồng mà lại ngồi không.

Mạnh thấy Nhi ở bếp thì cũng quanh quẩn ở đó luôn. Vú Tinh với hai cô giúp việc cứ cười khúc khích trêu cậu chủ hôm nay tự nhiên chăm chỉ đột xuất làm Nhi ngượng ngùng đỏ cả mặt.

Không khí bữa ăn diễn ra vui vẻ. Nhi cũng thoải mái hơn với thái độ niềm nở của bố mẹ Mạnh, nên là Nhi cũng tự nhiên mà nói chuyện, tươi cười. Mạnh thì thoáng lại quay sang nhìn Nhi hoặc gấp đồ ăn cho Nhi. Choáng hơn với bố mẹ Mạnh là Mạnh còn bóc tôm đưa vào bát Nhi làm bố mẹ Mạnh chỉ biết cười cười, cái thằng ở nhà chả bao giờ biết lo lắng cho ai mà giờ lại biết chăm sóc người khác thế chứ. Chắc là nó trưởng thành thật rồi.

Từ ngày Nhi bên Mạnh, Nhi cũng dần quen được Mạnh quan tâm từ những điều nhỏ nhặt, có điều Mạnh quan tâm Nhi trước mặt bố mẹ Mạnh làm Nhi ngại lắm, dù cũng hạnh phúc vô cùng.

Có lẽ là, mối quan hệ giữa Mạnh và Nhi đã bước sang một giai đoạn mới, một mối quan hệ chính thức được gia đình hai bên ủng hộ. Nhi quay sang nhìn Mạnh vẫn đang chăm chú bóc thêm một con tôm nữa cho cô, Nhi khẽ mỉm cười.

Vụ rửa bát thì Mạnh tiếc rẻ như hôm trước là đúng rồi, bởi lẽ hai cô giúp việc dứt khoát không để cậu Mạnh và Nhi động tay vào. Sau bữa ăn, ông Khôi chào hai đứa lên phòng. Bà Thủy thì kéo Nhi ngồi cạnh mình trò chuyện, nên là Nhi cũng vui vẻ gọt hoa quả mà tiếp chuyện với bà. Mạnh cũng ngồi ở đó nghe chuyện, dù mấy chuyện chăm sóc sắc đẹp mà bà Thủy chia sẻ với Nhi làm cả Nhi và Mạnh đều chán ngắt.

Một lúc sau, thấy mặt thẳng con trai có vẻ sắp gục ra đến nơi vì buồn ngủ, bà Thủy đành luyến tiếc Nhi mà khuyên hai đứa lên phòng nghỉ trưa cho đỡ mệt.

Mạnh chỉ chờ có thế, anh vội kéo tay Nhi lên trên phòng. Nhi lại đỏ bừng mặt mà đi theo Mạnh, bước lên căn phòng có phần quen thuộc ngày nào.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Dạo chơi hồ Quan Sơn

Vừa bước vào phòng, Mạnh đã chốt cửa lại rồi ôm chặt lấy Nhi, kéo Nhi xuống chiếc giường êm ái làm tim Nhi đập thình thình.

Tuy hai bạn đã bên nhau một thời gian nhưng chưa thân mật thế này bao giờ, bởi lẽ Nhi muốn hẹn hò ở bên ngoài, những lúc ở nhà trọ của Nhi thì lại có Mây và mấy bạn vệ sĩ ngay cạnh. Giờ đây, Mạnh đang ôm hôn Nhi nồng nàn trên giường, trong phòng Mạnh, trong một buổi trưa yên tĩnh hết như mấy năm về trước, chỉ khác là giờ Nhi được tự do bên Mạnh, được yêu thương Mạnh như những gì Nhi muốn. Nhưng, dù thế nào Nhi vẫn cảm thấy không thoải mái, Nhi đích thực là một cô gái truyền thống. Nên là Nhi ngượng ngùng khẽ nói với Mạnh:

- Minh... đi ngủ thôi, em mệt quá rồi.

Mạnh cười cười, anh thòm nhẹ lên trán Nhi rồi nói:

- Ủ, tất nhiên rồi, không lẽ em còn định làm gì anh à?

Nhi lại đỏ bừng mặt, đấm đấm vào người Mạnh. Mạnh chỉ ôm Nhi vào lòng rồi xoa nhẹ lưng Nhi, anh đâu dám làm gì Nhi chứ, Nhi chưa sẵn sàng mà.

Hai bạn lơ mơ ngủ trưa một lúc thì Nhi có điện thoại. Là Linh gọi Nhi, Nhi liền nghe máy, giọng nói dịu dàng của Linh vang lên bên tai Nhi:

- Nhi à, chiều nay anh Tùng rủ em và Mạnh đi chơi hồ Quan Sơn với anh chị đấy, hai giờ em về nhà rồi mình xuất phát nhé!
- Để em xem đã.
- Còn xem gì nữa Nhi, chị thích đi lắm Nhi à, chị chờ hai bạn đấy, thế nhé!
- ...

Nhi cũng thích dạo chơi hồ Quan Sơn lắm chứ. Ngày sinh viên Nhi từng rủ Linh đi mà chưa sắp xếp được thời gian. Giờ đang cuối thu, cảnh sắc hồ chắc chắn rất đẹp, không khí trong lành, Nhi lại còn được đi chơi với những người Nhi yêu thương nhất. Nhưng Nhi cảm thấy nếu đi chơi như vậy thì về Hải Phòng sẽ muộn mất, nên Nhi hơi lưỡng lự. Mạnh thấy Nhi bần thần thì hỏi han ngay, biết Nhi lo về Hải Phòng muộn thì Mạnh cười:

- Em xin nghỉ việc ở tập đoàn đó đi nhé, chuyển sang làm thư ký cho anh từ hôm nay.

Nhi tròn mắt nhìn Mạnh:

- Em nghỉ việc? Thôi, khó khăn lắm em mới xin được việc đúng chuyên môn mà, em sẽ làm ở Hải Phòng nốt hai năm rồi sẽ quay lại làm ở trụ sở Hà Nội.
- Bố mẹ bắt anh về Hà Nội làm ở Vĩnh Thịnh rồi, em nỡ để anh phải sống xa vợ sao?

Nhi bĩu môi rồi cười nhìn Mạnh, ai mà bắt được Mạnh chứ, nhưng chẳng lẽ Nhi phải nghỉ việc ở tập đoàn Khai thác khoáng sản biển thật sao?

- Thế anh chuyển công tác ở tập đoàn về Hà Nội cho em đi!
- Làm sao anh có quyền đó chứ, em nghĩ anh to lắm chắc.

Đúng là Mạnh ép Nhi phải nghỉ việc thật mà. Nhi ám ức, Mạnh đúng là chuyên gia ép người. Nhưng Nhi cũng đành nghe Mạnh thôi, Mạnh làm việc ở Vĩnh Thịnh chắc chắn sẽ đầy căng thẳng và áp lực, Nhi cũng muốn ở bên để vừa lo lắng vừa tiện chăm sóc Mạnh. Nhi thở than gật đầu. Thôi thì Nhi là phụ nữ mà, cứ dịu dàng ở bên cô vũ chồng là đủ rồi, sự nghiệp tạm gác lại vậy.

Nếu không lo về Hải Phòng nữa thì Nhi lại háo hức được đi chơi hồ với Linh rồi, Nhi liền giục Mạnh nhanh nhanh về nhà. Mạnh chẳng thích đi với Linh và lão kia nhưng biết Nhi thích thú nên anh cũng chiều Nhi.

*****

Tùng lái xe đưa cả Mạnh, Nhi và Linh đến hồ Quan Sơn, một địa điểm rất đẹp với phong cảnh hữu tình cách trung tâm Hà Nội khoảng năm chục cây số. Bước đến nơi, trước mắt nhóm bạn là làn nước trong xanh bao la uốn lượn quanh những hòn đảo nhỏ. Đây đó trên mặt hồ là những chiếc thuyền lá tí xíu, một trong những dịch vụ đắt khách ở đây khi du khách muốn dạo chơi tham quan cảnh hồ.

Nhi thích cảnh sắc và không khí ở đây lắm, nên Nhi khẽ reo lên:

- Oa, đẹp quá!

Mạnh mỉm cười nhìn Nhi, nhưng anh cũng không quên chú ý đến bầu trời đang rơi vào trạng thái không thích hợp để du ngoạn hồ. Khi bốn bạn bước qua chiếc cầu nhỏ nhỏ để tiến vào khu vực hồ thì trời bắt đầu tối sầm lại rồi lác đác vài giọt mưa nặng hạt. Nhìn bầu trời tối đen mà Nhi cũng thắc mắc lắm, tại sao lúc đi nắng đẹp như thế mà đến đây mây lại kéo đến nghìn nghịt thế này? Linh đi cạnh Nhi cũng bậm môi tiếc nuối chuyến đi chơi mong đợi bao ngày mà cuối cùng lại không thể trọn vẹn.

Mưa bắt đầu nặng hạt hơn chỉ sau có mấy bước chân, Nhi vội kéo tay Linh, tay kia nín Mạnh nhanh chạy vào khu vực có mái che dùng cho khách chờ đăng ký dạo thuyền. Mạnh và Tùng cũng rào bước bên cạnh hai chị em. Giờ thì còn đăng ký dạo thuyền gì nữa, mấy chiếc thuyền ở hồ kia cũng vội vã cập bến để trốn tránh cơn mưa kinh hồn bát đảo chuẩn bị đe dọa họ.

Nhóm bạn ngồi xuống chiếc bàn gỗ nhỏ dành cho khách chờ. Nhi xịu mặt, ảo não quay ra nhìn cơn mưa rào rào trước mặt, kêu gào ầm ĩ bên tai qua mái tôn mỏng thùng đột lỗ chỗ. Sao mà xui thế chứ, mưa lúc nào không mưa lại ngay cái lúc này. Mưa đến tối tăm mặt mũi, sầm chớp giạt đùng đùng nữa. Mạnh thì chẳng quan trọng có dạo thuyền hay không, cứ được ở bên Nhi là anh vui lắm rồi, lại còn trong không khí trong lành mát mẻ của cơn mưa thu miền sơn cước. Linh và Tùng hình như cũng thế, bởi là Linh đang được ở gần Mạnh, rất gần. Còn Tùng, anh cũng đang vui vì anh lại được ở gần... Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Người Anh Yêu Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.